

Ο Λόγος του Συλλόγου

Ένας ενημερωτικός διμηνιαίος γραπτός λόγος για τις δραστηριότητες του Συλλόγου Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης και ένα Ελεύθερο Βήμα για τις σκέψεις, γνώμες και απόψεις των μελών & των φίλων του

Τεύχος αρ. **4** Ιανουάριος-Φεβρουάριος 2005

Συντάσσεται, εκδίδεται και διανέμεται από τον Σύλλογο Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης 'Ο Γεωργάκης Ολύμπιος' - Τιμή 0,01 €
 Εκδότης: Σύλλογος Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης 'Ο Γεωργάκης Ολύμπιος' - Διοκτίτης: Γ. Σχολαρίου (και ο εκάστοτε Πρόεδρος του Συλλόγου) / Γ. Σχολαρίου 3 - 54644 - Θεσσαλονίκη / Τηλ. & Fax 2310.812666 / e-mail: sylivthe@otenet.gr
 Κωδικός εντύπου: 7292 / Άδεια Γενικής Γραμματείας Επικοινωνίας & Ενημέρωσης του Υπουργείου Τύπου & Πληροφοριών

Ο Σύλλογος Λιβαδιωτών Σας Εύχεται Ειρήνη Κι ο 'Λόγος' μας ο 4ος Τριμήνιος να γίνει!

Ο 4ος 'Λόγος του Συλλόγου' μας, γεννήθηκε μέσα στις γιορτές και ντύθηκε χριστουγεννιάτικα με χιονισμένα γεννοφάσκια, από το λογότυπο έως τη μέση. Είναι δε ιδιαίτερα κεφάτος λόγω των ημερών και θέλει απλά να ευχηθεί σε όλους μας, μαζί με το Δ.Σ. του Συλλόγου, ότι ακριβώς αναφέρεται στη διπλανή πινακίδα και μάλιστα ολόψυχα.
 Από τότε που εμφανίστηκε ο 'Λόγος 1' -μέσα Σεπτεμβρίου- έως και σήμερα, αρχές του 2005 με την έκδοση του 'Λόγου 4', μαθαίνουμε και ακούμε καλά λόγια για την 'εκδοτική μας' προσπάθεια, μαθαίνουμε και ακούμε θετικά σχόλια για το περιεχόμενο, τον τρόπο και το στυλ της δημοσιοποίησης των απόψεων μας, μαθαίνουμε και **τα ακούμε κιόλας**, από φίλους, άσπονδους και μη, ότι (άκουσον-άκουσον) αργούμε λείει να ξαναγράψουμε το επόμενο. Αυτό μας γεμίζει υπερηφάνεια (ήδη έχουμε ψηλώσει περί τους 10 πόντους, 5 για τα καλά λόγια και 5 γιατί πήραμε επίσημο κωδικό εγκυρότητας από την Γενική Γραμματεία Επικοινωνίας & Ενημέρωσης του Υπουργείου Τύπου & Πληροφοριών). Ωστόσο μας κάνει να αγχωνόμαστε για τη συνέχισή και τη διατήρησή της όποιος ποιότητας έχει πετύχει η σύνταξη μέχρι σήμερα, μία και το φιλόξενο γραμματοκιβώτιό μας (συμβατικό και ηλεκτρονικό) νοιώθει απέραντη μοναξιά -πλην ελαχίστων στιγμών- από άρθρα και θέματα φίλων και μελών που δεν εστάλησαν ποτέ, ενώ τα αποθέματα του πολιτιστικού και συγγραφικού λίπους της καμπούρας της συντακτικής μας καμήλας έχουν μειωθεί αισθητά και επικίνδυνα.
 Από τις αρχές Δεκεμβρίου έχουν μεσολαβήσει πολλά γεγονότα, θετικά και αρνητικά, που μας αφορούν ως Σύλλογο και ως Κοινωνία (διαλέξεις, ημερίδες, γενέθλια, γλέντια, γιορτές και Αη Βασίληδες από τη μια, Τσουνάμι και βιβλικές καταστροφές, θάνατοι αγαπημένων φίλων και συγγενών από την άλλη). Η σύνταξη θα προσπαθήσει να τα σχολιάσει όλα αυτά με νηφαλιότητα και ψυχραιμία, μια που οι εορταστικές ημέρες επιβάλλουν κυρίως ευχολογικές εκφορές του λόγου και κατά συνέπεια και του 'Λόγου'.

Ο Σύλλογος Λιβαδιωτών Θεσ/νίκης 'Ο Γεωργάκης Ολύμπιος' και η εφημερίδα του 'Ο Λόγος του Συλλόγου' εύχονται σε όλα τα μέλη, τους φίλους και τις οικογένειές τους Χρόνια Πολλά κι Ευτυχισμένο το 2005

Παρ' όλο που η γνωστή για τις ανησυχίες της αιρετική πέννα της σύνταξης γαργαλιέται για να ζύσει λίγο με την αιχμηρή της μύτη τον εορταστικό φλοιό των ημερών και να δει τι έχει από κάτω, αποφάσισε να αποτάξει τον πειρασμό, να χρησιμοποιήσει πολλή τρυφερή σινική μελάνη στην πέννα της και λιγότερο H₂SO₄, βιτριόλι δηλαδή (για τις 3-4 πρώτες σελίδες του 'Λόγου' μόνο, να εξηγούμαστε) και να εντάξει σε χαρούμενες λογικές τα πρώτα κείμενα, επιφυλασσομένη να κάνει απόσβεση και με τόκο μάλιστα στις υπόλοιπες σελίδες. Επειδή δε, η σύνταξη πιστεύει πως **μια εφημερίδα δεν είναι μια αποσπασματική συρραφή εικόνων και κειμένων, αλλά ένα συνεκτικό σώμα-αλυσίδα, με στοιχεία-κρίκους ενημέρωσης, απόψεων και παραστάσεων**, θα προσπαθήσει, όπως μέχρι τώρα έκανε, να συνθέσει οργανικά τις όποιες όμορφες στιγμές περάσαμε με τις όποιες άσχημες στιγμές μας χάρισαν, τις όποιες προτάσεις έχει να καταθέσει με τις όποιες κουφόπορτες -φορέων κυρίως- χτύπησε στο δίμηνο αυτό. Επίσης η υπάκουη κατ' ανάγκη πέννα της σύνταξης, θα καταγράψει υποχρεωτικά και πάλι **τις προγραμματισθείσες, από το Δ.Σ. και τον αφόρητα επίμονο περί την πολιτιστική αξιοποίηση της λέσχης μας Πρόεδρο**, επόμενες εκδηλώσεις και δραστηριότητες του Συλλόγου κατά την περίοδο μεταξύ του 'Λόγου 4' και του 'Λόγου 5'.

Το Διοικητικό Συμβούλιο και ειδικότερα ο αυταρχικός Πρόεδρος του, ως υποχρεωτικά και παρά τη θέλησή του, κατά νόμον, ιδιοκτήτης του 'Λόγου του Συλλόγου', επιβάλλει προστακτικά τη βούλησή του στην συντακτική επιτροπή του 'Λόγου', η οποία βαφτίζοντας την ανάγκη φιλοτιμία, γράφει ατέρμονες ανακοινώσεις, άρθρα και σχόλια, αλλάζει διαρκώς το σχήμα του 'Λόγου' και την σελιδοποίηση, θεωρώντας ότι προσφέρει στα μέλη και τους φίλους μας κάποια ευανάγνωστα -όπως ελπίζει- κείμενα. Εξ άλλου η φιλοσοφία του Προέδρου και κατ' επέκταση της σύνταξης είναι, ότι μια εφημερίδα -ενός Συλλόγου προς τα μέλη και τους φίλους του και όχι ενός Δήμου ή χωριού, ας μη το ξεχνάμε- θεωρείται επιτυχημένη, όταν ο αναγνώστης:

1. Τη διαβάσει
2. Τη διαβάσει μονορούφι ή άντε σε δύο δόσεις
3. Του αρέσει η γλώσσα και κάτι του μένει στη μνήμη, τόσο σ' αυτόν, όσο και κυρίως στα παιδιά που τη διαβάζουν
4. Θυμάται τι διάβασε και κυρίως τις ημερομηνίες των εκδηλώσεων (αυτό είναι.....αιχμή)

5. Αφού την τελειώσει, ένα χαμόγελο ικανοποίησης διαγράφεται στα χείλη του
6. Νοιώθει γεμάτος από ενημέρωση και ότι δεν έχασε το χρόνο του
7. Τρέχει αμέσως και ρίχνει τον οβολό του στον κουμπάρο του 'Λόγου'..(χωρίς.....θόρυβο)

Η σύνταξη του 'Λόγου' θα συνεχίσει να γράφει με αυτό το πνεύμα και να υπακούει τυφλά -μη μπορώντας να κάνει κι αλλιώς δηλαδή- στο Δ.Σ. και στον Πρόεδρο του Συλλόγου μας. Θα κάνει υπομονή έως ότου αλλάξει το Συμβούλιο τον Απρίλιο του 2005 και μαζί κι ο Μανωλιός με τη φορεσιά του, ελπίζοντας σε μεγαλύτερη συγγραφική συμμετοχή και σε ηπιότερη 'εργασιακή' ατμόσφαιρα. Αλλιώς θα επαναστατήσει κι αυτή και ακολουθώντας τη σύγχρονη μόδα των κινητοποιήσεων, θα κατεβάσει τα πανίσχυρα τρακτέρ-μελάνια της, δίκην αγροτών, στους δρόμους, θα αποκλείσει την κυκλοφορία στους κόμβους των εθνικών οδών Μπότσαρη-Δελφών-Τομπάζη με Γ. Σχολαρίου γωνία στη Θεσσαλονίκη, κόβοντας κι αυτή τη χώρα στα δύο και μειώνοντας αισθητά την τροφοδοσία στις σελίδες του 'Λόγου' μας, καθώς και τον αριθμό τους.
ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ ΛΟΙΠΟΝ ΣΕ ΟΛΕΣ ΚΑΙ ΟΛΟΥΣ ΚΑΙ ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ ΜΕ ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ

Ο ΕΤΗΣΙΟΣ ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΘΑ ΓΙΝΕΙ ΤΟ Σάββατο 26 Φεβρουαρίου ΑΠΟ ΤΙΣ 9 μ.μ. ΈΩΣ Όσο Πάει, ΣΤΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ ΦΙΛΙΠΠΕΙΟΝ - Αίθουσα 'ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ'

Το Δ.Σ., μετά από ενδελεχή διερεύνηση και αξιολόγηση 6-7 διαφορετικών προτάσεων που κατετέθησαν στα γραφεία μας, έκρινε ως προσφορότερη εκείνη του Ξενοδοχείου 'Φιλίππειον', η οποία ικανοποιεί όλα τα αιτήματα και τις προδιαγραφές που το Δ.Σ. είχε θέσει. Έτσι και ο φετινός χορός μας θα γίνει πάλι στην όμορφη και άνετη αίθουσα 'ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ' του Ξενοδοχείου, **το βράδυ του Σαββάτου 26 Φεβρουαρίου 2005**, με τιμή πρόσκλησης την ίδια με πέρσι -20 €, με πάντα άριστο φαγητό και ποτό και με πολύ καλύτερες τιμές για τα 2^α,-3^α,-4^α,-5^α κλπ. ποτά, που και φέτος **ο γλυκός ήχος των Λιβαδιώτικων κλαρίνων** θα υποχρεώσει τα μέλη και τους φίλους μας να ρουφήξουν. Το Δ.Σ. φέτος καινοτομεί και έχει ετοιμάσει κάποιες εκπλήξεις, όπως: Η επιστροφή στις χορευτικές επιδείξεις, εκτός φυσικά από τα τρυφερά μικρά μας χορευτικά, της ατίθιασης, πολυάριθμης, λεβεντόκορμης και ευθυτενούς νεολαίας μας, η οποία ανέν্থη μετά από κάποια χρόνια 'Συλλογική' ραστώνης και επέστρεψε ως άσωτος υιός στις δραστηριότητες μας, η καλλιτεχνική παρέμβαση της παλιάς ιστορικής φρουράς, με τραγούδια, κιθάρες και κάποιες μονοφωνίες επωνύμων λεβεντοπαππούδων και κάποια άλλα που το Δ.Σ. τα κρατάει μυστικά. Επομένως, οι κυρίες, δεσποινίδες και πεθερές (νυν και μέλλουσες), ας αρχίσουν τις δίαιτες και να καλούν μοδίστρες γιά να ράψουν τις τουαλέτες τους, οι χορηγοί και δωρητές ας αρχίσουν να σκέπτονται και να συσκέπτονται για τα μεγέθη και τις ποσότητες των δώρων τους, τα αρνιά της λαχειοφόρου ας αρχίσουν σιγά-σιγά να σφάζονται και όλοι και όλες εμείς ας αρχίσουμε να ακονίζουμε το κέφι μας. Σας αναμένουμε με εγκαρδιότητα. Η άνετη αίθουσα μας χωράει όλους και όλες.

Ραντεβού λοιπόν όλοι στις 26 Φεβρουαρίου στο Φιλίππειο.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ						
ΕΤΟΣ 2005	ΜΗΝΑΣ 2	ΕΒΔ. 8	ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ 7:02	ΔΥΣΗ ΗΛΙΟΥ 6:15	ΣΕΛΗΝΗ 18 ΗΜΕΡΩΝ	26
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28

ΣΑΒΒΑΤΟ
 SATURDAY 057 - 308 FEBRUARY

Πορφυρίου Γαζής, Φωτεινής, Σεβαστιανού μαρτ.
**Μη τυχόν ξεχάσω!
 Έχω Χορό σήμερα!
 Μετά τις 9 μ.μ.
 στο Hotel Φιλίππειο!**

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΑΣ ΚΑΙ : ΟΙ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΜΑΣ

Ολοκληρώθηκαν πανηγυρικά και με μεγάλη επιτυχία οι εκδηλώσεις για τα γενέθλια του Συλλόγου μας. Στο τεύχος 3 είχαμε αναφερθεί εκτενώς στις τρεις πρώτες (Αιμοδοσία, Ομιλία του Α. Κουκούδη, Ημερίδα για τα 100 χρόνια του Παύλου Μελά). Στις 28 Νοεμβρίου και στις 12 Δεκεμβρίου, έγιναν και οι τελευταίες δύο, η διάλεξη του καθηγητή Μουτσόπουλου στη λέσχη μας και η γενέθλια τελική εκδήλωση – ημερίδα για τα 96 χρόνια από την ίδρυση του προπάτορος Συλλόγου το 1908.

Η σύνταξη έκρινε πάλι σκόπιμο να αναφερθεί πρώτα στις επόμενες, εκδηλώσεις, ώστε να καταγραφούν ευκολότερα στη μνήμη των αναγνωστών μας οι ημερομηνίες διεξαγωγής τους και μετά να ακολουθήσουν οι αναφορές στις δύο που μεσολάβησαν μεταξύ 'Λόγου 3' και 'Λόγου 4', δηλαδή στη διάλεξη του κυρίου Μουτσόπουλου και στην υπέροχη Γενέθλια Ημερίδα του Συλλόγου μας. Ας μας συγχωρηθεί η χρονική ανακολουθία, αλλά προτιμήθηκε ως λειτουργικότερη αυτή η σειρά.

Κάνουμε απλώς μια εξαιρετική, λόγω των εορταστικών ημερών, προτάσσοντας τον Αη Βασίλη που ήρθε στη λέσχη μας για να δώσει τα δώρα του στα μικρά παιδιά του Συλλόγου μας και στην κοπή της πίτας μας, μια που η καθυστέρηση της αποστολής της εφημερίδας μας κατά λίγες μέρες, το επιτρέπει και επί του φωτοτυπείου προλαβαίνουμε τον σχολιασμό της.

ΕΝΙΣΧΥΣΤΕ ΤΟΝ 'ΛΟΓΟ' ΜΑΣ ! ΕΧΕΤΕ ΛΟΓΟ !
Ο ΛΟΓΟΣ ΣΑΣ ΕΙΝΑΙ Ο 'ΛΟΓΟΣ' ΜΑΣ!
Ο ΦΙΛΟΞΕΝΟΣ ΚΟΥΜΠΑΡΑΣ-ΚΟΛΟΚΥΘΑ
ΣΑΣ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ ΣΤΗ ΛΕΣΧΗ ΜΑΣ

Ο ΑΗ ΒΑΣΙΛΗΣ ΣΤΗ ΦΙΛΟΞΕΝΗ ΛΕΣΧΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Ο Άγιος Βασίλειος, ο εορταστικός και χριστουγεννιάτικος Αη Βασίλης μας, όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος επισκέφθηκε τη λέσχη του Συλλόγου μας, για να συναντήσει τους μικρούς μας φίλους, να τους ευχηθεί Χρόνια Πολλά και να τους μοιράσει τα δώρα για τα Χριστούγεννα και την Πρωτοχρονιά. Τον συμπαθή Άγιο υποδέχτηκαν τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, τον καλωσόρισαν και του σύστησαν την πολυπληθή μοτομπιροπαρέα του Συλλόγου, που τον περίμενε με αγωνία. Επακολούθησε πανζουρλισμός και οι μικροί μας φίλοι έσπευσαν να φιλήσουν το χέρι του σεβάσμιου Γέροντα και να παραλάβουν ο καθένας τα

δωράκια του. Ο Αη Βασίλης, ντυμένος με την παραδοσιακή του φορεσιά, χάρισε το χαμόγελο παντού και σε όλους και δέχθηκε να φωτογραφηθεί για τις ανάγκες του ρεπορτάζ του 'Λόγου'. Επίσης δεσμεύτηκε ότι θα μας επισκεφθεί και του χρόνου. Ο Πρόεδρος του Συλλόγου παρατήρησε πως ο Άγιος ήταν ελαφρά αδυνατισμένος σε σχέση με πέρσι, αλλά το απέδωσε στη σκληρή νηστεία των ημερών και όχι στη λιτότητα που η τρέχουσα οικονομική συγκυρία επιβάλλει σε θνητούς και αθανάτους. (Οι αναγνώστες μας βλέπουν σε παγκόσμια πρώτη τα στιγμιότυπα της αγίας επίσκεψης)

Η μεγάλη αναμονή

Η είσοδος

Η άκρατη αθωότητα

Η 'δωροδοσία'

Η αναμνηστική φωτογραφία

Ο αποχαιρετισμός

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ

Το βράδυ της παραμονής της Πρωτοχρονιάς επίσης, πολλές οικογένειες μελών και φίλων μας, συγκεντρώθηκαν στη λέσχη μας φέρνοντας τα ωραία φαγητά τους και οργανώνοντας την παραδοσιακή πλέον κοινόβια τραπεζάδα, έψαλαν τα κάλαντα του Συλλόγου και γιόρτασαν χαρωπά τον ερχομό του 2005.

Τα Κάλαντα του Συλλόγου Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης
 (Ρυθμός κατά τα κλασσικά κάλαντα της Πρωτοχρονιάς για τον Αη Βασίλη)

Αρχιμηνιά κι Αρχιχρονιά, του Λιβαδίου τα παιδιά
 βγήκαν για να σας ευχηθούνε και τα κάλαντα να πούνε
 Άγιος Βασίλης έρχεται στη Λέσχη και μας εύχεται
 Σ' όλα, σε όλα μας τα μέλη, πάντα υγεία και απ' το μόχθο μόνο οφέλη
 Κι ο Άγιος Βασίλης ξεκινά Στον Όλυμπο μας ροβολά
 και πάει στο Λιβάδι, φως να φέρει να διώξει το σκοτάδι

Γράφει για το Λιβάδι μας, του Ολύμπου το καμάρι μας
 Ότι για πάντα θε να ζήσει, και για πάντα να ευτυχίσει
 Και το Λιβάδι να ανθεί και πάντα να ευημερεί
 να ζει, να ζει να βασιλεύει κι ο κόσμος όλος να το παινεύει
 Και μέσα σ' όλες τις ευχές, βάλτε άλλες χίλιες γκαρδιακές
 Από το Δέλτα Σίγμα, της αγάπης του ένα δείγμα

Και του χρόνου

16 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2005 : Η ΚΟΠΗ ΤΗΣ ΠΙΤΤΑΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ	
ΕΤΟΣ 2005	16
ΜΗΝΑΣ 1 ΕΒΔ. 3	
ΑΝΑΤΟΗ ΗΛΙΟΥ 7.39	
ΔΥΣΗ ΗΛΙΟΥ 5.30	
ΣΕΛΗΝΗ 6 ΗΜΕΡΩΝ	
ΚΥΡΙΑΚΗ	
SUNDAY 016 - 349	JANUARY

Την Κυριακή 16 Ιανουαρίου 2005, στις 11.30 το πρωί, κόψαμε την πίττα του Συλλόγου μας. Ο 'Λόγος' ήθελε να κυκλοφορήσει πριν από αυτή την ημερομηνία, αλλά δεν τα κατάφερε. Βλέπετε, ακόμη και η χαλκέντερη κατά πολλούς σύνταξη, υπόκειται στους νόμους της φύσης, της εμπνευσης ή μη, της πολλής ύλης που πρέπει να δημοσιευθεί ώστε να ενημερωθούν τα μέλη και οι φίλοι μας και καμιά φορά και της μοίρας που παίρνει τους δικούς μας ανθρώπους από τη ζωή και μας τους πάει αλλού.

Εμείς πάντως προλάβαμε και καταφέρνουμε, πριν από την αποστολή του 'Λόγου', να σας παρουσιάσουμε εκτενές ρεπορτάζ (ωραία δημοσιογραφική έκφραση) από τη γιορτή αυτή. Μάλιστα καταφέραμε και πήραμε μια αποκλειστική συνέντευξη από τον τυχερό που κέρδισε το φλουρί, ή μάλλον τα 2 φλουριά, δηλαδή τον κύριο Κώστα Μουσένα, τον ταμία του Συλλόγου μας (ο Πρόεδρος τον αποκαλεί Υπουργό Οικονομικών και Αλογοσκούφη του Συλλόγου), πριν μας προλάβουν τα αδηφάγα μίντια των τηλεοπτικών καναλιών.

Κόψαμε λοιπόν την πίττα μας, παρουσία 120 και πλέον μελών και φίλων μας, οι οποίοι μας τίμησαν με την παρουσία τους και με την αγάπη τους. Ο αριθμός ήταν πάντως μικρότερος από τον περσινό. Ίσως να φταίει η ελλιπής ή καθυστερημένη ενημέρωση πολλών μελών μας, μια που ο 'Λόγος' δεν πρόλαβε να κυκλοφορήσει πριν από την εκδήλωση, ίσως να φταίει η νοχέλια μας, ίσως να φταίνε τα φεγγάρια, όπως λέει και το τραγούδι, ίσως όμως να φταίμε κι εμείς. Στην εκδήλωση μας παρέστησαν και μέλη Διοικητικών Συμβουλίων άλλων πολιτιστικών συλλόγων, αλλά κυρίως πολλοί και πολύτιμοι φίλοι του Συλλόγου και του Λιβαδίου.

Οι βασιλόπιτες - κρεατόπιτες ήταν θαυμάσιες και απέσπασαν τα συγχαρητήρια όλων, που τις καταβρόχθησαν δεόντως πριν εφορμήσουν στους υπέροχους τσιπουρομεζέδες και τα εδέσματα του κυλικειάρχη μας κυρίου Μάκη Κωνσταντινίδη.

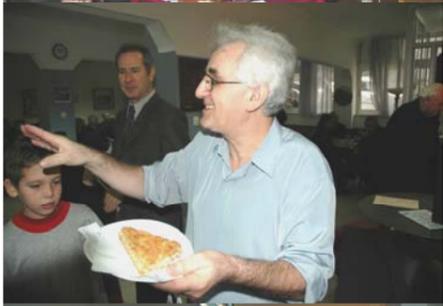
Κόπηκαν δύο πίττες, η μία γλυκειά για το Δ.Σ. (και για τα 7/7, έστω κι αν παρίσταντο μόνο τα 5/7) και η άλλη (άλλες για την ακρίβεια-6 ταψιά ήταν) για τους παρόντες/ούσες. Η θεά τύχη λειτούργησε σκανδαλωδώς, πριμοδοτώντας αποκάλυπτα τον κύριο Κώστα Μουσένα, ο οποίος κέρδισε και τα δύο φλουριά και πανηγύριζε προκλητικά, με χαμόγελο έως τα αυτιά (βλέπε φωτογραφίες αριστερά).

Ο εντεταλμένος ρεπόρτερ του 'Λόγου', παρά την εμφανή του ζήλεια, έσφιξε τα δόντια και πήρε μια μίνι-συνέντευξη από τον διπλοτυχερό. Ο Κώστας Μουσένας δήλωσε ότι η μεγάλη αυτή επιτυχία δεν θα επηρεάσει τη ζωή του και κραδαινώντας το δώρο-γούρι, ανακοίνωσε ότι θα συνεχίσει να παραμένει απλός και τρυφερός άνθρωπος, όπως ήταν μέχρι σήμερα, ότι δεν θα αλλάξει συμπεριφορά και τρόπο διασκέδασης, ότι θα συνεχίσει απτόητος την προσπάθειά του να βελτιωθεί στο τάβλι και ότι δεν θα εγκαταλείψει τον πιτάνιο αγώνα για την επαύξηση των εσόδων του Συλλόγου μας και για την πάταξη της συνδρομοδιαφυγής, που τώρα τελευταία έχει πάρει μεγάλες διαστάσεις.

Σε ερώτηση του δαιμόνιου ρεπόρτερ μας, αν σκέπτεται να ξαναβάλει υποψηφιότητα στις επερχόμενες εκλογές του Απριλίου για το Διοικητικό Συμβούλιο, μια που η τύχη του χαμογέλασε τόσο πολύ, ο κύριος Μουσένας απάντησε σιβιλλικά : *Είναι νωρίς ακόμη για τέτοιες σκέψεις. Προς στιγμήν θέλω να απολαύσω την τύχη μου. Πάντως θα ήθελα να έχω και καμιά Κυριακή ελεύθερη για να πάω στο Λιβάδι και οι απανωτές εκδηλώσεις που οργανώνει ο Πρόεδρος και το Δ.Σ. δεν βοηθούν προς αυτή την κατεύθυνση.*

Σύσσωμο πάντως το Διοικητικό Συμβούλιο, καθώς και όλοι οι παρόντες, **ευχήθηκαν και εύχονται στον αγαπημένο φίλο μας τον Κώστα και στην οικογένειά του, τυχερό κι ευτυχισμένο το 2005.**

(Στις φωτογραφίες δεξιά, διακρίνονται πολλά μέλη και φίλοι μας, την ώρα που απολαμβάνουν τα εδέσματα)

ΟΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΕΝΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΕΠΌΜΕΝΟ ΔΙΜΗΝΟ

Σύλλογος Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης Ολυμπίας
 1908
 1929-1977
 2005
 Ένας αιώνας Προσφοράς

Γ. Σχολαρίου 3 - 54644 Θεσσαλονίκη - Τηλ. & Fax 2310.812666 - e-mail: syllyth@otenet.gr

Θα θυμάστε σίγουρα όλες και όλοι, πως στο πρωτοσέλιδο του 'Λόγου 2', η σύνταξη της εφημερίδας μας είχε καταθέσει ευθαρσώς την άποψή της για το πώς πρέπει να λειτουργεί ένας Σύλλογος, πόσο μάλλον ο Σύλλογος Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης με τα 97 πλέον συναπτά έτη ζωής. Ανατυπώνουμε τα βασικά σημεία του συγκεκριμένου άρθρου, μια που οι αναγνώστες μας αυξήθηκαν και πληθήναν κατά πολύ (από τα 500 αντίτυπα του 'Λόγου 1' φτάσαμε ήδη στα 900) και πρέπει και οι νέοι μας αναγνώστες να έχουν σαφή γνώση, γνώμη και άποψη για τις σκέψεις μας. Η σύνταξη λοιπόν του 'Λόγου του Συλλόγου' (σκόπιμη η παρήχηση του Λ) πιστεύει πως 'Ο λόγος ύπαρξης ενός κοινωνικού, πολιτιστικού και μορφωτικού συλλόγου σαν το δικό μας, είναι η διαρκής προσπάθεια για κάτι περισσότερο από ορισμένες εθιμοτυπικές, περιοδικές ή περιστασιακές συναθροίσεις με κύριο και βασικό στόχο την αναψυχή ή τις κοινωνικές συναναστροφές. Θα πρέπει αυτό το κάτι παραπάνω, να είναι κάτι που θα προάγει διαρκώς την πολιτιστική επιμόρφωση όλων μας, θα συμβάλλει ενεργά στην αναβάθμιση του Λιβαδίου και της Θεσσαλονίκης, θα συσφίγγει διαρκώς τις σχέσεις των μελών και φίλων μας και θα αναπτύσσει την αλληλεγγύη μεταξύ τους. Αλλιώς ο Σύλλογος θα παραμείνει απλά ένας φορέας χαλαρών δεσμών μεταξύ ανθρώπων με κοινή απλά καταγωγή, η λέσχη μας απλά ένας χώρος καθημερινής διασκέδασης ορισμένων μελών και στέγασης μερικών δραστηριοτήτων (χορευτικά παιδιών κλπ.) ή περιστασιακών συναθροίσεων. Στην περίπτωση αυτή, το όποιο Δ.Σ. θα έχει απλά και μόνο αρμοδιότητες διεκπεραίωσης των τυπικών και των εθίμων και θα περιμένει ανυπόμονα τη λήξη της 2ετούς θητείας του'. Αυτά λοιπόν γράφαμε τότε και αυτά συνεχίζουμε να πρεσβεύουμε και σήμερα. Μέχρι τώρα, φαίνεται ότι τα τηρούμε και μάλλον με επιτυχία, απ' ό,τι μας λένε και εισπράτουμε ως σχόλια. Έως τη λήξη της θητείας του λοιπόν, σε δύομισι μήνες, την 30η Μαρτίου 2005, το παρόν Δ.Σ. έχει προγραμματίσει, πλην του χορού της 26ης Φεβρουαρίου, τις παρακάτω εκδηλώσεις :

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ
 ΕΤΟΣ 2005
 ΜΗΝΑΣ 1 ΕΒΔ. 4
 ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ 7:37
 ΔΥΣΗ ΗΛΙΟΥ 5:38
 ΣΕΛΗΝΗ 13 ΗΜΕΡΩΝ

23

ΚΥΡΙΑΚΗ
 SUNDAY 023 - 342 JANUARY

† ΙΔ' ΛΟΥΚΑ (Τυφλού), Κλήμεντος Αγκύρας

Μη τυχόν ξεχάσω!
 Έχω διάλεξη σήμερα!
 11.30 π.μ. στη λέσχη του Συλλόγου μας!

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ
 ΕΤΟΣ 2005
 ΜΗΝΑΣ 1 ΕΒΔ. 4
 ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ 7:37
 ΔΥΣΗ ΗΛΙΟΥ 5:38
 ΣΕΛΗΝΗ 13 ΗΜΕΡΩΝ

23

ΚΥΡΙΑΚΗ
 SUNDAY 023 - 342 JANUARY

† ΙΔ' ΛΟΥΚΑ (Τυφλού), Κλήμεντος Αγκύρας

Μετά τη Διάλεξη, θα ακολουθήσει, όπως είχε προαναγγελθεί, ΣΤΡΟΓΓΥΛή ΤΡΑΠΕΖΑ ΜΕ ΘέΜΑ 'ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΠΕΡΙΘΑΛΨΗΣ ΣΤΟ ΛΙΒΑΔΙ'

Η στρογγυλή τράπεζα, είχε προαναγγελθεί στο προηγούμενο τεύχος, ως μια πρώτη κίνηση ευαισθητοποίησης και δημιουργίας ενός γόνιμου προβληματισμού στο ζήτημα αυτό. Έγραφε ο 'Λόγος 3' στην τελευταία του σελίδα, ότι 'Δυστυχώς στην Ελλάδα, με κίνητρο και αφορμή πάντα ένα τραγικό συμβάν, όπως εκείνα τα πρόσφατα στο Λιβάδι, θορυβείται η συνείδησή μας, ανασυγκροτείται η σκέψη μας και ενεργοποιείται η δυναμική της παρέμβασής μας. Με την αφορμή λοιπόν τις απανωτές τελευταίες ανθρώπινες απώλειες, όσον αφορά τα ζητήματα της περιθαλψής και πρόληψης στο Λιβάδι, η σύνταξη προτείνει τα εξής :

- Άμεση ενεργοποίηση όλου του ιατρικού δυναμικού των Λιβαδιωτών σε όλες τις πόλεις της Ελλάδας, κυρίως φυσικά εκεί όπου λειτουργούν Σύλλογοι, για καλύτερο συντονισμό
- Δημιουργία κατά τόπους επιτροπών Υγείας και παράλληλα παραγωγή ιδεών και καταγραφή απόψεων για το τι συμβαίνει και τι πρέπει να γίνει για να αντιμετωπισθεί -επιστημονικά και επιχειρησιακά- αυτή η επικίνδυνη εξελισσόμενη κατάσταση.
- Οργάνωση ειδικής ημερίδας στο Λιβάδι, στις αρχές του 2005, καταχέιμωνα και όχι το καλοκαίρι ως συνήθως -μέχρι τον Μάρτιο το πολύ-, με θέμα 'Η Υγεία στο Λιβάδι του 21ου αιώνα'

Ο 'ΛΟΓΟΣ' ΠΑΡΑΚΑΛΕΙ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΑΝΩ ΤΩΝ 18 ΕΤΩΝ :
ΜΗΝ ΑΜΕΛΕΙΤΕ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ ΤΕΣΤ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ.
ΕΧΕΤΕ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΝΑ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΣΕΤΕ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΣΑΣ !
ΤΟ ΤΕΣΤ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ΕΙΝΑΙ ΤΕΛΕΙΩΣ ΑΝΩΔΥΝΟ ΚΑΙ ΑΠΛΟ !
ΔΙΑΡΚΕΙ ΜΟΝΟ 10' ΚΑΙ ΣΩΖΕΙ ΖΩΕΣ !
ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΕΙΤΕ ΑΜΕΣΩΣ ΤΟΝ ΓΙΑΤΡΟ ΣΑΣ !

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ
 ΕΤΟΣ 2005
 ΜΗΝΑΣ 2 ΕΒΔ. 7
 ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ 7:18
 ΔΥΣΗ ΗΛΙΟΥ 6:01
 ΣΕΛΗΝΗ 5 ΗΜΕΡΩΝ

13

ΚΥΡΙΑΚΗ
 SUNDAY 044 - 321 FEBRUARY

† ΙΖ' ΜΑΤΘ. (Χαναανίας), Ακύλα, Πρισκίλλης

Μη τυχόν ξεχάσω!
 Έχω παρουσίαση βιβλίου σήμερα!
 11.30 π.μ. στη λέσχη του Συλλόγου μας!

Η παρουσίαση του βιβλίου σε μία καλαίσθητη έκδοση. Ο Σύλλογός μας παρεχώρησε με χαρά τη λέσχη μας για την παρουσίαση, ώστε τα μέλη και οι φίλοι μας να γνωρίσουν από κοντά τον συγγραφέα και να ακούσουν τις απόψεις του. Το βιβλίο 'Γεωργάκης Ολύμπιος - Στη σκάλα των Αγγέλων', τιμάται 9 (εννέα) € και θα διατίθεται και από τη λέσχη μας.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ
 ΕΤΟΣ 2005
 ΜΗΝΑΣ 2 ΕΒΔ. 8
 ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ 7:10
 ΔΥΣΗ ΗΛΙΟΥ 6:09
 ΣΕΛΗΝΗ 12 ΗΜΕΡΩΝ

20

ΚΥΡΙΑΚΗ
 SUNDAY 051 - 314 FEBRUARY

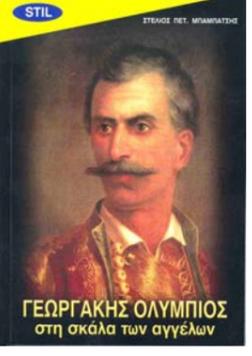
† ΤΕΛΩΝΟΥ - ΦΑΡΙΣ. (Αρχή Τρωαδίου), Λέωντος μαρτ.

Μη τυχόν ξεχάσω!
 Έχω διάλεξη σήμερα!
 11.30 π.μ. στη λέσχη του Συλλόγου μας!

Η παρουσίαση του καθηγητή Βασίλη Παπαζάχου περιπίπτει μεγάλη τιμή για τον Σύλλογο μας, αλλά κυρίως αποτελεί μια μοναδική ευκαιρία για τα μέλη και τους φίλους μας, να προσεγγίσουν το ζήτημα των σεισμών με τρόπο πιο άμεσο, ακούγοντας τον επιστημονικό και εκλαϊκευμένο λόγο του καθηγητή από τόσο κοντά. Επιπλέον, η σημερινή χρονική συγκυρία, με την πρόσφατη τρομακτική καταστροφή στην Νοτιοανατολική Ασία και το τσουνάμι, μας δίνει τη δυνατότητα να πληροφορηθούμε από πρώτο χέρι και από το πιο έγκυρο μάλιστα, τι ακριβώς συμβαίνει και ποιες είναι οι τελευταίες επιστημονικές απόψεις πάνω στους γεωλογικούς μετασχηματισμούς του πολύπαθου πλανήτη μας, της Γης.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΟΥ ΣΕΡΡΑΪΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ ΣΤΕΛΙΟΥ ΜΠΑΜΠΑΤΣΗ
"ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ ΟΛΥΜΠΙΟΣ - ΣΤΗ ΣΚΑΛΑ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ"
13 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2005, ΏΡΑ 11.30 π.μ. ΣΤΗ ΛΕΣΧΗ ΜΑΣ - ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ
Ο ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ & Πρ.ΥΠΟΥΡΓΟΣ Κος ΣΤΕΛΙΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ

Την Κυριακή 13 Φεβρουαρίου 2005, στις 11.30 π.μ., στη λέσχη του Συλλόγου μας, θα γίνει η επίσημη παρουσίαση του βιβλίου του κυρίου Στέλιου Μπαμπάτση 'Γεωργάκης Ολύμπιος - Στη σκάλα των Αγγέλων'. Το βιβλίο αυτό, παρουσιάστηκε ήδη στο Λιβάδι, στην Κατερίνη και στις Σέρρες, απ' όπου κατάγεται ο συγγραφέας, έτυχε δε ευμενούς υποδοχής από το κοινό. Παρουσιάζεται λοιπόν και στη Θεσσαλονίκη από τον κύριο Στέλιο Παπαθεμελή, βουλευτή της Α' Περιφέρειας Θεσσαλονίκης και πρώην Υπουργό, ο οποίος είναι γνωστός για τις βαθιές ιστορικές του γνώσεις και τον γλαφυρό του λόγο. Ο συγγραφέας ζει στις Σέρρες, όπου ως γνωστόν υπάρχει και λειτουργεί από χρόνια ο Σύλλογος Βλάχων του Νομού Σερρών 'Ο Γεωργάκης Ολύμπιος', ένας πολύ δυναμικός σύλλογος και με πολύ μεγάλη και ζηλευτή πολιτιστική και κοινωνική δραστηριότητα. Εμπνεύστηκε από τη ζωή και το έργο του Ήρωα και καταθέτει το συγγραφικό του πόνημα σε μία καλαίσθητη έκδοση. Ο Σύλλογός μας παρεχώρησε με χαρά τη λέσχη μας για την παρουσίαση, ώστε τα μέλη και οι φίλοι μας να γνωρίσουν από κοντά τον συγγραφέα και να ακούσουν τις απόψεις του. Το βιβλίο 'Γεωργάκης Ολύμπιος - Στη σκάλα των Αγγέλων', τιμάται 9 (εννέα) € και θα διατίθεται και από τη λέσχη μας.

ΔΙΑΛΕΞΗ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΗ ΣΕΙΣΜΟΛΟΓΙΑΣ ΒΑΣΙΛΗ ΠΑΠΑΖΑΧΟΥ
ΜΕ ΘέΜΑ : "ΣΕΙΣΜΟΪ ΚΑΙ ΜΈΤΡΑ ΠΡΟΣΤΑΣΪΑΣ ΑΠΌ ΤΙΣ ΕΠΙΠΤΨΕΪΣ ΤΟΥΣ"
20 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2005, ΏΡΑ 11.30 π.μ. ΣΤΗ ΛΕΣΧΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΌΓΟΥ ΜΑΣ

Την Κυριακή 20 Φεβρουαρίου 2005, στις 11.30 π.μ. στη λέσχη μας, ο διάσημος και αγαπητότατος σε όλους μας Καθηγητής Σεισμολογίας κύριος Βασίλης Παπαζάχος, ομότιμος καθηγητής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, που τιμά όλη την Ελλάδα, θα μας μιλήσει για το φλέγον ζήτημα των σεισμών και για τα μέτρα προστασίας μας από τις επιπτώσεις και τις συνέπειές τους. Για τον κύριο Παπαζάχο δεν χρειάζεται κάποια ιδιαίτερη παρουσίαση. Είναι πασίγνωστος, όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά σε όλο τον κόσμο, για την τεράστια συμβολή του στην επιστήμη της Σεισμολογίας. Ο νηφάλιος και εξαιρετος επιστημονικός και κοινωνικός του λόγος, πέρα από την καταλυτική του επίδραση στο να μάθουμε όλοι μας να αντιμετωπίζουμε ψυχραιμα μια σεισμική δόνηση, μας έχει προστατεύσει πολύ και πολλές φορές από τις τρομοκρατικές συμπεριφορές και τις άκρατα επιτηδευμένες σεισμοφοβικές λογικές των μέσων μαζικής ενημέρωσης, που δημιουργούν σκόπιμα φοβίες, ως προϊόντα της βιομηχανίας της τηλεθέασης, για να τα εμπορευθούν ασυστόλως.

Η παρουσίαση του καθηγητή Βασίλη Παπαζάχου περιπίπτει μεγάλη τιμή για τον Σύλλογο μας, αλλά κυρίως αποτελεί μια μοναδική ευκαιρία για τα μέλη και τους φίλους μας, να προσεγγίσουν το ζήτημα των σεισμών με τρόπο πιο άμεσο, ακούγοντας τον επιστημονικό και εκλαϊκευμένο λόγο του καθηγητή από τόσο κοντά. Επιπλέον, η σημερινή χρονική συγκυρία, με την πρόσφατη τρομακτική καταστροφή στην Νοτιοανατολική Ασία και το τσουνάμι, μας δίνει τη δυνατότητα να πληροφορηθούμε από πρώτο χέρι και από το πιο έγκυρο μάλιστα, τι ακριβώς συμβαίνει και ποιες είναι οι τελευταίες επιστημονικές απόψεις πάνω στους γεωλογικούς μετασχηματισμούς του πολύπαθου πλανήτη μας, της Γης.

Η σύνταξη του 'Λόγου' συστήνει ανεπιφύλακτα να μη χάσει κανείς τη διάλεξη αυτή και το γλαφυρό λόγο του καθηγητή Βασίλη Παπαζάχου.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

ΕΤΟΣ 2005	ΜΗΝΑΣ 2	ΕΒΔ. 8
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ 7.02	ΔΥΣΗ ΗΛΙΟΥ 6.15	ΣΕΛΗΝΗ 18 ΗΜΕΡΩΝ

26

ΣΑΒΒΑΤΟ

SATURDAY 057 - 308 FEBRUARY

Ο ΕΤΗΣΙΟΣ ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΘΑ ΓΙΝΕΙ ΤΟ Σάββατο 26 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2005 ΑΠΌ ΤΙΣ 9 μ.μ. ΈΩΣ ΌΣΟ Πάει, ΣΤΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΪΟ ΦΙΛΪΠΠΕΪΟΝ - ΑΪΘΟΥΣΑ 'ΜΑΚΕΔΟΝΪΑ'

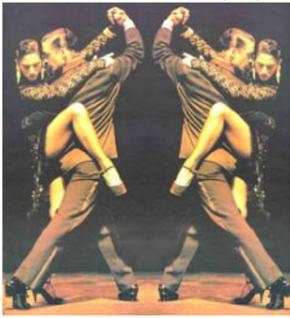
Πορφυρίου Γαζής, Φωτεινής, Σεβαστιανού μαρτ.

π.μ. 8
9
10
11
12
μ.μ. 1
2
3
4

**Μη τυχόν ξεχάσω !
Έχω Χορό σήμερα !
Μετά τις 9 μ.μ.
στο Hotel Φιλίππειο !**

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΡΑΔΩΤΩΝ ΚΑΤΑΡΤΙΣΤΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΗΣ ΟΜΟΤΗΤΙΑΣ

1908
1929-1977
2005
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΜΑΡΤΙΟΣ

ΕΤΟΣ 2005	ΜΗΝΑΣ 3	ΕΒΔ. 10
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ 6.51	ΔΥΣΗ ΗΛΙΟΥ 6.23	ΣΕΛΗΝΗ 26 ΗΜΕΡΩΝ

6

ΚΥΡΙΑΚΗ

SUNDAY 065 - 300 MARCH

ΔΙΑΛΕΞΗ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΗ ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΑΣ-ΕΘΝΟΛΟΓΙΑΣ ΤΟΥ Δ.Π.Θ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΞΗΡΟΤΥΡΗ, ΜΕ ΘέΜΑ: "ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΕΣ & ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΠΡΟΕΚΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΒΛΑΧΙΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ" 6 ΜΑΡΤΪΟΥ 2005, ΏΡΑ 11.30 π.μ., ΣΤΗ ΛέΣΧΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛόΓΟΥ ΜΑΣ

† ΑΠΟΚΡΕΩ, Καλλίστου, Ευφροσύνου μαρτύρων

π.μ. 8
9
10
11
12
μ.μ. 1
2
3
4

**Μη τυχόν ξεχάσω !
Έχω διάλεξη σήμερα !
11.30 π.μ. στη λέσχη
του Συλλόγου μας !**

Την Κυριακή 6 Μαρτίου 2005, στις 11.30 π.μ. στη λέσχη μας, ο Καθηγητής Ανθρωπολογίας & Εθνολογίας στο Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης κύριος Νίκος Ξηροτύρης, θα μιλήσει στη λέσχη μας και θα αναπτύξει το θέμα : 'Διπλωματικές και πολιτικές προεκτάσεις του Βλαχικού ζητήματος'. Ο καθηγητής Ξηροτύρης, πέραν από άριστος γνώστης της ιστορίας των Βλάχων και όλων των ζητημάτων που κατά καιρούς ανέκυψαν από τις προσπάθειες εκμετάλλευσης του θέματος από εξωγενείς παράγοντες, είναι και μέγας φίλος του Συλλόγου μας και του Λιβαδίου. Είναι επίσης Πρόεδρος του Συλλόγου Βλάχων Θράκης και ένας από τους ανθρωπούς που έχει αναλώσει τον επιστημονικό του βίο στην ανθρωπολογική, εθνολογική και ιστορική έρευνα, κυρίως των βλάχων.

Ο λόγος του είναι απαραίτητα γλαφυρός και εξαιρετικά εκλαϊκευμένος, η δε συμβολή του στην προώθηση και καταξίωση της βλάχικης παράδοσης είναι τεράστια. Ο καθηγητής Ξηροτύρης, έχει τιμήσει το Λιβάδι με την παρουσία του και την ομιλία του στη διημερίδα για το περιβάλλον (βλέπε 2η φωτογραφία) που έγινε στο χωριό στις 23 και 24 Απριλίου του 2004 και έχει προσφερθεί να αναλύσει χρονολογικά τα ανθρωπίνα οστά που βρέθηκαν κατά τις αρχαιολογικές ανασκαφές στο Καστρί. Γιά το λόγο αυτό έχει θέσει στη διάθεση της Αρχαιολογικής Υπηρεσίας την εξαιρετη υποδομή του Εργαστηρίου Ανθρωπολογίας, το οποίο διευθύνει στο Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης. Η διάσταση απόψεων που εμφανίζεται μεταξύ του κυρίου Ξηροτύρη από τη μια και της σύνταξης του 'Λόγου' και του Προέδρου του Συλλόγου από την άλλη, ως προς την ποιότητα του λιβαδιώτικου τσίπουρου, θα λυθεί αμέσως μετά τη διάλεξη (άδωξα βεβαίως για τον κύριο καθηγητή), κατά την παραδοσιακή τσιπουράδα που πάντοτε συνοδεύει και κλείνει την κάθε εκδήλωση του Συλλόγου μας. Η σύνταξη του 'Λόγου' προτείνει να μη χάσει κανείς τη διάλεξη αυτή. Θα διδαχθούμε όλοι πολλά και κυρίως η νεολαία. Προτρέψτε τα παιδιά σας να έρθουν.

ΜΑΡΤΙΟΣ

ΕΤΟΣ 2005	ΜΗΝΑΣ 3	ΕΒΔ. 12
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ 6.30	ΔΥΣΗ ΗΛΙΟΥ 6.37	ΣΕΛΗΝΗ 11 ΗΜΕΡΩΝ

20

ΚΥΡΙΑΚΗ

SUNDAY 079 - 286 MARCH

ΔΙΑΛΕΞΗ ΤΗΣ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΚΥΡΙΑΣ ΔΙΟΝΥΣΙΑΣ ΜΙΣΪΟΥ ΜΕ ΘέΜΑ : "ΟΙ ΓΥΝΑΪΚΕΣ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΪΟΥ" 20 ΜΑΡΤΪΟΥ 2005, ΏΡΑ 11.30 π.μ., ΣΤΗ ΛέΣΧΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛόΓΟΥ ΜΑΣ

† Α' ΝΗΣΤ. (Ορθόδοξια) Σάββα, Νικήτα μαρτ.

π.μ. 8
9
10
11
12
μ.μ. 1
2
3
4
5

**Μη τυχόν ξεχάσω !
Έχω διάλεξη σήμερα !
11.30 π.μ. στη λέσχη
του Συλλόγου μας !**

Την Κυριακή 20 Μαρτίου 2005, στις 11.30 π.μ. στη λέσχη μας, η καθηγήτρια της Βυζαντινής Ιστορίας στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και μέλος του Συλλόγου μας, από τις πλέον συνεπείς και σταθερές παρουσίες σε όλες τις εκδηλώσεις μας, κυρία Διονυσία Μισίου, θα μιλήσει στη λέσχη μας και θα αναπτύξει το θέμα : 'Οι γυναίκες στην περίοδο της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας'. Η κυρία Μισίου, όπως δήλωσε στους ρεπόρτερ του 'Λόγου', θεωρεί σημαντικότερη αυτή την περίοδο της Ελληνικής ιστορίας και με μεγάλη της χαρά θα ενημερώσει τα μέλη και τους φίλους του Συλλόγου, ως ειδική, για το ρόλο και τη θέση των γυναικών στην πολυτάραχη εκείνη εποχή. Η γλαφυρότητα του λόγου της κυρίας Μισίου, μας εγγυάται ένα απολαυστικό πολιτιστικό και μορφωτικό πρωινό. Η σύνταξη ομολογεί πως το θέμα την γοητεύει, μια που θα ήθελε να γνωρίζει τον ρόλο των γυναικών σε όλη τους τη διαχρονική ιστορική διάσταση και ομολογεί πως δεν γνωρίζει καλά αυτή την ιστορική περίοδο (σε αντίθεση με τη σύγχρονη, όπως διάφορες κακές γλώσσες α-

φήνουν να διαρρεύσει), όπως και πολλοί από μας. Με μεγάλη μας χαρά λοιπόν και με πολύ ενδιαφέρον θα παρακολουθήσουμε όλοι μας τη διάλεξη της φίλης Διονυσίας Μισίου, όντας βέβαιοι πως θα φύγουμε πλουσιότεροι, τόσο σε ιστορικές γνώσεις επί του συγκεκριμένου θέματος, όσο και ως προς την ατμόσφαιρα εκείνης της σημαντικότερης εποχής. Η σύνταξη του 'Λόγου' προτείνει να μη χάσει κανείς και αυτή τη διάλεξη. Θα διδαχθούμε όλοι πολλά. Προτρέψτε τα παιδιά σας να έρθουν.

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

ΕΤΟΣ 2005	ΜΗΝΑΣ 4	ΕΒΔ. 13
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ 6.10	ΔΥΣΗ ΗΛΙΟΥ 6.49	ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

2

ΣΑΒΒΑΤΟ

SATURDAY 092 - 273 APRIL

ΑΣ ΜΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗΘΟΥΝ ΟΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΜΑΣ, ΔΕΝ ΕΪΝΑΙ ΆΛΛΗ ΜΪΑ ΔΙΑΛΕΞΗ ! ΕΪΝΑΙ Η ΤΕΛΕΥΤΑΪΑ ΣΥΝΕΣΤΪΑΣΗ ΤΟΥ ΑΠΕΡΧΟΜΈΝΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΪ ΣΥΜΒΟΥΛΪΟΥ, ΠΟΥ ΘέΛΕΙ ΝΑ ΣΑΣ ΑΠΟΧΑΪΡΕΤΪΣΕΙ ΜΕ ΚΑΛΌ ΦΑΓΗΤΌ, ΠΟΛΪΪ ΠΟΤΌ & ΌΜΟΡΦΑ ΤΡΑΓΟΪΔΙΑ ! ΕΛΠΪΖΟΪΜΕ ΝΑ ΕΚΦΡΆΣΕΤΕ ΌΛΟΪ ΤΗ ΜΕΓΆΛΗ ΣΑΣ ΧΑΡΆ, ΓΪΆ ΤΗ ΛήΞΗ ΤΗΣ ΘΗΤΕΪΑΣ ΜΑΣ, ΜΕ ΤΗΝ ΜΑΖΪΚή, ΔΥΝΑΜΪΚή, ΚΕΦΆΤΗ ΚΑΪ ΜΕΛΩΔΪΚή ΠΑΡΟΥΣΪΆ ΣΑΣ ΓΪΆ ΤΟ ΰΣΤΑΤΟ ΧΑΪΡΕ !

Αμφιανού, Τίτου οσίου, Αιδεσίου Θεοδώρα

π.μ. 8
9
10
11
12
μ.μ. 1
2
3
4

**Μη τυχόν ξεχάσω !
Έχω συνεντεύξη σήμερα !
Στις 9 μ.μ. στη λέσχη
του Συλλόγου μας !**

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

ΕΤΟΣ 2005	ΜΗΝΑΣ 4	ΕΒΔ. 15
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ 6.58	ΔΥΣΗ ΗΛΙΟΥ 6.56	ΣΕΛΗΝΗ 2 ΗΜΕΡΩΝ

10

ΚΥΡΙΑΚΗ

SUNDAY 100 - 265 APRIL

ΚΥΡΙΑΚή 10 ΑΠΡΪΛΪΟΥ 2005, ΏΡΑ 11.30 π.μ., ΜΕΤΆ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΪΆ, ΣΤΗ ΛέΣΧΗ ΜΑΣ : ΕΚΛΟΓΌ-ΑΠΟΛΟΓΪΣΤΪΚή ΓΕΝΪΚή ΣΥΝέΛΕΪΣΗ 2005 ΕΚΛΟΓή ΝέΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΪ ΣΥΜΒΟΥΛΪΟΥ ΓΪΆ ΤΗ ΔΪΕΤΪΆ 2005-2007

† Δ' ΝΗΣΤ. (Ιωάνν. Κλίμακος) Γρηγορίου επσκο.

π.μ. 8
9
10
11
12
μ.μ. 1
2
3
4

**Μη τυχόν ξεχάσω !
Έχω Γενική Συνέλευση και
Εκλογές για νέο Δ.Σ. σήμερα !
Στις 11.30 π.μ. στη λέσχη
του Συλλόγου μας !
Πρέπει να πάω οπωσδήποτε !**

ΚΑΛΟΪΝΤΑΪ ΟΪ ΚΪΡΪΟΪ & ΚΥΡΪΕΣ ΥΠΟΪΨΪΟΪ / ΕΣ, ΝΑ ΑΡΧΪΣΟΪΝ ΝΑ ΠΡΟΘΕΡΜΑΪΝΟΪΝ ΤΪΣ ΜΗΧΑΝΈΣ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΪΚΩΝ ΤΟΪΣ ΤΡΑΚΤΈΡ ΚΑΪ ΝΑ ΕΤΟΪΜΆΖΟΪΝ ΤΪΣ ΠΡΟΕΚΛΟΓΪΚΈΣ ΤΟΪΣ ΚΑΜΠΆΝΪΕΣ, ΟΪ ΔΕ ΣΥΜΠΑΘΕΪΣ ΨΗΦΟΦΌΡΟΪ ΝΑ ΞΕΣΚΟΝΪΖΟΪΝ ΤΑ ΕΚΛΟΓΪΚΆ ΤΟΪΣ ΣΥΝΔΡΟΜΟ-ΒΪΒΛΪΆΡΪΑ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΙ : ΟΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΜΑΣ ΤΟΥ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ & ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2004

Στις 28 Νοεμβρίου και στις 12 Δεκεμβρίου, έγιναν και οι δύο τελευταίες εκδηλώσεις του 2004, η διάλεξη του καθηγητή Μουτσόπουλου στη λέσχη μας και η γενέθλια τελική εκδήλωση – ημερίδα για τα 96 χρόνια από την ίδρυση του προπάτορος Συλλόγου το 1908, οι οποίες και ολοκλήρωσαν πανηγυρικά τα γενέθλια του Συλλόγου μας.

Η προσέλευση ήταν εντυπωσιακή και απέδειξε τη μεγάλη συσπείρωση γύρω από τον Σύλλογό μας των μελών μας, των φίλων μας και γενικότερα των ανθρώπων που μας αγαπούν. Χαρούμενη νότα ήταν και η παρουσία σημαντικού μέρους της νεολαίας μας στις εκδηλώσεις, ένδειξη πως τα κριτήρια τους δεν ταυτίζονται με εκείνα του συρμού που μας επιδεικνύουν τα τηλεοπτικά σαρκοφάγα κανάλια ως πρότυπα γενιάς.

Η συντακτική ομάδα της εφημερίδας του 'Λόγου' μας, ήταν φυσικά πανταχού παρούσα και οι δαιμόνιοι ρεπόρτερ της κατέγραψαν τα πάντα και σας τα μεταφέρουν, για να ενημερωθούν οι φίλοι μας που δεν κατάφεραν να παραστούν, εκείνοι που δεν ήθελαν ή βαρέθηκαν να έρθουν και για να τα ξαναήσουν –και γραπτά- όλοι όσοι ήταν εκεί μαζί μας.

28 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2004 : Η ΔΙΑΛΕΞΗ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΗ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΥ ΣΤΗ ΛΕΣΧΗ ΜΑΣ

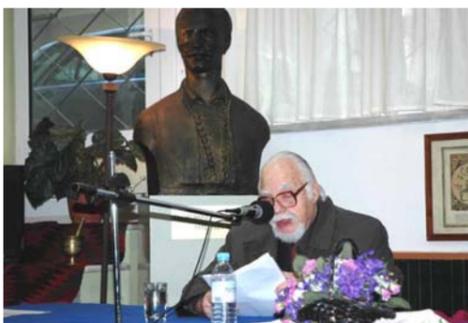
Την Κυριακή 28 Νοεμβρίου 2004, στις 11.30 το πρωί στη λέσχη του Συλλόγου μας, ο κος Νικόλαος Μουτσόπουλος, ομότιμος Καθηγητής του Τμήματος Αρχιτεκτόνων του Α.Π.Θ. και αντεπιστέλλον μέλος της Ακαδημίας Αθηνών, έδωσε μία θαυμάσια διάλεξη με θέμα : **"Προϊστορία των Βλάχων και τυπολογία της κατοικίας τους"**.

Ο κος Μουτσόπουλος, είναι μεγάλος φίλος και εξαιρετος γνώστης του Λιβαδίου, πασίγνωστος για το συγγραφικό και ερευνητικό του έργο, καθώς και για τη μεγάλη του προσφορά στη διαμόρφωση της αρχιτεκτονικής και ιστορικής σκέψης στη χώρα μας. Το απέδειξε για ακόμη μία φορά κατά την ομιλία του, όπου ως μέγας γνώστης του θέματος που πραγματεύτηκε, αναφέρθηκε με εκπληκτικά τεκμηριωμένο τρόπο στην ιστορία των Βλάχων και στην αποτύπωση της αεικίνητης παρουσίας τους στο έδαφος της Ευρώπης και κυρίως στην Βαλκανική Χερσόνησο. Οι ιστορικές του αναφορές ήταν αμέτρητες και ο επιστημονικός του λόγος άκρως εκλαϊκευμένος και κατανοητός από όλους μας. Τόνισε τη μεγάλη αναγκαιότητα της καλής γνώσης της ιστορίας από όλους, ιδιαίτερα δε από τους Βλάχους την καταγωγή, ώστε οι διάφορες κατά καιρούς προσπάθειες αλλοίωσης της (που ούτως ή άλλως απέτυχαν παταγωδώς στο παρελθόν) και που σήμερα εμφανίζονται με άλλο μανδύα, εκείνο της κοινωνικής υποτίμησης και απαξίωσης, να βρούν σθεναρά στηρίγματα αντίστασης.

Ο κύριος Μουτσόπουλος, ανέβασε αισθητά τον πήχυ της γλαφυρότητας του λόγου του, όταν εκτός κειμένου πλέον, μίλησε από ψυχής για το ζήτημα αυτό και για πολλά άλλα (περί αρχιτεκτονικής, περί εννοιών πατριωτισμού, περί βυζαντινής μουσικής κ.α.), καταλήγοντας με μία εκπληκτική ρήση : **'Δυστυχώς, δεν είμαι Βλάχος από ρίζα, όπως θα ήθελα πολύ, αλλά είμαι Βλάχος σε όλα τα υπόλοιπα που συνιστούν έναν άνθρωπο'**

Το Διοικητικό Συμβούλιο του απένειμε τιμητική πλακέτα και αποδέχθηκε την πρόταση του Προέδρου για την ανακήρυξη του κυρίου Μουτσόπουλου σε επίτιμο μέλος του Συλλόγου μας, πράγμα που επικυρώθηκε τυπικά με την απόφαση του Δ.Σ. στις 2/12/2004.

Η εκδήλωση ολοκληρώθηκε με τον παραδοσιακό μας τρόπο της τσιπουράδας, όπου ο κύριος Μουτσόπουλος βρήκε ακόμη μία αφορμή για να συχαρεί τον Σύλλογό μας για τα εδέσματα και την ποιότητα του ιαματικού μας τσίπουρου.

σο. Οι ιστορικές του αναφορές ήταν αμέτρητες και ο επιστημονικός του λόγος άκρως εκλαϊκευμένος και κατανοητός από όλους μας. Τόνισε τη μεγάλη αναγκαιότητα της καλής γνώσης της ιστορίας από όλους, ιδιαίτερα δε από τους Βλάχους την καταγωγή, ώστε οι διάφορες κατά καιρούς προσπάθειες αλλοίωσης της (που ούτως ή άλλως απέτυχαν παταγωδώς στο παρελθόν) και που σήμερα εμφανίζονται με άλλο μανδύα, εκείνο της κοινωνικής υποτίμησης και απαξίωσης, να βρούν σθεναρά στηρίγματα αντίστασης.

Ο κύριος Μουτσόπουλος, ανέβασε αισθητά τον πήχυ της γλαφυρότητας του λόγου του, όταν εκτός κειμένου πλέον, μίλησε από ψυχής για το ζήτημα αυτό και για πολλά άλλα (περί αρχιτεκτονικής, περί εννοιών πατριωτισμού, περί βυζαντινής μουσικής κ.α.), καταλήγοντας με μία εκπληκτική ρήση : **'Δυστυχώς, δεν είμαι Βλάχος από ρίζα, όπως θα ήθελα πολύ, αλλά είμαι Βλάχος σε όλα τα υπόλοιπα που συνιστούν έναν άνθρωπο'**

Το Διοικητικό Συμβούλιο του απένειμε τιμητική πλακέτα και αποδέχθηκε την πρόταση του Προέδρου για την ανακήρυξη του κυρίου Μουτσόπουλου σε επίτιμο μέλος του Συλλόγου μας, πράγμα που επικυρώθηκε τυπικά με την απόφαση του Δ.Σ. στις 2/12/2004.

Η εκδήλωση ολοκληρώθηκε με τον παραδοσιακό μας τρόπο της τσιπουράδας, όπου ο κύριος Μουτσόπουλος βρήκε ακόμη μία αφορμή για να συχαρεί τον Σύλλογό μας για τα εδέσματα και την ποιότητα του ιαματικού μας τσίπουρου.

Η προσφώνηση

Η απονομή

Ο ασπασμός του Δασκάλου

Ο χαλαρός λόγος του 'μετά'

Ο λόγος ο επεξηγηματικός

Ο λόγος ο μουσικοβυζαντινός

12 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2004 : Η ΓΕΝΕΘΛΙΑ ΗΜΕΡΙΔΑ ΚΑΙ ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ ΣΤΟ ΑΜΦΙΘΕΑΤΡΟ ΤΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΜΕ ΘΕΜΑ : ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΙΒΑΔΙΩΤΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ "Ο ΓΕΩΡΓΙΑΚΗΣ ΟΛΥΜΠΙΟΣ" : Ένας έφηβος 75 ετών που... ίσως κρύβει τα χρόνια του 75 (96) χρόνια έντονης κοινωνικής προσφοράς & πολιτιστικής παρουσίας, στη Θεσσαλονίκη, στο Λιβάδι και στην Ελλάδα

ΤΙΜΩΜΕΝΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΗΣ ΕΚΔΗΛΩΣΗΣ, Ο ΕΠΙΤΙΜΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΜΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΡΙΑΡΧΟΥ

Την Κυριακή 12 Δεκεμβρίου 2004, στις 11.00 το πρωί, στο **Αμφιθέατρο του ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ**, του πανέμορφου και ευγενούς αυτού χώρου, έλαβε χώρα η 5^η και τελευταία εκδήλωση, με τη μορφή ημερίδας, του Συλλόγου μας για τα γενέθλια των 75 ή 96 χρόνων του.

Η ημερίδα είχε έναν εκπληκτικά πανηγυρικό χαρακτήρα και όπως έγραφε και η πρόσκληση **'έγινε για να τιμήσουμε όλοι μας το βίο και την πολιτεία ενός Συλλόγου, που επί 75 ή 96 χρόνια, γεννήθηκε, μεγάλωσε και ανδρώθηκε μέσα στη δίνη των γεγονότων του 20^{ου} αιώνα και αφού πέρασε όλες τις παιδικές και εφηβικές του ασθένειες, υγιέστατος πλέον, αρνείται πεισματικά να γεράσει. Πάντα αειθαλής, πάντα ευαίσθητος και τρυφερός, προσέφερε και προσφέρει πολλά στην κοινωνία της Θεσσαλονίκης και του Λιβαδίου'**.

Παράλληλα και καθαρά συμβολικά, ο Σύλλογος μας τίμησε ταυτόχρονα έναν σχεδόν συνομήλικό του, τον επίτιμο Πρόεδρό του **Γιάννη Τριάρχου**, του οποίου η προσωπικότητά εκφράζει απόλυτα τις ποιότητες που πρέπει να έχει και έχει ένας Σύλλογος σαν το δικό μας : **Την Κοινωνική Προσφορά, την Κοινωνική Αλληλεγγύη, την Κοινωνική Παρέμβαση. Ο Γιάννης Τριάρχου, μέσα από το δικό του τρίπτυχο, του πατριώτη, του αγωνιστή και του επιστήμονα, μετουσιώνει με τον καλύτερο τρόπο τη φυσιογνωμία ενός Ανθρώπου με το Α κεφαλαίο, που δεν θα γεράσει ποτέ, όπως ποτέ δεν γερνούν οι ανθρώπινες αξίες'**.

Η ανταπόκριση του κόσμου στην ημερίδα, ήταν εκπληκτική, σε βαθμό που το αμφιθέατρο των υπερδιακοσίων θέσεων του ΜΜΣΤ αποδείχθηκε πολύ μικρό για την εκδήλωση. Αναγκαστικά κάποιοι φίλοι και μέλη μας έμειναν όρθιοι, αλλά αγόγγυστα παρακολούθησαν τις εργασίες της ημερίδας, που κατά γενική ομολογία δημιούργησαν ένα έντονο κλίμα συγκίνησης, ενώ σε κάποιες στιγμές, αρκετοί ήταν εκείνοι που δεν κατάφεραν να συγκρατήσουν τα δάκρυά τους.

Το πρόγραμμα της εκδήλωσης, είχε ως εξής :

Α' Μέρος : Σύλλογος ο αειθαλής

- Ομιλητές : - Γιώργος Συνεφάκης : Σύλλογος Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης - Ένας έφηβος 96 ετών
- Άσπια Καραβίδα : Σύλλογος Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης - Μια σχέση ζωής

Β' Μέρος : Γιάννης Τριάρχου – Ένα τρίπτυχο παράδειγμα

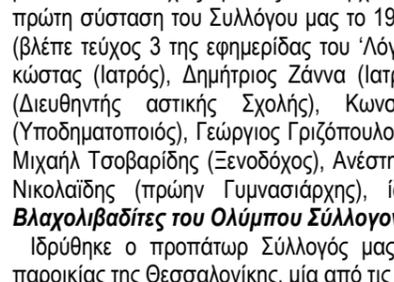
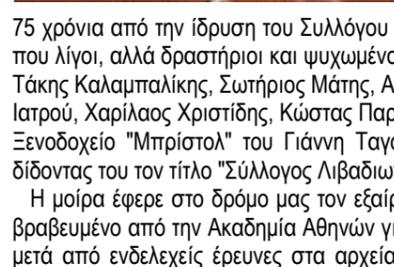
- Ομιλητές : - Γιώργος Συνεφάκης : Γιάννης Τριάρχου - Οδοιπορικό μιάς ζωής
- Τάσος Βάντης : Γιάννης Τριάρχου - Ο Πατριώτης, ο Ανθρώπος
- Τάσος Καζλάρης : Γιάννης Τριάρχου - Ο Αγωνιστής

Στο προεδρείο της ημερίδας και στα δύο μέρη του, ήταν ο **Τάσος Δίκας**, τέως Πρόεδρος του Συλλόγου Λιβαδιωτών (2001-2003) και η **Αυγή Γαλάνη-Τσίρκου**, που παρά το νεαρόν της ηλικίας της, έχει ήδη μεγάλη προσφορά στα πολιτιστικά δρώμενα του Συλλόγου και του Λιβαδίου και θεωρείται πλέον ιστορικό μέλος του Συλλόγου μας.

Συγκινητική ήταν και η προσέλευση φίλων και συμπατριωτών μας από άλλα μέρη της Ελλάδας, από το Λιβάδι, την Κατερίνη, την Λάρισα, την Ελασσόνα, τον Τύρναβο κ.ά. Η μετακίνησή τους είναι ενδεικτική μιάς αγάπης, προς τον Σύλλογό μας και τα μέλη του, που τρέφουν όλοι οι απανταχού φίλοι και συμπατριώτες μας. Τους διαβεβαιώνουμε πως η αγάπη αυτή είναι αμοιβαία και θα προσπαθήσουμε να είναι όσο πιο ανταποδοτική γίνεται. Γεμίζει δε ακόμη περισσότερο τις καρδιές μας, με αισθήματα αλληλεγγύης, πατριωτικής και συμπατριωτικής συμπαράστασης και συμπαράταξης.

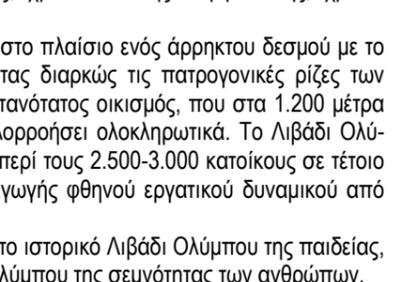
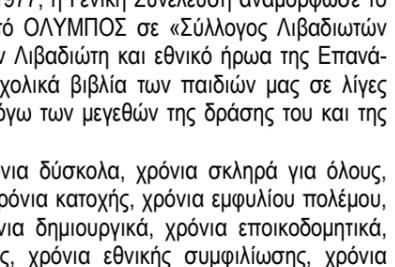
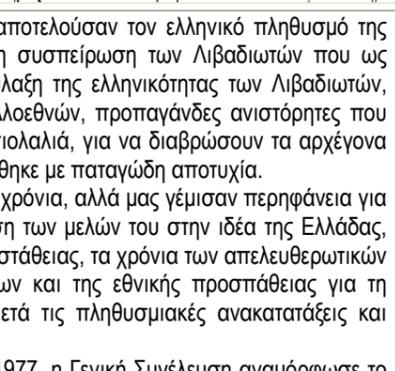
Την Τιμητική Επιτροπή της ημερίδας μας, την αποτελούσαν εξέχοντα και ιστορικά μέλη του Συλλόγου μας, με μεγάλη προσφορά σ' αυτόν, ο Δήμαρχος και ο Νομάρχης Θεσσαλονίκης, ο Δήμαρχος Λιβαδίου, όπως και ο Πρόεδρος του Εξωραϊστικού Συλλόγου Λιβαδίου. Την Οργανωτική Επιτροπή την αποτελούσαν τα μέλη του Δ.Σ., καθώς και η συντακτική επιτροπή του 'Λόγου'.

Η σύνταξη δεν θα σχολιάσει τα της ουσίας της εκδήλωσης, ούτε τη συγκινησιακή φόρτιση όλων των μελών, τόσο κατά το πρώτο μέρος της ημερίδας, για τα γενέθλια του Συλλόγου μας, όσο και κατά το δεύτερο, για τον Γιάννη Τριάρχου. Οι εισηγήσεις των ομιλητών και η αντιφώνηση του Γιάννη Τριάρχου δημοσιεύονται αυτούσιες αμέσως μετά και ο κάθε αναγνώστης του 'Λόγου' έχει την ευκαιρία να τις μελετήσει. Απλά, οι ρεπόρτερ της εφημερίδας μας κατέγραψαν ορισμένα στιγμιότυπα από την όμορφη εκδήλωση και τα σχολιάζουν, είτε φωτογραφικά, είτε υπό μορφή κειμένου.

Επίσημοι προσκεκλημένοι μας ήταν όλοι οι υπερδιακόσιοι αγαπημένοι φίλοι και συμπατριώτες (με μεγάλη συμμετοχή της νεολαίας μας), οι οποίοι μας τίμησαν με την παρουσία τους, όπως και εκείνοι που δεν κατάφεραν να έλθουν και μας έστειλαν με κάθε μέσο και τρόπο τις ευχές και τους χαιρετισμούς τους. Οι συνήθεις επίσημοι κρατικοί τιτλούχοι, όπως και οι λεγόμενοι 'επί τόπου', δεν παρέστησαν και δυστυχώς μας στερήσαν τον πολύτιμο χαιρετισμό τους. Εξαιρεση φωτεινή απετέλεσε ο Νομάρχης Θεσσαλονίκης κος Ψωμιάδης, ο οποίος ευγενέστατα, έστειλε εκπρόσωπό του και ευχετήρια επιστολή. Το θέμα έκανε εντύπωση στους συνέδρους, οι οποίοι δυσφόρησαν, αλλά ο Πρόεδρος έδωσε ως ερμηνεία την αποφυγή πρόωρων εκλογών, με τη συναίνεση των δύο μεγάλων κομμάτων ως προς το πρόσωπο του νέου Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας. Όντως, το ίδιο βράδυ, ο Πρωθυπουργός ανακοίνωσε το όνομα του κ. Κάρου Παπούλια ως επιλογή της κυβέρνησης, αποδεικνύοντας τα οξεία πολιτικά αισθητήρια της διοίκησης του Συλλόγου μας.

Πολύ άσχημη εντύπωση δημιούργησε η παντελής απουσία του Δημάρχου και του Προέδρου του Εξωραϊστικού Συλλόγου Λιβαδίου, οι οποίοι δεν τηλεφώνησαν και δεν απέστειλαν ούτε καν ευχετήριο τηλεγράφημα, παρ' όλο που ήταν και μέλη της Τιμητικής Επιτροπής. Τα σχόλια ήταν άκρως αρνητικά από όλους ανεξαιρέτως, αλλά η σύνταξη του 'Λόγου' θα αποφύγει τον πειρασμό να τα δημοσιεύσει. Θα κρατήσει, για τον εαυτό της μόνο, τη ρήση ενός ασπρομάλλη ιστορικού μέλους του Συλλόγου μας, οποίος, κουνώντας με θλίψη το κεφάλι του και με ένα μικρό χαμόγελο στα χείλη του, θύμισε στον ρεπόρτερ μας μια αποστροφή του Νίκου Καζαντζάκη από το βιβλίο του 'Ο Καπετάν Μιχάλης', περί των ορθογραφικών γνώσεων μίας κυρίας που ασκούσε το συμπαθές επάγγελμα της μυλωνούς.

Μετά το τέλος της εξαιρετικής ημερίδας στο Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, όλοι οι σύνεδροι μεταφέρθηκαν στη φιλόξενη λέσχη μας και ξεφάντωσαν με ένα γλέντι που κράτησε μέχρι αργά το βράδυ, όπου το κέφι και το τραγούδι δέθηκαν σφιχτά με το τσίπουρο και τους υπέροχους μεζέδες του Μάκη Κωνσταντινίδη. Ένα έγκριτο και συνήθως πολύ φειδωλό σε επαίνους μέλος του Συλλόγου, με μεγάλη πείρα από ανάλογες εκδηλώσεις, είπε στη σύνταξη του 'Λόγου', πως σπάνια έχει συναντήσει μία τόσο άρτια και πολύπλευρη εκδήλωση, όπου ο σωστά ζυγισμένος (και χωρίς την συνήθη έπαρση και τις φραστικές υπερβολές που συναντώνται σε ανάλογες περιπτώσεις) λόγος όλων των ομιλητών, έδωσε την ιστορία του παρελθόντος με το σήμερα & το αύριο, τον επιστημονικό λόγο με τη λαϊκότητα, το σοβαρό με το συγκινησιακό και κράτησε αμείωτο το ενδιαφέρον όλων, μικρών και μεγάλων, μελών και φίλων, ντόπιων και ξένων.

Η ομιλία

Η προσήλωση

Η απονομή

Το χειροκρότημα

Η πλακέτα

Η συνέχεια

Το γλέντι

Η πρόποση

Η ορχήστρα των χρωμάτων

Το άσμα ασμάτων

Το φυτώριο Προέδρων & μελών Δ.Σ.

Ανιχνευτής συνδρομο-φυγάδων

ΚΑΤΑ ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΑΙΤΗΣΗ, Ο ΛΟΓΟΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΕΙ ΑΥΤΟΥΣΙΑ ΤΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΙΔΑΣ ΜΑΣ

Α' ΜΕΡΟΣ: ΣΥΛΛΟΓΟΣ Ο ΑΕΙΘΑΛΗΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΙΒΑΔΙΩΤΩΝ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ: ΈΝΑΣ ΈΦΗΒΟΣ 96 ΕΤΩΝ

τού Γιώργου Συνεφάκη
Προέδρου του Συλλόγου Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης

Αγαπητές συμπατριώτισσες και αγαπητοί συμπατριώτες,
Αγαπητές φίλες και αγαπητοί φίλοι

Αποτελεί μεγάλη τιμή και είναι μεγάλη χαρά για μας του Δ.Σ. του Συλλόγου Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης, που είστε όλοι εδώ σήμερα, για τα γενέθλιά μας, τα γενέθλια ενός από τους αρχαιότερους αλλά πάντα έφηβους και αισθαλείς πολιτιστικούς και κοινωνικούς συλλόγους της Θεσσαλονίκης, ενός από τους παλαιότερους συλλόγους ηλικιακά, αλλά νεότερους σε σφρίγος, κινητικότητα και διεισδυτικότητα στην κοινωνία και στα δρώμενα της πόλης μας.

Όταν προγραμματίζε το Δ.Σ. του Συλλόγου μας την οργάνωση της ημερίδας αυτής, το έκανε γιά να γιορτάσει τα 75 χρόνια από την ίδρυση του Συλλόγου Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης το 1929, όπως όλοι γνωρίζαμε. Τότε που λίγοι, αλλά δραστήριοι και ψυχωμένοι Λιβαδιώτες, όπως οι: Γιάννης Ταγόπουλος, Λάζαρος Κυλώνης, Τάκης Κалаμπαλίκης, Σωτήριος Μάτης, Αντώνιος Κουτσιάνης, Δημήτριος Λιάκος, Θωμάς Κάλφας, Κων/νος Ιατρού, Χαρίλαος Χριστίδης, Κώστας Παράσχος, Γιάννης Παπαθεοδώρου και άλλοι, συγκεντρώθηκαν στο Ξενοδοχείο "Μπρίστολ" του Γιάννη Ταγόπουλου και συνέταξαν το πρώτο καταστατικό του Συλλόγου, δίδοντας του τον τίτλο "Σύλλογος Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης Ο ΟΛΥΜΠΟΣ"

Η μοίρα έφερε στο δρόμο μας τον εξαιρετο ιστορικό ερευνητή Αστέριο Κουκούδη, τον διακεκριμένο και βραβευμένο από την Ακαδημία Αθηνών για το έργο του, ο οποίος με αδιάσειστα στοιχεία, τα οποία βρήκε μετά από ενδελεχείς έρευνες στα αρχεία Ίωνος Δραγούμη της Γενναδίου Βιβλιοθήκης, τεκμηρίωσε την πρώτη σύσταση του Συλλόγου μας το 1908, στις 28 Σεπτεμβρίου επακριβώς, επί τουρκοκρατίας δηλαδή (βλέπε τεύχος 3 της εφημερίδας του 'Λόγου του Συλλόγου', σελίδα 6). Τότε που οι: Ελευθέριος Χατζηκώστας (Ιατρός), Δημήτριος Ζάννα (Ιατρός), Λάζαρος Αντωνιάδης (Καθηγητής), Ιωάννης Μπαλατζής (Διευθυντής αστικής Σχολής), Κωνσταντίνος Παπαγεωργίου (Εμπόρος), Ιωάννης Βούβαρης (Υποδηματοποιός), Γεώργιος Γριζόπουλος (Εμπορομεσίτης), Σοφοκλής Βελλίδης (Υπάλληλος Τραπεζίτης), Μιχαήλ Τσοβαρίδης (Ξενοδόχος), Ανέστης Παχύνας (Καφεπώλης), Τζων Τέγος (Υπάλληλος) και Κωνστ. Νικολαΐδης (πρώην Γυμνασιάρχης), ίδρυσαν τον 'από τους εν Θεσσαλονίκη παροικούντες Βλαχολιβαδιώτες του Ολύμπου Σύλλογον υπό την επωνυμίαν Ο ΟΛΥΜΠΟΣ'.

Ιδρύθηκε ο προπάτωρ Σύλλογός μας λοιπόν από καταξιωμένα κοινωνικά μέλη της Λιβαδιώτικης παροικίας της Θεσσαλονίκης, μία από τις μεγαλύτερες (αν όχι τη μεγαλύτερη) κοινωνικές ομάδες που από

τα μέσα του 19ου αιώνα έως την απελευθέρωση της (1912), αποτελούσαν τον ελληνικό πληθυσμό της πόλης. Η ίδρυσή του ήταν ώριμο τέκνο μίας ανάγκης για τη συσπείρωση των Λιβαδιωτών που ως μετανάστες εγκαθίσταντο στην Θεσσαλονίκη και για τη διαφύλαξη της ελληνικότητας των Λιβαδιωτών, ντόπιων και μεταναστών, από επιβουλές και προπαγάνδες αλλοεθνών, προπαγάνδες ανιστόρητες που προσπάθησαν να εκμεταλλευτούν την λατινογενή βλάχικη ντοπιολαλιά, για να διαβρώσουν τα αρχέγονα ελληνικά αισθήματα του λαού. Φυσικά η προσπάθειά τους στέφθηκε με παταγώδη αποτυχία.

Τα τεκμήρια Κουκούδη μπορεί να μας εγέγρασαν 21 ολόκληρα χρόνια, αλλά μας γέμισαν περηφάνεια για την ιστορία του Συλλόγου μας και για την από τότε προσήλωση των μελών του στην ιδέα της Ελλάδας, στα δύσκολα εκείνα χρόνια της γεωπολιτικής ρευστότητας και αστάθειας, τα χρόνια των απελευθερωτικών αγώνων, του γεωγραφικού επαναπροσδιορισμού των συνόρων και της εθνικής προσπάθειας για τη δημιουργία ενός κράτους πιο συμπαγούς και εκτεταμένου, μετά τις πληθυσμιακές ανακατατάξεις και μετακινήσεις της εποχής.

Μετά την κατάρρευση της χούντας και τη μεταπολίτευση, το 1977, η Γενική Συνέλευση αναμόρφωσε το καταστατικό του Συλλόγου και ο Σύλλογος μετονομάστηκε από ΟΛΥΜΠΟΣ σε «Σύλλογος Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης 'Ο Γεωργάκης Ολύμπιος'», τιμώντας έτσι έναν Λιβαδιώτη και εθνικό ήρωα της Επανάστασης του 1821, παραγκωνισμένο στα σχολικά βιβλία των παιδιών μας σε λίγες γραμμές, αντί για ολόκληρα κεφάλαια που θα του έπρεπαν, λόγω των μεγεθών της δράσης του και της θυσίας του.

Από τότε, το 1908, πέρασαν μέχρι σήμερα 96 χρόνια, χρόνια δύσκολα, χρόνια σκληρά για όλους, χρόνια συγκρούσεων, αντιθέσεων, χρόνια εθνικών πολέμων, χρόνια κατοχής, χρόνια εμφυλίου πολέμου, χρόνια κατάλυσης της δημοκρατίας. Πέρασαν όμως και χρόνια δημιουργικά, χρόνια εποικοδομητικά, χρόνια ανασυγκρότησης, χρόνια ελευθερίας και δημοκρατίας, χρόνια εθνικής συμφιλίωσης, χρόνια όμορφα.

Ο Σύλλογος Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης λειτουργήσε πάντοτε στο πλαίσιο ενός άρρηκτου δεσμού με το πάτριο έδαφος του Λιβαδίου Ολύμπου, τιμώντας και ποτιζοντας διαρκώς τις πατρογονικές ρίζες των μελών του. Το Λιβάδι Ολύμπου, αυτός ο παραγωγικός και ζωντανότατος οικισμός, που στα 1.200 μέτρα υψόμετρο έχει ριζώσει ιστορικά και αρνείται σθεναρά να φυλλορροήσει ολοκληρωτικά. Το Λιβάδι Ολύμπου, τον αξιοθαύμαστο αυτό τόπο που εξακολουθεί να τρέφει περί τους 2.500-3.000 κατοίκους σε τέτοιο υψόμετρο, σε μια εποχή άκρατης αστυφιλίας και αθρόας εισαγωγής φθηνού εργατικού δυναμικού από άλλες χώρες.

Το ιστορικό Λιβάδι Ολύμπου του μόχθου των ανθρώπων του, το ιστορικό Λιβάδι Ολύμπου της παιδείας, το ιστορικό Λιβάδι Ολύμπου της εργασίας, το ιστορικό Λιβάδι Ολύμπου της σεμνότητας των ανθρώπων,

το Λιβάδι Ολύμπου των ανθρωποθυσιών στο βωμό της πατρίδας, της εθνικής ακεραιότητας και της εθνικής ανεξαρτησίας. Το διπλοκαμμένο Λιβάδι Ολύμπου των δόλιων εμπρησμών από τους Γερμανούς κατακτητές. Το Λιβάδι Ολύμπου των ευγενών ιδεών, το Λιβάδι Ολύμπου της μαζικής συμμετοχής σε κάθε εθνική και λαϊκή πρωτοβουλία, το Λιβάδι Ολύμπου των αιματηρών απωλειών σε κάθε μέτωπο.

Στις διακυμάνσεις αυτές της ιστορίας, διακυμάνσεις με τα ψηλά τους και τα χαμηλά τους, με τα άλτα και τα μπάσα τους, ο Σύλλογος Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης δήλωνε και μάλιστα βροντοφώναζε πάντοτε 'παρών'. Συμμετείχε με τα μέλη του σε όλες τις καταστάσεις, είτε στο τοπικό, είτε στο εθνικό επίπεδο, με έντονο και ενεργητικό τρόπο.

Ο Σύλλογος Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης είχε και έχει έντονη παρουσία στα πολιτιστικά και κοινωνικά δρώμενα της Θεσσαλονίκης (και του Λιβαδίου φυσικά) από το 1908. Σήμερα απαριθμεί περί τα 500 μέλη (και με διαρκή προσέλευση νέων μελών), με μεγάλο ποσοστό ενεργού συμμετοχής και εκπροσωπεί την παροικία των τουλάχιστον 8.000 με 10.000 εκ Λιβαδίου Ολύμπου καταγομένων Θεσσαλονικέων, πρώτης, δεύτερης και τρίτης γενιάς.

Εξέχοντα μέλη της Λιβαδιώτικης Κοινότητας της Θεσσαλονίκης, έχουν χαράξει με την παρουσία τους και τη συμβολή τους τη ζωή της Πόλης, από υψηλές θέσεις ευθύνης, τόσο στη διοίκηση, όσο και στην κοινωνία. Ο ιατρός Ζάννας, ο πρόεδρος Κυβερνίδης, ο Δήμαρχος Θεσσαλονίκης Πέτρος Συνδίκας, ο νυν Πρόεδρος του Μουσείου Μακεδονικού Αγώνα και Πρώτος Δήμαρχος Θεσσαλονίκης μετά τη μεταπολίτευση Δ. Ζάννας, ο Παύλος Ζάννας, ο ιδρυτής της εφημερίδας 'ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ' Βελλίδης καθώς και πολλοί άλλοι, ήταν και είναι όλοι Λιβαδιώτες, μέλη του Συλλόγου και της παροικίας της πόλης. Πολλούς δε από αυτούς, η Θεσσαλονίκη τους έχει τιμήσει δίδοντας το όνομά τους σε σημαντικές οδούς της.

Η προτομή του ήρωα του 1821 και εξέχοντα Φιλικού Γεωργάκη Ολύμπιου, που θυσιάστηκε στο ολοκαύτωμα της Μονής του Σέκκου και ο οποίος ήταν γέννημα θρέμμα του Λιβαδίου Ολύμπου, κοσμεί εδώ και πολλά χρόνια το χώρο του πάρκου της Χ.Α.Ν.Θ., δίπλα στα αγάλματα των λοιπών ηρώων της Επανάστασης.

Στο καταστατικό του Συλλόγου μας, που πρόσφατα τροποποιήθηκε μετά από 27 χρόνια, ώστε να προσαρμοσθεί στα νέα δεδομένα και να ενσωματώσει θεσμικά τις καινούργιες ανάγκες που προέκυψαν με το πέρασμα του χρόνου, αναφέρονται ρητά και με σαφήνεια οι στόχοι και τα οράματα των ανθρώπων που τον απαρτίζουν. Μεταξύ των άλλων διακηρύσσονται τα εξής :

Ο Σύλλογος Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης είναι η ιστορική μετεξέλιξη του Συλλόγου που ιδρύθηκε υπό των εν Θεσσαλονίκη παροικούντων Βλαχολιβαδιωτών του Ολύμπου υπό την επωνυμία ο ΟΛΥΜΠΟΣ, το 1908 επί τουρκοκρατίας, καθώς και της επιβεβαίωσης της συνέχισης του ίδιου Συλλόγου επί ελεύθερης Θεσσαλονίκης με το ίδιο όνομα το 1929

Σκοπός του Συλλόγου είναι:

1. Η φιλανθρωπία, η αλληλεγγύη η επικοινωνία και η αμοιβαία υποστήριξη των μελών που τον αποτελούν
2. Η περίθαλψη και υποστήριξη αναξιοπαθούντων και ανίκανων για κάθε εργασία μελών του
3. Η σύσφιξη των πατριωτικών και κοινωνικών δεσμών μεταξύ των Λιβαδιωτών γενικά, ανεξάρτητα από τον τόπο της διαμονής τους
4. Η παρακολούθηση των αναγκών του Λιβαδίου και η κατά το δυνατόν παρέμβαση για τη θεραπεία τους
5. Η ανύψωση του πολιτιστικού και πνευματικού επιπέδου όλων των Λιβαδιωτών
6. Η γενικότερα κοινωνική και αθλητική δραστηριότητα μεταξύ των μελών και φίλων του Συλλόγου, αλλά και σε συνεργασία με άλλους Συλλόγους, που έχουν συναφείς σκοπούς.
7. Η επιστημονική έρευνα και η εν γένει προώθηση των επιστημονικών θεμάτων, καθώς και η αξιοποίηση του επιστημονικού δυναμικού των μελών και των φίλων του

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΙΒΑΔΙΩΤΩΝ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ: ΜΙΑ ΣΧΕΣΗ ΖΩΗΣ

Φίλοι και φίλες, συμπατριώτες και συμπατριώτισσες,
Μέλη του Συλλόγου και μη.
Κυρίες και Κύριοι:

Απευθύνω σε όλους σας ανεξαιρέτως τον εγκάρδιο χαιρετισμό μου και ένα μεγάλο ευχαριστώ για την παρουσία σας στην σημερινή επετειακή μας ημερίδα.

Δεν σας κρύβω πως όταν ο Πρόεδρος και αγαπητός φίλος μου **Γιώργος Συνεφάκης**, μου ζήτησε –παύλα– επέβαλε (εντός εισαγωγικών), με τη γνω-

στή και τρυφερή πειθώ του να είμαι ομιλήτρια στην κορυφαία τούτη εκδήλωση με θέμα τον Σύλλογο και την πορεία του, ταραχτήκα, συγκινήθηκα και, αφ' ενός μεν ένιωσα την μεγάλη τιμή που μου γίνονταν, αφ' ετέρου δε αισθάνθηκα βαριά την ευθύνη για τα όσα καλούμε να πω.

Το πρώτο που σκέφτηκα και του το πρόβαλα ενστικτωδώς σαν στοιχειώδες αρνητικό επιχείρημα για την επιλογή του προσώπου μου, ήταν η γνώση πως σίγουρα υπάρχουν ανάμεσά μας πολύ καλύτεροι ομιλητές από εμένα, με περισσότερες και βαθύτερες γνώσεις και με εμπειριστατωμένες έρευνες ετών γύρω από τον Σύλλογο και τις δραστηριότητές του.

Ενός Συλλόγου που με τόσες ιστορικές, πολιτιστικές και κοινωνικές παρεμβάσεις, επέδρασε παντιοτρόπως τόσο στην εξέλιξη του ίδιου του Λιβαδίου όσο και στην διαδρομή της Λιβαδιώτικης Παροικίας της Θεσσαλονίκης και στο πολιτιστικό και κοινωνικό γίνεσθαι αυτής της Πόλης.

Η απάντησή του ήταν απλή και με άγγιξε κατευθείαν στην καρδιά: «Νομίζω πως θα έπρεπε να μιλήσεις εσύ, μου είπε, γιατί έχεις από παιδί σχεδόν **ΜΙΑ ΣΧΕΣΗ ΖΩΗΣ** με τον Σύλλογο!».

Είχε δίκαιο. Και με τα λεγόμενά του, από την μια πλευρά μου έδωσε τον τίτλο της σημερινής ομιλίας και από την άλλη το έναυσμα να προσεγγίσω την διαδρομή του Ιστορικού μας Συλλόγου όχι μέσα από μία ξερή και στερεότυπη αφήγηση των γεγονότων, αλλά να σας την παρουσιάσω με τον δικό μου συναισθηματικό τρόπο, κάτι σαν ένα από τα παραμύθια της θείσα-Θουδίκους πλάι στην πυροστιά, κάπου εκεί ψηλά στις παρυφές του Ολύμπου.

Βαθίς οι ρίζες του χωριού μας του Λιβαδίου-Βλαχολιβαδου κατά το παρελθόν- χαμένη μέσα στους αιώνες η ιδρυστή του, δραματική, ακούραστη κι αντρεωμένη η προσφορά του στα χρόνια της Τούρκικης σκλαβιάς με τα πάνω από 400 θύματα της γενιάς των Λαζαίων και άλλων αφανών αγωνιστών, λεβέντικη η θυσία του στην επανάσταση του '21 προσωποποιημένη στην ηρωική και σεμνή μορφή του **Γεωργάκη Ολύμπιου**, αρχιστράτηγου του απελευθερωτικού αγώνα, ο οποίος αν είχε επιζήσει των γεγονότων της Μονής Σέκκου, ίσως και να άλλαζε μέρος της ιστορίας της Ελλάδος.

Βαθίς οι ρίζες του χωριού μας, ριζωμένες και στις ψυχές των περήφανων σαν τους αητούς του Ολύμπου κατοίκων του οι έννοιες της ελευθερίας, της αυταπάρνησης και της προσφοράς, που συνεχίστηκε και σε όλη την διάρκεια του Μακεδονικού Αγώνα και της Γερμανικής Κατοχής, του Εμφυλίου και της χουντικής 7ετίας, με ένα όραμα πάντοτε: Ελευθερία, Δημοκρατία, Ανθρωπιά, Αλληλεγγύη, Φιλομάθεια και Προκοπή.

Βαθίς λοιπόν οι ρίζες του χωριού μας, που, γαντζωμένο ψηλά στις κορφές του Τίταρου και των Περίων, γέννησε μέσα από τα σπλάχνα του ανθρώπους απλούς, λιτούς, ακούραστους αγωνιστές της ζωής, φιλότιμους και εργατικούς, φιλομαθείς και περήφανους, που επί αιώνες έμαθαν να αντιπαλεύονται τον πόνο, την φτώχεια και τις στερήσεις, σ' έναν άγιο αγώνα τιμής απ' όπου έβγαιναν σχεδόν πάντοτε νικητές. Έβγαλε ανθρώπους ζυμωμένους με τον πόνο για τον τόπο τους, την έγνοια για τους άλλους, την αγάπη και την συμπάρσταση, την συμπόνια και την αλληλοβοήθεια, την φιλομάθεια και την χρηστότητα.

Αυτά τα θεία δώρα ήταν τα μόνα υπάρχοντα που πήραν μαζί τους οι πρώτοι Λιβαδιώτες που, κυνηγημένοι από τους Τούρκους και τον Αλή Πασά, εγκαταστάθηκαν στην Θεσσαλονίκη, όπου λίγοι ανάμεσα στους λίγους Χριστιανούς της Πόλης, έτσι όπως ήταν δομημένη η κοινωνία της εκείνη την εποχή,

Ο Σύλλογος για την επιτυχία των πιο πάνω σκοπών του:

1. Διατηρεί σχέσεις με τους απανταχού Συλλόγους Λιβαδιωτών, τα πνευματικά, πολιτιστικά και φιλανθρωπικά ιδρύματα και σωματεία των Λιβαδιωτών και με τους τοπικούς συνεταιρισμούς,
2. Δημιουργεί σχέσεις με άλλους τοπικούς Συλλόγους, που έχουν παραπλήσιους σκοπούς,
3. Διοργανώνει πνευματικές, πολιτιστικές, κοινωνικές και ψυχαγωγικές εκδηλώσεις και ειδικότερα διαλέξεις, ημερίδες, συνέδρια, προβολές κινηματογραφικών ταινιών, ελεύθερες συζητήσεις, μουσικές εκδηλώσεις, διάφορες εκθέσεις, συνεσιάζσεις, αθλητικές εκδηλώσεις (κλασσικός αθλητισμός, ορειβασία, ποδόσφαιρο, καλαθοσφαίριση, υγρός στίβος, επιτραπέζια και μη αντισφαίριση, κλπ.), περιηγήσεις, ανθρωπιστικές αποστολές, κλπ.
4. Προβαίνει σε εκδόσεις, δημοσιεύσεις και γενικότερα χρησιμοποιεί κάθε μορφή έντυπου ή ηλεκτρονικού τύπου

Ο Σύλλογος διαθέτει ιδιόκτητη λέσχη 250 τ.μ., η οποία αποτελεί κοιτίδα κοινωνικότητας και πολιτιστικών εκδηλώσεων σε καθημερινή βάση. Ο Σύλλογος δημιούργησε από παλιά και συνεχίζει να συντηρεί πολλά τμήματα πολιτιστικών και κοινωνικών δραστηριοτήτων, όπως χορευτικά (με υποκατηγορίες παιδών, εφήβων, νέων και μεγάλων), χορωδιακά και μουσικά (νέων και μεγάλων), αθλητικά (ομάδες μπάσκετ και ποδοσφαίρου), τμήματα ζωγραφικής, σκακιού κλπ.. Επιπλέον, έχει από καιρό δημιουργήσει Τράπεζα αίματος στο ΑΧΕΠΑ..

Οι στόχοι είναι, πέρα από τη διατήρηση της παράδοσής μας και την προσφορά στην εν γένει μορφωτική και πολιτιστική ζωή της πόλης μας, να γαλουχήσει τη νεολαία με υγιείς αρχές και ιδανικά, να της δώσει εποικοδομητικές διεξόδους και να την εξοπλίσει με αντισώματα απέναντι στους κινδύνους των σύγχρονων καιρών.

Ο Σύλλογος εκδίδει διμηνιαία εφημερίδα, διοργανώνει σε πολύ τακτά χρονικά διαστήματα εκδηλώσεις (ημερίδες, εκθέσεις, διαλέξεις, συναυλίες, παρεμβάσεις για την υγεία και παιδεία κλπ.), κινητοποιεί όλους τους γνωστούς και φίλους του που μπορούν να προσφέρουν για την επίτευξη των στόχων αυτών, χρηματοδοτεί έρευνες και προσπάθειες για την ανάδειξη της ιστορικής και κοινωνικής ταυτότητας του Λιβαδίου, συμβάλλοντας εποικοδομητικά στην προσπάθεια αναβάθμισης του επιπέδου τόσο των μελών του, όσο και της κοινωνίας της Θεσσαλονίκης και του Λιβαδίου Ολύμπου

Αγαπητές συμπατριώτισσες και αγαπητοί συμπατριώτες,

Αγαπητές φίλες και αγαπητοί φίλοι

Προσπάθησα να μη μακρηγορήσω πάνω στα θέματα της ιστορίας, της σύγχρονης εποχής και των προοπτικών του Συλλόγου μας. **Ούτως ή άλλως, η κεντρική εισήγηση της αγαπημένης φίλης Άσπας Καραβίδα που επωμίστηκε το γλυκό φορτίο της ιστορικής ανασκόπησης, θα τα καλύψει.**

Προσπάθησα επίσης να μη παρασυρθώ από τη συγκίνηση της ημέρας και να μη προσθέσω ακόμη περισσότερη ένταση στην ήδη φορτισμένη ατμόσφαιρα, που την βλέπω στα πρόσωπά σας.

Προσπάθησα απλά και επιγραμματικά να οριοθετήσω μια ιστορία ενός Συλλόγου που τον έφτιαξαν Άνθρωποι με Οράματα, τον συνέχισαν Άνθρωποι με Οράματα και τον συνεχίζουν και πρέπει να τον συνεχίζουν Άνθρωποι με Οράματα, πάντα με το Α και το Ο κεφαλαία.

Είναι ένας Σύλλογος της Ιστορίας, ένας Σύλλογος των Πολιτών, ένας Σύλλογος μιάς άλλης Ελλάδας, ένας Σύλλογος ΤΗΣ ΑΛΛΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ, εκείνης της όμορφης και πονεμένης Ελλάδας που εργάζεται, που αντιστέκεται, που δεν επιζητεί την τηλεοπτική αναγνωρισιμότητα με κάθε κόστος, εκείνης που ακόμη νοιώθει τρυφερά τα χνώτα των παραμυθιών της γιαγιάς της, εκείνης που αδιαφορεί για τις ξενομανίες του σαρμού, εκείνης που δεν τρώει φάστ-φούντ και δεν πίνει ντριγκς, εκείνης που άφοβα μιλάει βλάχικα, εκείνης που μιλάει και γράφει σκέτα και καθαρά ελληνικά χωρίς γκρικλίζ-ματα.

Σας ευχαριστώ θερμά για την παρουσία σας, την ανοχή σας και την αντοχή σας

της Άσπας Καραβίδα-Μισιρλή

Ιστορικού μέλους του Συλλόγου Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης

κατόρθωσαν όχι μόνον να επιβιώσουν, αλλά να διακριθούν, να προκόψουν και να διαπρέψουν σε όλους τους τομείς.

Με ιστορικά αποδεδειγμένο ρόλο και ενεργό συμμετοχή στον Μακεδονικό Αγώνα, ολόκληρες οικογένειες των εν Θεσσαλονίκη Λιβαδιωτών όπως αυτές των Ζανναίων και Παπαγεωργίου, έδρασαν και βοήθησαν σε μέγιστο βαθμό στην απελευθέρωσή της και με σημαντική συμβολή στην δομή της ελεύθερης πλέον Θεσσαλονίκης, υποδέχθηκαν με αλληλεγγύη και συμπάρασταση το δεύτερο μεταναστευτικό ρεύμα που αφίχθηκε μετά το 1912 από το ορεινό και άγονο Λιβάδι, αναζητώντας μια καλύτερη τύχη και ζωή.

Οι νεοαφιχθέντες, με την βοήθεια των προγενεστέρων και χάρις και στις δικές τους προσπάθειες, γρήγορα εντάχθηκαν επάξια στην φιλόξενη αγκαλιά της μάνας και καρδιάς της Βόρειας Ελλάδας.

Δούλεψαν, μορφώθηκαν, πρόκοψαν, μεγαλούργησαν, διακρίθηκαν και προς μεγάλη τους τιμή, δεν ξέχασαν.

Αντάμωσαν και αλληλοβοηθούταν πάντοτε. Σ' αυτό βοήθησε και ένα σημαντικό Λιβαδιώτικο στέκι που υπήρχε από το 1917 στην μικρή πλατεία απέναντι από τον Λευκό Πύργο: Ήταν το παλιό και φιλόξενο καφενείο του Μπαρμπα-Θανασάκη Σαγκούνη που για χρόνια λειτούργησε σαν μια ζεστή Λιβαδιώτικη φωλιά.

Εκεί συγκεντρώνονταν οι εν Θεσσαλονίκη παροικούντες Λιβαδιώτες και εκεί κατέφθαναν οι εκ Λιβαδίου ορμήμενοι, είτε για να εγκατασταθούν εδώ μόνιμα αναζητώντας άμεσα στέγη και δουλειά, είτε γιατί υπήρχαν προβλήματα υγείας και χρειάζονταν βοήθεια, είτε γιατί έπρεπε να «κόψουν την προίκα» καθώς πάντρευαν κόρη και κατέβαιναν για πρώτη και ίσως και τελευταία φορά στη ζωή τους στην μεγάλη πόλη.

Ως και οι ταλαιπωρημένοι Λιβαδιώτες στρατιώτες που επέστρεψαν από την Μικρασιατική καταστροφή του 1922, βρήκαν εκεί πρόθυμα και στοργικά Λιβαδιώτικα χέρια που τους βοήθησαν ποικιλοτρόπως.

Η αναφορά στο συγκεκριμένο καφενείο-στέκι, γίνεται γιατί έως τώρα, όλοι εμείς γνωρίζαμε από τις μαρτυρίες των προγενεστέρων πως εκεί, σ' αυτό το σεμνό καφενεδάκι-καταφύγιο, οι ανάγκες γέννησαν την ιδέα της δημιουργίας του Συλλόγου Λιβαδιωτών Θεσ/νίκης που υλοποιήθηκε αργότερα, όταν μερικοί επιφανείς, ένθερμοι και δραστήριοι Λιβαδιώτες μαζεύτηκαν κάποιον βράδυ στις **28 Ιουλίου 1929** στο ξενοδοχείο «Μπρίστολ» του μπάρμπα-Γιάννη Ταγόπουλου και συγκινημένοι έβαλαν με ενθουσιασμό την υπογραφή τους κάτω από το ιδρυτικό καταστατικό του Συλλόγου Λιβαδιωτών Θεσ/νίκης «Ο ΟΛΥΜΠΟΣ».

Ήταν εκεί, σύμφωνα με προφορικές μαρτυρίες άλλων συμπατριωτών **οι κ.κ. Λάζαρος Κυλώνης, Τάκης Καλαμπαλίκης, Σωτήρης Μάτης, Αντώνης Κουτσιάς, Δημήτρης Λιάκος, Θωμάς Κάλφας, Κων/νος Ιατρού, Χαρίλαος Χρηστίδης, Κων/νος Παράσχος, Γιάννης Παπαθεοδώρου, Γιάννης Ταγόπουλος** και άλλοι, των οποίων τα ονόματα διαφεύγουν, όχι από πρόθεση, αλλά επειδή τα προ του 1950 αρχεία δεν υπάρχουν στον Σύλλογο δυστυχώς.

Με βάση λοιπόν και αφετηρία το 1929 ως έτος ίδρυσης, γιορτάζαμε πάντοτε, όπως και τώρα, τα χρόνια δράσης του Συλλόγου μας, περήφανοι που έτσι κι αλλιώς ήταν ένας από τους πιο παλιούς μέσα στην Θεσ/νίκη με τόσο πολύπλευρη και πολυποικίλη δράση.

Και εδώ, στην μέση των εορτασμών για τα 75 χρόνια μας, έγινε η μεγάλη ανατροπή από τον γνωστό εκπαιδευτικό, έγκριτο ιστορικό και τιμημένο από την Ακαδημία Αθηνών για το συγγραφικό του έργο **κ. Αστέριο Κουκούδη**, ο οποίος στη διάλεξή του στις 7 Νοέμβρη 2004 στη Λέσχη με θέμα «Λιβάδι-Θεσ/νίκη: μετάνγιση αίματος 19^{ος} αιώνας ως τις αρχές του 20^{ου}», άφησε άφωνους τους πάντες: και απέδειξε με στοιχεία που περισυνέλλεξε από την Γεννάδιο Βιβλιοθήκη και το αρχείο του Δραγούμη, πως **ο ιστορικός μας σύλλογος δεν ιδρύθηκε το 1929, αλλά στις 28 Σεπτεμβρίου του 1908, επί Τουρκοκρατίας, ως Σύλλογος των Βλαχοφώνων Ελλήνων με την επωνυμία «ΟΛΥΜΠΟΣ», από τους εν Θεσσαλονίκη παροικούντες Βλαχολιβαδιώτες του Ολύμπου!!!**

Η αποκάλυψη-ανακάλυψη αυτή του κ. Κουκούδη, στον οποίο χρωστάμε άπειρη ευγνωμοσύνη, αύξησε την περηφάνειά μας για την καταγωγή, τον πολιτισμό και την Ελληνικότητά μας, ανέτρεψε τα μέχρι τώρα γνωστά δεδομένα και στοιχειοθέτησε με αποδείξεις πως **το 1929 ο Σύλλογος στην πραγματικότητα επανιδρύθηκε** στην ελεύθερη πλέον Θεσσαλονίκη. Άλλωστε, υπάρχουν κοινά ονόματα στο ιδρυτικό του 1908 και του 1929, όπως αυτό π.χ. του κ. Σωτήρη Μάτη.

Εικάζω πως επειδή για νομικούς λόγους δεν ίσχυε ο επί Τουρκοκρατίας ιδρυθείς Σύλλογος, έπρεπε να

επανιδρυθεί, χωρίς βέβαια αυτό να σημαίνει πως στα χρόνια που μεσολάβησαν έπαψε η ουσιαστική δράση του. Όπως και να έχει όμως το ζήτημα, η ιστορική διαδρομή του Συλλόγου όλο τον προηγούμενο αιώνα και ως τις μέρες μας είναι αδιάλειπτη και ισχυρή, παρά τις κατά καιρούς αντίξοες και δύσκολες συνθήκες.

Σε αυτό συνέβαλαν τα μέγιστα άνθρωποι κάθε ηλικίας και μόρφωσης, προερχόμενοι από κάθε κοινωνική ομάδα και τάξη εκείνης της εποχής, οι οποίοι πλαισίωσαν με αγάπη τον Σύλλογο στις πολλαπλές του δραστηριότητες.

Κύριο μέλημα και φροντίδα του Συλλόγου και των ήδη εγκατεστημένων στην Θεσ/νίκη, ήταν, όπως προαναφέρθηκε, να βοηθήσουν όλους εκείνους που έρχονταν από το Λιβάδι. Διακεκριμένοι συμπατριώτες με υψηλά αξιώματα, επιστήμονες, έμποροι και ιδιώτες, ανεξάρτητα από το αν ήταν Πρόεδροι, Μέλη των Δ.Σ. ή απλά Μέλη του Συλλόγου, βοήθησαν κατά καιρούς και με κάθε τρόπο τους νεοφερμένους στην εξεύρεση εργασίας και στέγης. Βοήθησαν να εισαχθούν παιδιά σε Τεχνικές Σχολές και ιδρύματα και να αποκατασταθούν μετέπειτα επαγγελματικά. Ασθενείς νοσηλεύθηκαν σε Νοσοκομεία με παρεμβάσεις του Συλλόγου σε δύσκολες εποχές (τότε που η νοσηλεία ήταν άπιαστο όνειρο αν δεν είχε κανείς «μέσον») και πολλοί αναξιοπαθόντες Λιβαδιώτες ενισχύονταν οικονομικά κατά τακτά διαστήματα και κυρίως μετά την Κατοχή, επειδή υπέφεραν σε μεγάλο βαθμό.

Το μεταναστευτικό ρεύμα της δεκαετίας '50-'60 ήταν επίσης μεγάλο, ωστόσο εντάχθηκε ομαλότερα στην κοινωνία της Πόλης μας, πάντοτε με αρωγό τον Σύλλογο φυσικά.

Πολλαπλή και ποικιλόμορφη ήταν και η βοήθεια του Συλλόγου και προς την γενέτειρα μήτρα, το Λιβάδι, από την αρχή ακόμη της δράσης του.

Με δαπάνες του έγινε η πρώτη υποδομή ύδρευσης του χωριού, η συλλογή κι ο έλεγχος καταλληλότητας των νερών με μέριμνα του επί σειρά ετών και με ανεκτίμητη προσφορά προς τα κοινά Προέδρου (και μετέπειτα Επιτίμου Προέδρου) **κ. Γεωργίου Σακελλαρόπουλου** και η κατασκευή στις « 3 Βρύσες » που επί χρόνια εξυπηρέτησε τις Λιβαδιώτισσες νοικοκυρές.

Φανάρια φωτισμού «λουξ» φώτισαν τα σκοτεινά σοκάκια και τις αίθουσες των Σχολείων, τα οποία ενισχύονταν επίσης οικονομικά για να αντιμετωπίσουν τις ανάγκες της λειτουργίας τους.

Νέες στέγες στις εκκλησίες, συμμετοχή στις δαπάνες για την περίφραξη στο Κιόσκι και την ανασύλωση της Μονής της Αγίας Τριάδας, την κατασκευή του καμπαναριού στον Προφήτη Ηλία, επισκευές των Δημοτικών Σχολείων και συμμετοχή επίσης στην ανέγερση του μεγαλόπρεπου ανδριάντα του Ήρωα Γεωργάκη Ολύμπιου.

Με δαπάνες του Συλλόγου έγινε η είσοδος και εγκαταστάθηκαν παγκάκια στο Κιόσκι και στον Πολέζο, έγινε η πρώτη (αρχική) περίφραξη και η είσοδος στο Σάλτσι και επί χρόνια, έως το 1958, προσφέρονταν στους κατοίκους είδη πρώτης ανάγκης, με κριτήρια οικονομικο-κοινωνικά, σε μια προσπάθεια ανακούφισης άμεσων αναγκών πτωχών ή πολυμελών οικογενειών του χωριού.

Η προβολή του χωριού ήταν ένας ακόμη στόχος του Συλλόγου.

Δημοσιεύματα σε έγκριτα περιοδικά και εφημερίδες και διαλέξεις από πνευματικούς ταγούς που ήταν μέλη του, συνέβαλαν κατά πολύ στην επίτευξη του στόχου αυτού. Το Λιβάδι έγινε ευρύτερα γνωστό σε πολλούς Θεσσαλονικείς, ορισμένοι από τους οποίους έγιναν φανατικοί λάτρεις του.

Παράλληλα, ο Σύλλογος διακρίνονταν και μέσα στην τοπική κοινωνία της Πόλης, καθώς οι περιήφορι χοροί του άφησαν εποχή και θεωρούνταν από τα πλέον κοσμικά γεγονότα, τόσο ώστε να αναμεταδίδονται ακόμα και από το ραδιόφωνο. Τους τίμησαν κατά καιρούς εξέχοντα πρόσωπα της πολιτικής, κοινωνικής και στρατιωτικής ηγεσίας, πρόσωπα των γραμμάτων και των τεχνών, που του συνέπαιρνε ο ήχος των Λιβαδιώτικων γλυκόλαλων κλαρίνων και η γευστική πανδαισία της Λιβαδιώτικης κρεατόπιτας!!!!

Πολλές και σημαντικότεατες και οι προσωπικότητες ανδρών και γυναικών που πρόσφεραν απλόχερα και

με αγάπη ό,τι μπόρεσαν, ηθικά και υλικά, μέσα από τη δράση τους για το καλό του τόπου και των συμπατριωτών μας.

Γι' αυτό και η κάθε αναφορά μου σε ονόματα, πρόσωπα και καταστάσεις εκείνων των χρόνων, φοβάμαι πως ίσως να αδικήσει κατάφωρα κάποιους και θα ήταν το λιγότερο άκομψη εκ μέρους μου, επειδή δεν την βίωσα, δεν την έζησα. Θεωρώ όμως - και είναι νομίζω πολύ σημαντικό - πως πρέπει το συντομότερο να προσπαθήσουμε να συγκεντρώσουμε τα απαραίτητα στοιχεία από όποια δημόσια ή ιδιωτικά αρχεία μπορούσαμε να ανακαλύψουμε, και από τις αφηγήσεις όσων γνωρίζουν άμεσα ή έμμεσα και με περισσότερες λεπτομέρειες την ιστορία του Συλλόγου και την δράση του εκείνους τους δύσκολους για τον πολύ κόσμο καιρούς, και να την καταγράψουμε, συστηματικά και τεκμηριωμένα.

Όλη λοιπόν αυτή την από όλους παραδεκτή, πολυποίκιλη προπολεμική και μεταπολεμική δραστηριότητα του Συλλόγου, ήρθαν να φρενάρουν τα γεγονότα του 1967. Η δράση του, όπως όλων των Συλλόγων, απαγορεύθηκε επί χρόνια. Κάποιοι όμως, όπως οι **Γιώργος Βακάλης** και **Λάκης Πούλιος**, κατάφεραν μέσα από τις αντιξοές συνθήκες να τον κρατήσουν ζωντανό και έτσι ο Σύλλογος μας δεν διαλύθηκε. Ξύπνησε από τον αναγκαστικό λήθαργο που του είχαν επιβάλλει και στις **14 Γενάρη του 1973** στο «Καφέ Ήλιον» της οδού Μητροπόλεως, αναστήθηκε ξανά.

Ένα εννεαμελές Δ.Σ. με τους **Ηλία Καραβίδα**, **Τάσο Βάντη**, **Κώστα Πούλιο**, **Κώστα Γκριζο**, **Μήτσο Ματθαίου**, **Περικλή Ρέχα**, **Χρυσάνθη Σακελλαροπούλου**, **Μαρία Κίσσα** και **Ευανθία Τσαχαλίνα**, επωμίσθηκε την ευθύνη της επαναδραστηριοποίησής του και του νέου κύκλου ζωής του.

Το καταστατικό τροποποιήθηκε. **Ο Σύλλογος πήρε την επωνυμία «Ο ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ ΟΛΥΜΠΙΟΣ»** και έκανε νέο ξεκίνημα. Άφησε πίσω του στο πριν, μια εποχή γεμάτη δυσκολίες και δράση και στράφηκε προς το μέλλον, προσαρμοσμένος στις νέες συνθήκες και ανάγκες που επικρατούσαν.

Ο μπαρμπα-Λίας, γνωρίζοντας εκ πείρας πως οι παλιές οικογένειες θα στήριζαν ούτως ή άλλως την προσπάθειά του, στόχευσε στο να κερδίσει και να φέρει κοντά στον Σύλλογο την Νεολαία. Το νέο αίμα. Ήθελε να τους φέρει σε επαφή μεταξύ τους, να τους κάνει να αγαπήσουν το Λιβάδι, να δεθούν με το Σύλλογο και μέσα από αυτόν να εκφραστούν η ορμή, οι ιδέες και τα οράματά τους.

Και το πέτυχε σε μέγιστο βαθμό. Με ποικίλες και πολυχρήσιμες εκδηλώσεις, έδωσε διέξοδο στην ζωντάνια τους, συνεπικουρούμενος πάντοτε από τους εκλεκτούς συνεργάτες του.

Ποιος δεν θυμάται τους χορούς Νεολαίας στο TIFFANY'S και τις εκδρομές στην Χαλκιδική; Και πόσοι από εμάς, νεαροί τότε μαθητές και φοιτητές, νεαροί κύριοι και εκκολλητόμενες «ντεμπιντάντ», δεν γνωριστήκαμε σ' εκείνες τις νεανικές βραδιές, από όπου προέκυψαν τρυφερά ειδύλλια, αλλά και φιλίες ετών;

Οι δραστηριότητες εν τω μεταξύ του Συλλόγου προχωρούσαν ακάθεκτες. Εγγραφές νέων μελών, συνδρομές και ενισχύσεις άρχισαν να γεμίζουν σιγά-σιγά το μηδενικό ταμείο και σε συνεργασία με την Κοινότητα του χωριού καθορίστηκαν 2 εκδηλώσεις που ήταν ιδέα του Δ.Σ. και του Προέδρου: Ο Χορός των Γερόντων τον 15Αύγουστο στο Λιβάδι και η βράβευση αριστούχων μαθητών, και η καθιέρωση της ημέρας απελευθέρωσης του Λιβαδίου, με την αδιάλειπτη συμμετοχή του Συλλόγου.

Αλλά ο μπαρμπα-Λίας και το Δ.Σ. γνώριζαν και κάτι άλλο: Πως η κάθε άνοδος και ανάπτυξη είναι ένα συγκεκριμένο αποτέλεσμα μακρόχρονης προεργασίας, δεν είναι τυχαία και δεν μπορεί να διατηρηθεί χωρίς ευρύτερους στόχους και θεμέλια. Δεν ήθελαν αυτή η πρόοδος του Συλλόγου να είναι μια φευγαλέα αναλαμπή χωρίς διάρκεια, που θα έσβηνε ξαφνικά μόλις ορισμένα νομικά ή φυσικά πρόσωπα θα αποτραβιόντουσαν από τη σκηνή. Και έκριναν πως είχε έρθει η ώρα να αποκτηθεί με κάθε θυσία και κόστος μια Στέγη, μια Λέσχη, μια Φαυλίνα.

Δούλεψαν προς αυτή την κατεύθυνση με ζήλο, αντοχή, φαντασία και υπομονή, διορατικότητα και θάρρος, για να υλοποιήσουν ένα όνειρο που είχε ξεκινήσει από τον Σωτήρη Μάτη γύρω στο 1965 και πήρε σάρκα και οστά 10 χρόνια αργότερα, στις **22-11-1975**, με **τα εγκαίνια του ιδιόκτητου πιά Εντευκτηρίου** μας.

Στην πλάκα που εντοιχίστηκε κι όπου αναφέρονται τα ονόματα του τότε Δ.Σ. από τους Ηλία Καραβίδα, Τάσο Βάντη, Κώστα Πούλιο, Κώστα Γκριζο, Περικλή Ρέχα, Τάσο Καζλάρη και Ηλία Ματθαίου, στην πραγματικότητα υπάρχουν τα ονόματα όλων σας: Από αυτό του **κ. Δημήτρη Ζάννα**, πρώτου Δημάρχου Θεσ/νίκης μετά την μεταπολίτευση και Προέδρου του Μουσείου Μακεδονικού Αγώνα, που στάθηκε πάντοτε μέγας αρωγός στον Σύλλογο, έως και του καθενός, που έδωσε από το υστέρημά του ό,τι μπόρεσε.

Η ύπαρξη της Λέσχης υπήρξε σταθμός στην ιστορία του Συλλόγου και επέδρασε καταλυτικά και αποφασιστικά στην μετέπειτα πορεία του.

Πόλος έλξης της νεολαίας που άρχισε να πλαισιώνει με ζωντάνια το Σύλλογο και τόπος συνάντησης των μεγαλύτερων για μια ξερή, ένα τάβλι και Λιβαδιώτικο τσίπουρο, αποτέλεσε μια ζεστή γωνιά για όλους.

Η ύπαρξη στέγης, η προσέλευση της Νεολαίας και η συμμετοχή του γυμναστή-χοροδιδάσκαλου Γιάννη **Μπάμπα**, δημιούργησαν το 1976 τον Χορευτικό Όμιλο του Συλλόγου που αποτελούμενος από μαθητές, φοιτητές, σπουδαστές και εργαζόμενους και μετά από πολλές ώρες μόχθου, προέβαλλε με τις εμφανίσεις του το Σύλλογο και το Λιβάδι σε άπειρες πολιτιστικές εκδηλώσεις εντός και εκτός πόλεως, με αποκορύφωμα την εμφάνιση στην ΕΡΤ το 1977, όπου, βλέποντας σε πανελλήνια προβολή το μοναδικό «καιρούκι», πολλά Λιβαδιώτικα μάτια δάκρυσαν και πολλών τα στήθη φούσκωσαν από αγνό πατριωτισμό και υπερηφάνεια!!!

Καθοριστικό ρόλο, και εδώ πρέπει να το αναφέρουμε τιμώντας τις υπερπροσπάθειες και την ανεκτίμητη προσφορά κάποιων ανθρωπίνων, έπαιξε τόσο για τον Σύλλογό μας όσο και για τους αδελφούς Συλλόγους, για το Λιβάδι και την σύσφιξη των σχέσεων μεταξύ των απανταχού Λιβαδιωτών, η Εφημερίδα **«ΛΙΒΑΔΙ ΟΛΥΜΠΟΥ»** του Νίκου Καραίσκου, που πρωτοεκδόθηκε τον Ιούλιο του 1973. Η εφημερίδα αυτή, όπως αργότερα και ο **«ΛΙΒΑΔΙΩΤΙΚΟΣ ΠΑΛΜΟΣ»**, μας έφερε όλους πιο κοντά επί χρόνια.

Τα νέα ταξίδευαν παντού και η δράση του Συλλόγου επίσης. Τα μέλη και μη, μάθαιναν για τις εκδρομές, την μικροσκοπική βιβλιοθήκη, την οικονομική ενίσχυση στον νεοϊδρυθέντα Εξωραϊστικό Σύλλογο Λιβαδίου, τις επιτροπές των Γυναικών, αυτών των αφανών ηρωίδων που με μητρική αγάπη, αυταπάρνηση και στοργή στήριζαν και εξακολουθούν να στηρίζουν τον Σύλλογο στο κάθε τι, ομορφαίνοντάς τον με την παρουσία τους και πλουτίζοντάς τον με την αθόρυβη και διακριτική προσφορά τους. Μάθαιναν για τα απογευματινά «Τσάι» και τις «Ντουφες», για τις εκθέσεις ζωγραφικής των συμπατριωτών Γιάννη Βασκαλή και Πέννυς Δίκα-Κορνέτη. Μάθαιναν για την Εβδομάδα Κινηματογράφου στο Λιβάδι, τις εκδηλώσεις του 15Αύγουστου, τους Χορούς, τις συνεστιάσεις, τα παραδοσιακά Λιβαδιώτικα κάλαντα στους δρόμους της Θεσσαλονίκης, που για χρόνια έγιναν σχεδόν θεσμός.

Το 1978 η παλιά φρουρά αποτραβήχτηκε, δίνοντας την σκυτάλη σε άξια Λιβαδιώτικα χέρια, σε νέο αίμα, σε φρέσκιες ιδέες.

Οι προεδρίες του **Γιώργου Χατζημπούσιου** συνέχισαν ακάθεκτα την ανοδική πορεία του Συλλόγου επιτυγχάνοντας περαιτέρω σύσφιξη των σχέσεων μεταξύ των μελών και χαρίζοντας στον παιδόκοσμο του Λιβαδίου την Παιδική Χαρά, που μέχρι σήμερα απολαμβάνουν όλοι, και τους χώρους άθλησης Μπάσκετ και Βόλλεϋ.

Οι **κ.κ. Σάκης Καρασούλης** και ο αδικοχαμένος **Βαγγέλης Μόσχης** που ακολούθησαν, αξιοποίησαν την ύπαρξη της Λέσχης πλουτίζοντάς την με νέες εκδηλώσεις και νέο εξοπλισμό, ώστε να μπορεί να ανταπεξέλθει στην ψυχαγωγία των μελών και συνέχισαν με επιτυχία τις καθιερωμένες δραστηριότητες και εκδρομές.

Ο **Γιάννης Μπάμπας** ανέβασε και πάλι τον Χορευτικό Όμιλο στα ύψη, συγκεντρώνοντας γύρω του νέα φουρνιά παιδιών και ίδρυσε την πρώτη Τράπεζα Αίματος του Συλλόγου, προς αρωγή όλων των συμπατριωτών, ενώ ο επίσης πρόωρα χαμένος αγαπητός σε όλους **Κώστας Πούλιος** που ακολούθησε, έκανε το Λιβάδι γνωστό και εκτός Ελλάδος, καθώς πέρα από τις αναρίθμητες πολιτιστικές εκδηλώσεις στις οποίες συμμετείχε το Χορευτικό μας Συγκρότημα, πραγματοποιήθηκε και ξερόδος του εκτός Ελλάδος, στην Αυστρία.

Κάπου εκεί γύρω στο **1989**, όπως λέει και ο αγαπητός μου Γιώργος Συνεφάκης, ο Σύλλογος ψιλοαρρώστησε λιγάκι. Συναχώθηκε. Αλλά με τόσο υψηλό βλάχικο αιματοκρίτη και πνευμόνια καθαρά από τον αγέρα του Ολύμπου, γρήγορα συνήλθε. Κλήθηκαν οι παλιοί να κάνουν τα γιατροσόφια τους. Και τον συνέφεραν πλήρως, γεφύρωσαν τα χάσματα, επούλωσαν τις πληγές του και με στόχο πάντοτε την επίλυση των προβλημάτων του Λιβαδίου, την αναβάθμιση της ποιότητας ζωής, την ανάπτυξη και προβολή του χωριού και του Συλλόγου, ενώθηκαν ξανά και πάλι όλοι μαζί, κάτω από τις γέρικες φτερούγες του μπάρμπα-Λία. Κι όπως η Ελλάδα ξανά προς την δόξα τραβά, έτσι και ο Σύλλογος πήρε πάλι τον δρόμο του με έναν νέο στόχο αυτή τη φορά: **Στηριγμένος στην πρόταση του Γ. Χατζημπούσιου, ο Ηλίας Καραβίδας** και το επιτελείο του έκαναν οικονομική εξόρμηση και μάζεψαν από τις ενθουσιώδεις προσφορές των μελών και φίλων το απαραίητο ποσόν για να υλοποιήσουν το όνειρο: **Την κατασκευή και τοποθέτηση της προτομής του Ήρωα Γεωργάκη Ολύμπιου σε πλατεία της Θεσσαλονίκης.**

Η προτομή κατασκευάστηκε και το επόμενο Δ.Σ. υπό τον **Γιάννη Φακαλή**, κατόρθωσε μέσα από υπέρμετρη συλλογική προσπάθεια αλλά και πολλά προσωπικά ξενύχτια δουλειάς, να διοργανώσει μια εκδήλωση μαμούθ, μια άρτια τελετή στην Πλατεία της ΧΑΝΘ, όπου **στήθηκε η προτομή του Ήρωα στις 21-11-1993** και στην οποία παρευρέθηκαν ο υπουργός Μακεδονίας-Θράκης κ. Τριαρίδης, ο Δήμαρχος κ. Κοσμόπουλος, Βουλευτές, Νομάρχες όμορων Νομών, εκπρόσωποι της Εκκλησίας και του Στρατού, ο Πρόεδρος της Κοινότητας Λιβαδίου, τα Δ.Σ. των αδελφών Συλλόγων, δημοσιογράφοι και ραδιοτηλεοπτικά συνεργεία, όλα σχεδόν τα μέλη του Συλλόγου με τις οικογένειές τους και σύσσωμο το Δ.Σ., πλαισιωμένο από τους επίτιμους Προέδρους του κ.κ. **Γεώργιο Σακελλαρόπουλο** και **Ηλία Καραβίδα**.

Τα αποκαλυπτήρια της προτομής, ακολούθησε μια εκπληκτική εκδήλωση στο κατήμερο θέατρο ΑΥΛΑΙΑ με ομιλητή τον κ. Γιώργο Ράπτη και την ανεπανάληπτη εμφάνιση του αναδιοργανωμένου Χορευτικού Ομίλου, που κάτω από τις οδηγίες του **Γιάννη Μπάμπα**, έδωσε πραγματικό Ρεσιτάλ Δημοτικών Χορών.

Και φυσικά, δεν έλειψε η δεξίωση με το απαραίητο τσίπουρο εκ Λιβαδίου, έτσι, για να μην ξεχνιόμαστε.

Εκείνη η **τετραετία '93 -'97**, ήταν επίσης μια γόνιμη περίοδος για τον Σύλλογο, που την σημάδεψαν σημαντικά έργα και δράση: Ανακαινίστηκε εκ βάθρων η Λέσχη μετά από 20 σχεδόν χρόνια λειτουργίας της. Οι προσφορές σε είδος και προσωπική εργασία από μέλη και φίλους του Συλλόγου, κατέδειξαν με τρόπο λαμπρό τα αποτελέσματα της ομαδικής συνεισφοράς για άλλη μια φορά.

Ο χόρος, ελκυστικός και ανανεωμένος, μαζί με την παρουσία στο κυλικείο του πολυαγαπημένου και αξέχαστου σε όλους μας **Μπίλη (Βασίλη) Θεοδωρή** που τόσο πρόωρα μας άφησε, λειτούργησε σαν πόλος έλξης για μικρούς και μεγάλους. Με νέο αίμα εμπλουτίστηκαν και ξαναφτιάχτηκαν τα Χορευτικά και των φοιτητών και το παιδικό (ως υποθήκη και υποδομή για το μέλλον), με ανανεωμένη διάθεση πραγματοποιήθηκαν οι συνεστιάσεις, τα απογευματινά τσάι, οι ντουφες και τα αποκριάτικα πάρτυ μικρών και μεγάλων.

Και οι χοροί, όπως τα χρόνια τα παλιά, εξακολούθησαν να είναι επιτυχημένοι, με την γνώριμη φωνή του **Αρη Πούλιου** απ'την μια μεριά να μας ταξιδεύει ρομαντικά στο παρελθόν και να μας πηγαίνει σ'εκείνες τις αξέχαστες ένασπρες βραδιές με τις καντάδες στο Κιόσκι των νεανικών μας χρόνων, και το δημοτικό τραγούδι του **Γιάννη Περδίκη** από την άλλη, να ξεσηκώνει τις πατροπαράδοτες ορμές και την αντρείουσύνη μέσα μας και σαν την φωνή της συνειδησης να μας λέει: Μην ξεχνάτε τις ρίζες σας «ωρέ»!!!!

Αυτές τις ρίζες θελήσαμε να κρατήσουμε ζωντανές μεταξύ μας τότε, αυτήν την αλληλεγγύη των προγόνων μας. Και με τις μικρές μας δυνάμεις, συγκεντρώσαμε με πολύ κόπο είναι η αλήθεια καθώς δεν υπήρχε ακόμη διαδεδομένη η χρήση των υπολογιστών και όλα ήταν χειρόγραφα, τα στοιχεία που χρειαζόνταν για **να εκδώσουμε το 1995 το πρώτο Ευρετήριο του Συλλόγου με τον τίτλο «Παροικία Λιβαδιωτών Θεσ/νίκης».** Υλοποιήθηκε έτσι μια προϋπάρχουσα ιδέα που λειτούργησε και λειτουργεί ακόμα και σήμερα σαν ένα πολυχρήσιμο εργαλείο στο χέρι του κάθε Λιβαδιώτη της Θεσ/νίκης, επαγγελματία και μη.

Στο μεταξύ, όσο άνθιζε ο Σύλλογος, τόσο ο χώρος της Λέσχης μίκραινε από την παρουσία τόσων πολλών ανθρώπων σε καθημερινή βάση. Και τότε αποφασίστηκε ένα ακόμα μεγάλο βήμα, βασισμένο και πάλι κατά κύριο λόγο στην συνεισφορά των συμπατριωτών: **Αγοράστηκε και ανακαινίστηκε η Διπλανή αίθουσα** που διπλασίασε τον χώρο και έδωσε ακόμη μεγαλύτερη ευελιξία στις δραστηριότητες του Συλλόγου.

Μπορούσαν να γίνονται πλέον εκεί άνετα διαλέξεις, εκθέσεις, πρόβες χορευτικού και συνεστιάσεις, με την αθρόα συμμετοχή μελών και φίλων όπως έγινε **στα εγκαίνια στις 22 Νοέμβρη του 1996**, όπου όλοι μαζί ζήσαμε όμορφες, ζεστές, συγκινητικές στιγμές, φορτισμένες πατριωτισμό και υπερηφάνεια για ένα ακόμη έργο-σταθμό, που γέννησε η ομοψυχία και η προσφορά όλων. Γιατί η εντοιχισμένη πλάκα μπορεί να είχε τα ονόματα των **Γιάννη Φακαλή, Αχιλλέα Τσαμπαλή, Άσπας Καραβίδα, Κώστα Γκριζου, Κώστα Μουσένα, Αυγής Γαλάνη και Λάζου Μπάμπα**, **αλλά για μια ακόμη φορά, ήμασταν όλοι εκεί.**

Την σκυτάλη από τον **Γιάννη Φακαλή** ανέλαβε ο **Μήτσος Τσανούσας** συνεχίζοντας το έργο των προηγούμενων και επαυξάνοντάς το και ακολούθησε ο πανταχού παρών, ακούραστος και πολλές φορές αφανής από σεμνότητα παρά την τεράστια προσφορά του, **Κώστας Γκριζος**.

Φίλος της προόδου, ήταν αυτός που αγόρασε Η/Υ για τον Σύλλογο εισάγοντας την νέα τεχνολογία στην φωλιά μας, φίλος της μουσικής ήταν αυτός που εισάκουσε την πρόταση του **Μίμη Τσακίρη** και αγόρασε με την οικονομική συμβολή όλων το πιάνο, προς τέρψιν όλων μας. Χοροί, συνεστιάσεις, εκδρομές, νέες εκθέσεις ζωγραφικής και φωτογραφίας που συγκίνησαν πολλούς, περιλαμβάνονταν στις εκδηλώσεις εκείνης της εποχής, ενώ γιορτάστηκαν με λαμπρότητα τα 70 χρόνια από την ίδρυση του Συλλόγου στην αίθουσα Διαλέξεων της Ομοσπονδίας Δυτικομακεδονικών Σωματείων, μέσα σε μια συναισθηματικά φορτισμένη ατμόσφαιρα.

Και ύστερα φύσηξε νέος άνεμος καθώς τα ηνία ανέλαβε ο **Τάσος Δίκας** και οι συν αυτώ. Οι 5 από τους 7, τελείως καινούριοι. Με φρέσκιες ιδέες, με όρεξη, με νέα οράματα και στόχους, ανέβασαν τον πήχη ψηλά με τόσες εκδηλώσεις και δραστηριότητες, που από μόνες τους θα κάλυπταν όλον διαθέσιμο χρόνο της ομιλίας μου. Δεν μπορώ να τις αναφέρω όλες. Θα σταθώ όμως στην συμμετοχή 3 μελών του Δ.Σ. των **Τάσου Δίκα, Γιώργου Συνεφάκη και Άσπας Καραβίδα** με εισηγήσεις στο 1^ο Συνέδριο που οργάνωσε στο **Λιβάδι ο Σύνδεσμος Επιστημόνων Λιβαδιού Ολύμπου, με θέμα «Λιβάδι-Παρελθόν, Παρόν και Μέλλον»** εκφράζοντας έτσι την αγωνία όλων μας για την προκοπή του χωριού.

Θα σταθώ στην παρουσίαση τόσο στο Λιβάδι όσο και στην Λέσχη του βιβλίου **«Τα Παιδιά της Μνημοσύνης»** που με τόση αγάπη και τρυφερότητα έγραψε ο αγαπητός μας **Κώστα Προκόβας** ο οποίος και εκχώρησε όλα τα έσοδα από τις πωλήσεις υπέρ του Συλλόγου, με τόση ευγένεια ψυχής.

Θα σταθώ στους **Δωρητές των Δικαιωμάτων στον Σύλλογο του βιβλίου του Νίκου Συνεφάκη 'Γεωργάκης Ολύμπιος – Κάτω από το φως της Ελληνικής & Ξένης Ιστοριογραφίας'** από τα παιδιά του **Γιώργου και Γιάννη**.

Θα σταθώ στην υπό την αιγίδα των Υπουργείων Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και Υπουργείου Πολιτισμού ημερίδα που έγινε στην αίθουσα της Εταιρίας Μακεδονικών Σπουδών με θέμα τον Γεωργάκη Ολύμπιο, ήρωα του Ελλαδικού και του Βαλκανικού χώρου, όπου οι εισηγήσεις και οι ειδικές παρεμβάσεις των ομιλητών πλούτισαν τις γνώσεις μας και έθρεψαν με πατριωτισμό τις ψυχές μας.

Θα σταθώ στην εκδήλωση προς τιμήν όλων όσων διέτελεσαν Μέλη των κατά καιρούς Δ.Σ., όπου η **κ. Μαργαρίτα Σακελλαροπούλου**, από τα πιο δραστήρια και παλαίμαχα μέλη, μας συγκίνησε όλους με την φυσική της παρουσία και αρχοντιά καθώς παραλάμβανε το τιμητικό δίπλωμα για την αδικοχαμένη της **Χρυσάνθη** και για τον **Επίτιμο Πρόεδρο του Συλλόγου και σύζυγό της κ. Γιώργου Σακελλαρόπουλου**.

Χορωδία, αθλητισμός, ψυχαγωγικές εκδηλώσεις, εκδρομές, διαγωνισμοί ζωγραφικής και σκακιού για παιδιά, χοροί και συνεστιάσεις όπου επικρατούσε το αδιαχώρητο, τιμητικές βραδιές για νεοεισαχθέντες στα ΑΕΙ και ΤΕΙ και σε συμπατριώτες για την ανιδιοτελή προσφορά τους και συνέχιση των Χορευτικών Ομίλων, ήταν επίσης δραστηριότητες που συσπείρωσαν τους συμπατριώτες και την νεολαία, ενώ η εφαρμογή της τεχνολογίας των Η/Υ, χάρις στις προσπάθειες του **Γιώργου Συνεφάκη** και του **Δημήτρη Μπάμπα**, αναδιοργάνωσαν το Μητρώο και την Γραμματεία του Συλλόγου.

Τις πολλαπλές και πολυποικίλες αυτές δραστηριότητες τις βλέπετε και τις ζείτε όλοι, καθώς τις συνεχίζει και το νυν Δ.Σ. με επικεφαλής τον **Γιώργο Συνεφάκη**, υπό την Προεδρία του οποίου η Γενική Συνέλευση αποφάσισε να κάνει ο Σύλλογος ένα ακόμη Ιστορικό Βήμα: Να ενταχθεί στην Πανελλήνια Ένωση Πολιτιστικών Συλλόγων Βλάχων, εκφράζοντας την υπερπροσπάθεια και την αγωνία των λίγων για αλλαγή της νοσηρής νοοτροπίας των πολλών.

Ποιό το μέτρο και η ουσία της προσφοράς;

Το βλέπουμε όλοι κάνοντας σήμερα αυτόν τον απολογισμό από το παρελθόν στο παρόν.

Το βλέπουμε στην προσφορά όλων των συμπατριωτών, μελών ή μη των Δ.Σ., το βλέπουμε στην προσπάθεια του νυν Προέδρου να βγάλει Εφημερίδα ο Σύλλογος, έργο δύσκολο και επίπονο, ώστε να συνεχιστεί η αδιάλειπτη επαφή Μελών και Συλλόγου.

Το βλέπουμε όμως και στην ανιδιοτελή προσφορά των εκατοντάδων φίλων του Συλλόγου, που τον αγκάλιασαν και τον τίμησαν με κάθε τρόπο, χρόνια τώρα.

Το βλέπουμε στο πρόσωπο του **Γρηγόρη Βέλκου** που οι εισηγήσεις του, πάντοτε εμπειριστατωμένες και βαθυστόχαστες πλούτισαν τις γνώσεις μας, το βλέπουμε στα πρόσωπα των τόσων Καθηγητών και Πνευματικών Ανθρώπων που με χαρά τίμησαν με τις διαλέξεις τους τόσες και τόσες εκδηλώσεις, το βλέπουμε στο πρόσωπο του **Χρήστου Τσολάκη** που με τόση τρυφερότητα παρουσίασε τα **«Παιδιά της Μνημοσύνης»**, το βλέπουμε και το ακούμε στις μαγικές νότες του **Άκη Γεροντάκη** που μας συγκλόνισαν εκείνη την φεγγαρόφωτη καλοκαιρινή βραδιά στο Κίσκι και τάρaxαν την Ψυχή μας όταν ακούσαμε μελοποιημένο από τον ίδιο το ποίημα για τον Γεωργάκη Ολύμπιο στην Λέσχη.

Το βλέπουμε στα πρόσωπα όλων ανεξαιρέτως, παρόντων και μη.

Το βλέπουμε με άπειρο σεβασμό και στο πρόσωπο το δικό σας **κ. Γιάννη Τριάρχου, Επίτιμο Πρόεδρο του Συλλόγου μας** με την πολύχρονη και πολύπλευρη προσφορά σας προς τον Σύλλογο, τους συμπατριώτες και τον συνάνθρωπο, και που σκόπιμα δεν σας ανέφερα έως τώρα, καθώς θεωρώ πως οι μετά από εμένα έχουν να πουν τόσα πολλά για εσάς και το έργο σας.

Άλλωστε πως θα μπορούσα να χωρέσω τόσα χρόνια δράσης και αδιάλειπτης προσφοράς μέσα σε τόσο λίγο χρόνο;

Συγχωρήστε μου λοιπόν τυχόν παραλείψεις σε αναφορές προσώπων, γεγονότων και δραστηριοτήτων, γιατί το ξέρετε όλοι σας καλά πως ούτε από πρόθεση ούτε από σκοπιμότητα έγιναν φίλοι μου, Η ζωή δεν είναι ένα μαλακό ιστάδι, εύκολο και προσίπο.

Μοιάζει με το χωριό μας, έχει ανηφοριές και κατηφοριές, έχει δύσβατα μονοπάτια και σταυροδρόμια, όπου πρέπει να κάνει κανείς τις καθοριστικές επιλογές του για να μπορέσει να βρεί το μέρος που θ' απαγγιάσει, μέσα από κόπους, μόχθους, χαρές και λύπες.

Για νάχει νόημα η ζωή και να γίνει ενδιαφέρουσα η πορεία της, χρειάζεται δράση και δημιουργία.

Χρειάζεται προσφορά.

Μέσα από την προσφορά, η ζωή μας εξυψώνεται και γίνεται ύμνος, η ύπαρξή μας αποκτά σημασία και καθαγιάζεται και οι προσδοκίες μας δεν μένουν μόνον κούφια όνειρα.

Ο καθένας μας αξίζει. Ο καθένας μας μπορεί να λαμπρύνει τη ζωή του με μεγάλες ιδέες και αγία έργα, σκεπτόμενος μόνον την προσφορά και όχι τα προσωπικά οφέλη που τυχόν θα αποκομίσει.

Γι' αυτό και είναι τιμή σε όσους ασχολούνται με την προβολή του τόπου μας και τα προβλήματά του, από όποιο μετερίζι και αν το κάνουν, εισπράττοντας την χαρά και την ευχαρίστηση να κρατούν στέρεους τους δεσμούς με το Λιβάδι και τους κατοίκους του, μέσα από δραστηριότητες ανιδιοτελούς προσφοράς που συνδέουν τους Λιβαδιώτες της Θεσσαλονίκης με τις ρίζες τους στην προπατορική γενέτειρα γη.

Σήμερα που ο τόπος μας κατατρέχεται από μια έκρηξη εγωισμού και προβολής των ατομικών συμφερόντων, από περιφρόνηση του γενικότερου Εθνικού συμφέροντος και από την αχαλίνωτη θεοποίηση του ατομικισμού, θα ήταν ευχής έργο η Νέα Γενιά να σταθεί πρωτοπόρος σε ευγενικές προσπάθειες και, παρά τις αντιξοότητες, να ξεφύγει από αυτήν την κατάρα, επιστρέφοντας με την βοήθεια όλων ημών στις πατρογονικές καταβολές, μέσω του Συλλόγου.

Συμπατριώτες και συμπατριώτισσες, φίλες και φίλοι και ιδίως εσείς Νιάτα του Συλλόγου:

Αγαπήστε με παλμό το Λιβάδι: Εκεί, αιώνες αιώνων τώρα βρίσκονται οι ρίζες σας.

Αγαπήστε με δύναμη τον Σύλλογο: Εδώ είναι και θα είναι το σπίτι σας.

Φίλοι μου,

Ας ακολουθήσουμε όλοι μαζί ενωμένοι τον δρόμο που χάραξαν οι γονείς και οι παππούδες μας: Τον δρόμο της αλληλεγγύης, της προσφοράς και της περηφάνειας γι' αυτό που είμαστε.

Μπορούμε και πρέπει να το κάνουμε πάντα.

Και αν είστε όλοι ειλικρινείς με τον εαυτό σας και σκύψετε βαθιά μέσα στην ψυχή σας, θα δείτε αυτό που βλέπω κι εγώ ως Λιβαδιώτισσα και Βλάχα στην καταγωγή:

Πως **ανάμεσα σ' εμάς και το Λιβάδι και πολύ περισσότερο ανάμεσα σ' εμάς και τον Σύλλογο υπάρχει μια ανεξήγητη ίσως σε άλλους έλξη, μια χημεία ισχυρή, μια ανιδιοτελής αγάπη, ένας μεγάλος έρωτας, ΜΙΑ ΣΧΕΣΗ ΖΩΗΣ!!!!!!!!!!!!!!**

Σας ευχαριστώ θερμά

Β' ΜΕΡΟΣ : ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΡΙΑΡΧΟΥ - ΈΝΑ ΤΡΙΠΤΥΧΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

"ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΡΙΑΡΧΟΥ - ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΜΙΑΣ ΖΩΗΣ"

Αγαπητές συμπατριώτισσες, αγαπητοί συμπατριώτες, φίλες και φίλοι του Συλλόγου μας, αξιότιμες κυρίες και κύριοι

Η μοίρα η καλή, μου έκανε τη μεγάλη χάρη να προεδρεύω εγώ, αυτή την όμορφη στιγμή του ιστορικού μας Συλλόγου και κατά συνέπεια να είμαι εγώ ο τυχερός που θα εκπροσωπήσω όλους μας, στην απόδοση των τιμών σε έναν ανθρωποσύμβολο για τον Σύλλογό μας, σε έναν ανθρωπο-υπόδειγμα για την πόλη μας και το χωριό μας, τη Θεσσαλονίκη και το Λιβάδι μας, σε έναν άνθρωπο

που αποτελεί παράδειγμα προς μίμηση για την Πατρίδα μας, σε έναν άνθρωπο με το Α κεφαλαίο, τον Γιάννη τον Τριάρχου.

Είναι μεγάλη τιμή και χαρά για μένα προσωπικά και πιστεύω για όλους μας, που τιμούμε τον Γιάννη Τριάρχου φέτος, το 2004, έτος που ξεκίνησε ως ημέρα των 75^{ων} γενεθλίων του Συλλόγου Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης και κατέληξε, όπως ακούσαμε, ημέρα των 96^{ων} γενεθλίων του, που τιμούμε τον Γιάννη Τριάρχου και σήμερα ειδικότερα, 12 Δεκεμβρίου, μόλις 3 ημέρες μετά τα 80^α γενέθλια του και μόλις 57 χρόνια ακριβώς μετά τη σύλληψη και μεταφορά του στο Επταπύργιο, το 1947, διότι δεν συνεμορφώθη προς τας τότε υποδείξεις.

Συμβολικά λοιπόν σήμερα, ο Σύλλογος μας τιμά έναν σχεδόν συνομήλικό του, τον επίτιμο Πρόεδρό του **Γιάννη Τριάρχου**, του οποίου η προσωπικότητά εκφράζει απόλυτα τις ποιότητες που πρέπει να έχει και έχει ένας Σύλλογος σαν το δικό μας :

- Κοινωνική προσφορά
- κοινωνική αλληλεγγύη
- κοινωνική αγωνιστική δράση με στόχο τη διαμόρφωση μιάς καλύτερης ποιότητας ατομικής και συλλογικής ζωής.

Ο Γιάννης Τριάρχου, μέσα από το δικό του τρίπτυχο, του πατριώτη, του αγωνιστή και του επιστήμονα, μετουσιώνει με τον καλύτερο τρόπο τη φυσιογνωμία ενός Α-Ν-Θ-Ρ-Ω-Π-Ο-Υ, που δεν θα γεράσει ποτέ, όπως ποτέ δεν γερνούν οι ανθρώπινες αξίες.

Ο Γιάννης Τριάρχου γεννήθηκε στην Ελασσόνα το Δεκέμβρη, 9 για την ακρίβεια, του 1924, από γονείς Λιβαδιώτες, τους Γιώργο Τριάρχου και Ευθαλία Βακαλίκου. Στην Ελασσόνα πέρασε τα νεανικά του χρόνια, αφού εκεί κατοικούσε τότε η γονική του οικογένεια και εκεί τελείωσε το Δημοτικό Σχολείο, το Ημιγυμνάσιο και τη 3^η Γυμνασίου στο Γυμνάσιο Τσαριτσάνης. Όλα τα καλοκαίρια τα πέρασε στο Λιβάδι με το οποίο και τους κατοίκους του δημιούργησε και διατηρεί ένα ακατάλυτο δεσμό διατηρώντας έντονες αναμνήσεις από τη γενέτειρά του, στην οποία έζησε και μέρος της κατοχής του τόπου μας από τους φασίστες κατακτητές.

Από το Σεπτέμβρη του 1939 κατοικεί στη Θεσσαλονίκη. Συνέχισε τα μαθήματα στο Δ' Γυμνάσιο Αρρένων και το 1942 γράφτηκε φοιτητής στη Σχολή Νομικών και Οικονομικών Επιστημών του Πανεπιστημίου (Αριστοτέλειο τώρα) Θεσσαλονίκης. Οι σπουδές του συνέπεσαν με την περίοδο της εχθρικής κατοχής και την ανώμαλη περίοδο που ακολούθησε.

του **Γιώργου Συνεφάκη**
Προέδρου του Συλλόγου Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης

Την περίοδο αυτή έχασε τον πατέρα του, τραγικό θύμα των ανώμαλων συνθηκών. Ο άδικος θάνατός του έκανε τον ίδιο περισσότερο ευαίσθητο κοινωνικά, καθώς από νωρίς είχε γίνει μέλος της κομμουνιστικής νεολαίας (ΚΝΕ) και του ΚΚΕ και στη συνέχεια δραστήριο στέλεχος της Ενιαίας Πανελλαδικής Οργάνωσης Νέων (ΕΠΟΝ), στις τάξεις και με τα οράματα της οποίας στρατεύτηκαν εξακόσιες χιλιάδες νέοι και νέες της Ελλάδας, που οραματίζονταν «μια ζωή χαρούμενη κι ωραία, μια πλάση ονειρευτή, μια πλάση ωραία», όπως έλεγε ένα εποπτικό τραγούδι.

Ο αγώνας για την εθνική απελευθέρωση, την εθνική κυριαρχία και την κοινωνική δικαιοσύνη τον τράβηξε εκείνα τα χρόνια, σχεδόν ολοκληρωτικά, παράλληλα με τους φοιτητικούς και συνδικαλιστικούς αγώνες, που τους πλήρωσε με ένα χρόνο αποβολή αρχικά και αργότερα, το 1947, με καταδίκη του από το Έκτακτο Στρατοδικείο Θεσσαλονίκης στην ποινή του θανάτου. Από τους τριάντα (30) δικάσμενους σε θάνατο συγκατηγορούμενους εκτελέστηκαν αμέσως οι 19 και ανεστάλη η εκτέλεση των λοιπών, μεταξύ των οποίων και του ίδιου. Έζησε τρία περίπου χρόνια στις φυλακές Επταπυργίου Θεσσαλονίκης και Κέρκυρας. Μετά την αποφυλάκιση του, στρατεύτηκε και στάλθηκε στο στρατόπεδο της Μακρονήσου, όπου έμεινε 15 μήνες, σε περίοδο όμως που είχαν περιοριστεί τα εφιαλτικά γεγονότα που έζησαν εκεί προηγουμένως αμέτρητες χιλιάδες στρατιώτες και πολίτες, άντρες και γυναίκες. Μετά την αποστράτευση του, πήρε, το 1952, το πτυχίο της Νομικής, έκανε πρακτική άσκηση δικηγόρου και από το Φεβρουάριο του 1955 άσκησε ενεργά και με ανιδιοτέλεια τη δικηγορία στο Πρωτοδικείο και το Εφετείο της Θεσσαλονίκης μέχρι τις αρχές του Γενάρη 2001, συμπληρώνοντας σαράντα έξι χρόνια δικηγορίας.

Η συνδικαλιστική δραστηριότητα του στα δικηγορικά πράγματα τον απέσπασαν για κάποιο μικρό χρονικό διάστημα από το Σύλλογο Λιβαδιωτών. Εκλέχτηκε 4 φορές μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης, ήταν δύο φορές υποψήφιος Πρόεδρος του, ενώ την τριετία 1975-1978 ήταν Αντιπρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του Δικηγορικού αυτού Συλλόγου.

Το 1959 παντρεύτηκε τη Θέμιδα-Θωμάη Λαζαρίδη, με την οποία οργάνωσε μία απλή και χαρούμενη οικογένεια, με τις δύο παντρεμένες θυγατέρες του, τους δύο συζύγους αυτών και τα τέσσερα εγγόνια τους.

Καθώς τα μηνύματα της Εθνικής μας Αντίστασης τα έγραψε «βαθεία μες την καρδιά» του, δεν περιορίστηκε στην άσκηση της δικηγορίας. Ως ενεργός πολίτης πίστευε και πιστεύει στην πολιτική στράτευση κάθε πολίτη. Έτσι οργανώθηκε στην ΕΔΑ αρχικά, για να συλληφθεί την πρώτη μέρα της χουντικής δικτατορίας, ευτυχώς όμως απολύθηκε ύστερα από τρεις μόνο βδομάδες, χωρίς να εκποτιστεί.

Μετά την πτώση της χούντας βρέθηκε στο ΚΚΕ Εσωτερικού και αργότερα στην Ελληνική Αριστερά (ΕΑΡ) και τον Συνασπισμό, στον οποίο ανήκει συνεχώς. Πήρε μέρος σε Συνέδρια των κομμάτων, υπήρξε μέλος της Επιτροπής Πόλης Θεσσαλονίκης αυτών και αρκετές φορές υποψήφιος βουλευτής, δύο φορές υποψήφιος δημοτικός σύμβουλος για το Δήμο Θεσσαλονίκης, ενώ επί μία τετραετία ήταν αιρετό μέλος του Α' Δημοτικού Διαμερισματος του Δήμου Θεσσαλονίκης.

Με το Σύλλογο Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης και τους εδω Λιβαδιώτες είχε και έχει στενούς δεσμούς. Μέλος του Συλλόγου από το 1952, δηλαδή επί πενήντα δύο ολόκληρα χρόνια. Εκλέχτηκε οχτώ φορές στο Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου και έγινε τέσσερις φορές Πρόεδρος αυτού. Επακριβώς :

1. Το 1952 ως Ειδικός γραμματέας επί προεδρίας Γεωργίου Σακελλαροπούλου
2. Το 1953 ως Γενικός Γραμματέας επί προεδρίας Κωνσταντίνου Χατζηγώνα
3. Το 1956 ως Γενικός Γραμματέας επί προεδρίας επί προεδρίας Γεωργίου Σακελλαροπούλου
4. Το 1958 ως Πρόεδρος του Συλλόγου
5. Το 1959 ως Πρόεδρος του Συλλόγου
6. Το 1962 ως Πρόεδρος του Συλλόγου

7. Το 1962 ως Πρόεδρος του Συλλόγου

8. Το 1966 ως Γενικός Γραμματέας επί προεδρίας Νικολάου Πόδα

Σημειώνεται ότι ο Γιάννης ο Τριάρχου υπήρξε ένας από τους ελάχιστους και ο τελευταίος, που έχοντας διατελέσει Πρόεδρος του Συλλόγου και μάλιστα επί 4 θητείες, συμμετείχε και σε επόμενο των προεδρικών του θητειών Συμβούλιο, χωρίς να καταλάβει θέση Προέδρου, πράγμα που δεν το ξανασυναντούμε μεταγενέστερα. Φαίνεται πως ο παλιός είναι αλλιώς, που λέει και το τραγούδι.

Η Γενική Συνέλευση των μελών του Συλλόγου, τον ανακήρυξε επίτιμο πρόεδρο, σε αναγνώριση όλων των υπηρεσιών του.

Ο Σύλλογος μας, έχει εξαντλήσει όλες τις τιμητικές διακρίσεις που προβλέπονται από το καταστατικό του προς έναν άνθρωπο, τον Γιάννη τον Τριάρχου.

Σήμερα, στη σεμνή αυτή τελετή, ο Σύλλογος μας, το μόνο που μπορεί να κάνει πιά γι' αυτόν, είναι να δώσει ένα συμβολικό χαρακτήρα στη δική του γενέθλια μέρα και να ταυτιστεί ως Σύλλογος κατά κάποιο τρόπο με το πρόσωπο του Επίτιμου Προέδρου του Γιάννη Τριάρχου ως προς το πατριωτικό και αγωνιστικό του παρελθόν, ως προς το κοινωνικό και δραστήριο του παρόν και να δεσμευτεί ότι θα συνεχίσει στα χνάρια του ως προς το γαλήνιο, πράο, σοφό, πολιτισμένο και σφριγηλό του μέλλον.

Κυρίες και Κύριοι

Ο Γιάννης Τριάρχου τα κατάφερε και πάλι. Όταν οργανώναμε την ημερίδα αυτή, ο Σύλλογός μας γνωρίζαμε ότι ήταν 75 ετών και ο Γιάννης 5 χρόνια μεγαλύτερος. Σήμερα, μετά τα αδιάσειστα τεκμήρια του κου Κουκούδη, ο Σύλλογος μας είναι 96 ετών κι ο Γιάννης πάλι 80.

Πάλι νεώτερος από μας, πάλι νέος, πάντα νέος.

Γιάννη Τριάρχου, μας έβαλες πάλι τα γυαλιά.

Γιάννη Τριάρχου αιθαλή, Γιάννη Τριάρχου αιώνια νέε, χρόνια σου πολλά, να ζήσεις, να τα χιλιάσεις και να σε χαιρόμαστε όλοι μας, μαζί με τους δικούς σου αγαπημένους.

Σας ευχαριστώ πολύ

"ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΡΙΑΡΧΟΥ - Ο ΠΑΤΡΙΩΤΗΣ, Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ"

Αγαπητοί Συμπατριώτες και Συμπατριώτισσες, Φίλες και Φίλοι, Κυρίες και Κύριοι, Κάποια μέρα του φετινού Καλοκαιριού ο πρόεδρος μου είπε ότι θα κάνει μια γιορτή τον Δεκέμβρη για τα 75 χρόνια του Συλλόγου όταν θα τιμήσει και τον Γιάννη Τριάρχου.

Θα ήθελε λοιπόν να πω δυο λόγια για τον άνθρωπο και δικηγόρο Γιάννη Τριάρχου

Ομολογώ ότι τρόμαξα και μόνο στη σκέψη να μιλήσω για τον Γιάννη Τριάρχου όχι γιατί θα δυσκολευόμουν να βρω και να πω δυο καλά λόγια, ότι είναι άνθρωπος με Α κεφαλαίο και εξαι-

ρετικός συνάδελφος (τα γνωστά και συνηθισμένα) δηλαδή.

Όλα αυτά που κολακεύουν αλλά και που ενδεχομένως μπορεί να κρύβουν υποκρισία και τυπικότητα, αλλά γιατί τον Γιάννη Τριάρχου εγώ τον έβλεπα και τον βλέπω σαν πνευματικό μου πατέρα και δεν μπορώ να τον κρίνω ή να τον χαρακτηρίσω με αντικειμενικότητα.

Έτσι σκέφτηκα ότι το μόνο που μπορώ να πω για τον Γιάννη Τριάρχου είναι, μερικές από τις πολλές αναμνήσεις που έχω από τα 10 χρόνια συνεργασίας και 50 φιλίας μας.

Πήγα στο γραφείο του αρχές του 60 και άκουσα πολλές ιστορίες από το στόμα του για τα δύσκολα χρόνια της κατοχής και του εμφυλίου, αλλά και άλλες διασκεδαστικές από την δικηγορία.

Θα αναφέρω μόνο μια χωρίς ονόματα διασκεδαστική από την δικηγορία κρατώντας το απόρρητο που επιβάλλει η δικηγορική μας ιδιότητα

Είχε πελάτισσα μια κυρία 40-45 περίπου ετών που ζητούσε διαζύγιο από τον σύζυγό της γιατί την απατούσε. Ο ισχυρισμός του δικηγόρου του συζύγου ήταν ότι δεν ήταν δυνατόν ένας 70άρης να απατά μια σαραντάρα. Η Κυρία ζήτησε την αυτοπρόσωπη εμφάνιση του συζύγου στο Δικαστήριο αλλά ο Δικηγόρος δεν τον εμφάνιζε. Ιδιαίτερως στον Γιάννη Τριάρχου είπτε «αν τον εμφανίσω θα κερδίσεις αμέσως γιατί φαίνεται μικρότερος από τη σύζυγο του, είναι περιποιημένος, ντυμένος άψογα και παιχνιδιάρης».

Θα αναφέρω ακόμη και μια ανάμνηση, θα'λεγα παιδικής πονηριάς αλλά και αυτοάμυνας και αυτοπροστασίας.

Τα δύσκολα χρόνια πριν από τη δικτατορία ο Γιάννης Τριάρχου συνεργαζόταν και όταν χρειαζόταν, συμβούλευε τον διευθυντή της Ε.Δ.Α Γιώργο Τσαρουχά, αλλά τα χαρτιά τα πήγαινα εγώ στα γραφεία. Στην είσοδο της πολυκατοικίας υπήρχε Αστυνομία με σολή αλλά και με πολιτικά για να «φυλάγουν» τα γραφεία του πολιτικού κόμματος και περισσότερο να ελέγχουν τους επισκέπτες.

Κατέβαινα με το ασανσέρ στο γραφείο του Διαλυνά που ήταν στο παρακάτω όροφο και μετά πήγαινα και παρέδιδα το φάκελο στα γραφεία της Ε.Δ.Α στον Γιώργο Τσαρουχά, έναν συμπαθέστατο και γλυκομίλητο άνθρωπο.

Τι να θυμηθεί κανείς από αυτά τα χρόνια, τις Ταβερνούλες που πηγαίναμε όλο το γραφείο και συνάδελφοι του Γιάννη Τριάρχου ή τα ταξίδια σε κάποιες πόλεις και χωριά όπου ασκούμενοι ή συνεργα-

του Τάσου Βάντη

Ιστορικού μέλους του Συλλόγου Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης

τες παλιοί και νέοι του γραφείου, μας καλούσαν για γιορτή ή καλή παρέα. Αλλά και κάτι ξενύχτια στα Δικαστήρια που μας έμαχαν οι δικοί μας

Ο Γιάννης Τριάρχου είχε πολλούς ασκούμενους που οι περισσότεροι έγιναν καλοί στην δουλειά τους. Εγώ θυμάμαι έναν Υπουργό, έναν Εισαγγελέα, έναν Δήμαρχο, έναν Νομάρχη, έναν Διευθυντή του Ο.Α.Ε.Δ. κ.λ.π. Δικηγόροι πολλοί οι περισσότεροι επιτυχημένοι.

Ο Γιάννης Τριάρχου ήταν από τους πρώτους δικηγόρους που χρησιμοποίησε στα δικόγραφα την δημοτική γλώσσα. Εμείς είμαστε γενιά που μεγάλωσε με την καθαρεύουσα αλλά έπρεπε να χρησιμοποιεί την δημοτική. Οι πελάτες μας εξομολογούνταν ότι πρώτη φορά καταλαβαίνουμε τι γράφετε. Ούτε αυτό το κόλπο των παλαιών έκανε χρήση ο Γ.Τ.

Ο Γιάννης Τριάρχου δίδαξε δικηγορία – λειτούργημα όπως αυτός την έβλεπε. Ότι καλό μάθαμε και τηρούμε ακόμη το οφείλουμε σ' αυτόν, τα άσχημα τα πήραμε από τις μετέπειτα κακές συναναστροφές π.χ Γιάννης Πετρόπουλος κ.λ.π.

Ένα δεν μπόρεσε να μας διδάξει γιατί δεν το έμαθε και αυτός ποτέ, να βγάζουμε χρήματα από την δουλειά μας. Τα έβλεπε όλα με το δικό του ανθρώπινο μάτι, δεν μπορούσε να εκμεταλλευτεί

τον πόνο, την ανάγκη του πελάτη για να κερδίσει χρήματα. Βέβαια πολλές φορές μας εκμεταλλεύονται οι πελάτες αλλά κι αυτό ειρωνικά και με γέλιο το ξεπερνούσαμε γιατί έτσι έκανε ο Γιάννης και έτσι μας έμαθε. Η κοινωνικοπολιτική δραστηριότητα του Γιάννη Τριάρχου είναι απίστευτη, απορούσα πάντοτε πως προλάβαινε όλες τις υποχρεώσεις.

Βέβαια αν περπατούσες με τον Γιάννη Τριάρχου δυο τετράγωνα έκανες δυο ώρες γιατί σταματούσε στο δρόμο σε 10 γνωστούς και συζητούσε για διάφορα που αφορούσαν τις πολλές δραστηριότητες του. Αυτό ήταν χαρακτηριστικό του και μας το έλεγαν γνωστοί, φίλοι, και συνάδελφοί του, επιστροφή από τα παλιά Δικαστήρια στον Λ. Πύργο μέχρι το γραφείο στην Παναγία Χαλκίων με τον Γιάννη Τριάρχου σήμαινε όλο το πρωί στο δρόμο.

Αυτός είναι ο άνθρωπος και δικηγόρος Γιάννης Τριάρχου απλός, πονετικός, πρόθυμος, να βοηθήσει αλλά και συνδικαλιστής, αγωνιστής για τα δικαιώματά των δικηγόρων αλλά και των αδυνάτων γενικότερα.

Όλη τη ζωή πάλευε από την θέση του συμβούλου στο Δικηγορικό Σύλλογο για τους συναδέλφους, για τους ανθρώπους, για την Ελλάδα με την πολιτική φιλοσοφία που υπερασπιζόταν και υπερασπίζεται ακόμη και τώρα. Δεν απογοητεύθηκε από τις τόσες και τόσες ταλαιπωρίες φυλακές- κυνηγητά- δίκες κ.λ.π συνέχιζε και συνεχίζει να αγωνίζεται για τα πιστεύω του.

Πολλοί συνάδελφοι όταν εμείς τα πνευματικά του παιδιά ανεξάρτητα των πολιτικών μας πεποιθήσεων, υπερασπιζόμασταν τις θέσεις του τις συνδικαλιστικές ή πολιτικές μας έλεγαν, αν ήταν όλοι οι αριστεροί σαν τον Γιάννη Τριάρχου όλοι αριστεροί θα ήμασταν.

Νομίζω ότι αυτό τελικά που έχει σημασία στη ζωή όλων μας είναι όταν παίρνεις σύνταξη, οι συνάδελφοι να σε θυμούνται και να σε θεωρούν «εν ενεργεία» συνάδελφο και να σε αναφέρουν με το μικρό όνομα ο Γιάννης, όχι ο Τριάρχου.

Γιάννη εμείς είμαστε οι μαθητές σου, τα παιδιά σου, σ' ευχαριστούμε για ό,τι έκανες για μας.

"ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΡΙΑΡΧΟΥ - Ο ΑΓΩΝΙΣΤΗΣ"

Αγαπητοί και αγαπητές συμπατριώτες και συμπατριώτισσες, αγαπητοί και αγαπητές φίλοι και φίλες

Όταν αποδέχτηκα την πρόταση του Προέδρου του Συλλόγου μας, του Γιώργου του Συνεφάκη, να μιλήσω στην ημερίδα αυτή για την πτυχή του Γιάννη του Τριάρχου ως Αγωνιστή, δεν φανταζόμουν ότι θα δυσκολευόμουν τόσο πολύ.

Κι αυτό, όχι τόσο γιατί στη ζωή μου δεν έχω συνηθίσει να αποτυπώνω τις σκέψεις μου στο χαρτί, αλλά γιατί μου ήταν αδύνατο να συμπυκνώσω τις αναμνήσεις μιάς ζωής και τις κοινές μας

στιγμές με τον Γιάννη, στα λίγα λεπτά που ο αυστηρός Πρόεδρος μας μου παραχώρησε ως χρόνο.

Πως μπορεί κανείς να αναφερθεί σε τόσο λίγο χρόνο για έναν Άνθρωπο, που στη μακρόχρονη πορεία του έκανε τόσα πολλά και αγωνίστηκε τόσο πολύ για την Πατρίδα μας, για τη Δημοκρατία στον τόπο μας και για τις ιδέες του;

- **Πώς μπορεί να μιλήσει κανείς επιγραμματικά** για την ενεργό συμμετοχή του Γιάννη Τριάρχου στην Εθνική μας Αντίσταση κατά των Γερμανών εισβολέων και κατακτητών και στην ψυχική και σωματική του διαρκή αιμοδοσία στον Απελευθερωτικό Αγώνα;
- **Πώς μπορεί να μιλήσει κανείς επιγραμματικά** για τις εισόδους και εξόδους του ως πολιτικός κρατούμενος, μετά την απελευθέρωση, στις ανά την επικράτεια φυλακές λόγω των ιδεών του;
- **Πώς μπορεί να μιλήσει κανείς επιγραμματικά** για την τεράστια προσφορά του στη μεγάλη προσπάθεια για την Εθνική Συμφιλίωση;
- **Πώς μπορεί να μιλήσει κανείς επιγραμματικά** για τις βοήθειες που έδωσε, για τις συντάξεις που έβγαλε σε πολλές οικογένειες θυμάτων του εμφυλίου, θυμάτων της άλλης πλευράς, θεωρώντας ότι όλοι μας ήμασταν θύματα στο ίδιο μας το σπίτι, στην Πατρίδα μας;
- **Πώς μπορεί να μιλήσει κανείς επιγραμματικά** για τις υποψηφιότητες που κατέθετε στις εθνικές εκλογές σε ψηφοδέλτια της Αριστεράς, σε πολύ δύσκολους καιρούς, όπου αυτό ισοδυναμούσε με αυτοχειρία σχεδόν ή έστω με σίγουρη και μεγάλη ταλαιπωρία, δική του και των δικών του;
- **Πώς μπορεί να μιλήσει κανείς επιγραμματικά** για την συνεχή παρουσία και τη συμμετοχή του στα κοινά της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, ακόμη έως και σήμερα;
- **Πώς μπορεί να μιλήσει κανείς επιγραμματικά** για έναν άνθρωπο που σε καθημερινή βάση δήλωνε και δηλώνει παρών σε κάθε σάλπισμα για εθνικούς και κοινωνικούς αγώνες και βρίσκεται πάντα στην πρώτη γραμμή;

Μπροστά στο δίλημμα αυτό, κατέληξα στο να αναφερθώ εκτενέστερα σε δύο περιστατικά, που νομίζω ότι είναι -για μένα τουλάχιστον- πολύ χαρακτηριστικά και σκιαγραφούν με τον πιο έντονο τρόπο τη φυσιογνωμία του ανδρός Γιάννη Τριάρχου, του Ανθρώπου με το Α κεφαλαίο, του Αγωνιστή με το Α κεφα-

του Τάσου Καζλάρη

Ιστορικού μέλους του Συλλόγου Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης

λαίο, του Πολίτη με το Π κεφαλαίο.

Ζητώ λοιπόν εκ των προτέρων συγγνώμη απ' όλους σας, γιατί για να μιλήσω για το Γιάννη Τριάρχου, τον Γιάννη μας, θα πρέπει να μιλήσω και για τον εαυτό μου.

Το 1957, λίγα χρόνια μετά τη λήξη του εμφυλίου πολέμου, έκανα τη ρήξη με το Λιβάδι και την οικογένειά μου και αποφάσισα να φύγω για τη Θεσσαλονίκη. Είχα εξασφαλίσει και μάλιστα με μεγάλη ευκολία την έγκριση της τοπικής αστυνομίας στο Λιβάδι για τις πεποιθήσεις μου, με τις απειλές του Διοικητή της προς τον πατέρα μου. Οι γονείς μου δεν συμφωνούσαν να φύγω από το Λιβάδι. Εγώ όμως ήμουν αποφασισμένος. Ένας μάλιστα παραθεριστής, ο Άγγελος Παπανικολάου, γαμπρός Λιβαδιώτισσας, προσφέρθηκε να με βοηθήσει.

Όταν ανακοίνωσα την απόφασή μου αυτή στον εργοδότη μου και φίλο, στο μύλο που δούλευα τότε ως βοηθός, στον Θεόφιλο τον Χατζημιχάλη, είπτε ότι θα μου έδινε μια επιστολή για τον Γιάννη τον Τριάρχου, προτρέποντάς με να πάω να τον δω μόλις φτάσω στη Θεσσαλονίκη. Μια παρόμοια επιστολή μου έδωσε και ο δάσκαλός μου ο Τάκης Χατζημιχάλης, αδελφός του Θεόφιλου. Έτσι λοιπόν, με τα λιγοστά Λιβαδιώτικα ρούχα μέσα στη βαλίτσα μου που ήταν ένα κουτί από σκληρό μακαβά και τις 2 συστατικές επιστολές καλά φυλαγμένες, ξεκίνησα προς το Άγνωστο (φουτζίσι τ' Άσουρουν).

Γράφτηκα στον Ευκλείδη ως ηλεκτροτεχνίτης και βρήκα δουλειά ως μαθητευόμενος στην κατασκευή φωτεινών επιγραφών.

Έπρεπε όμως να πάω να γνωρίσω και το Γιάννη Τριάρχου.

Ένα απόγευμα λοιπόν με τις επιστολές στο χέρι τον επισκέφτηκα στο γραφείο του, που ήταν τότε στην Ίωνος. Δραγούμη σε νεοκλασικό κτίριο.

Όταν μπήκα με κάποιο δέος μέσα στο γραφείο του και συστήθηκα, το πρόσωπο αυτού του υφαιρού και κομψού κυρίου έλαμψε με μιας και όπως είχε σηκωθεί από την καρέκλα του να με υποδεχτεί, αυτός ο χώρος του γραφείου που ήταν αυστηρός και κάπως σκοτεινός, αμέσως έγινε φωτεινός.

Αφιέρωσε χρόνο και με ρώτησε για τα πάντα.

Φεύγοντας ένοιωθα πολύ χαρούμενος. Ήταν ο πρώτος φίλος μου στη Θεσσαλονίκη. Απ' τη χαρά μου κόντεψα να πέσω στο σκαμμένο πεζοδρόμιο στην Εγνατία. Τα έσκαβαν πάντα την περίοδο της έκθεσης για να βλέπουν οι επισκέπτες ότι γίνονται έργα στη Θεσσαλονίκη.

Λέγανε ότι υπήρχε ο όρος γιατρός κοντότα. Εγώ από τότε είχα δικηγόρο κοντότα το Γιάννη τον Τριάρχου. Με συμβούλευε για τα προβλήματα που είχα τότε με την Ασφάλεια, καθώς και με τα επαγγελματικά μου. Μου έκανε το εταιρικό όταν ίδρυσα το εργαστήριο, χωρίς όμως να τον πληρώσω -τα έξοδα μόνο μου ζήτησε, παράβολα κλπ., χωρίς καμιά αμοιβή γι' αυτόν-, γιατί δεν είχα χρήματα.

Αργότερα πήγα στρατιώτης, πήγα στη φυλακή και αφού ξεπλήρωσα το χρέος μου προς τη Δημοκρατία για την Πατρίδα μου, ξεπλήρωσα και το χρέος μου προς τον Γιάννη Τριάρχου ύστερα από 8 χρόνια, γεμάτος ντροπή για την καθυστέρηση, ψιθυρίζοντας μέσα μου «τι τραβάς σε Γιάννη».

Αυτό το «τι τραβάς σε Γιάννη» πρέπει να το είπανε πολλοί Λιβαδιώτες, γιατί ο Γιάννης ο Τριάρχου είναι ένας ανθρωπιστής που χάρισε και χαρίζει σ' όλους εκτός από το χαμόγελο του και τις αφιλοκερδείς του υπηρεσίες.

Μια από τις πολλές φορές που πήγαινα στο γραφείο του Γιάννη, είδα που μπήκε μέσα μια γριούλα. Ο Γιάννης μόλις την είδε να μπαίνει, σηκώθηκε απότομα σαν να τον χτύπησε ηλεκτρικό ρεύμα. Πήγε κοντά της, την αγκάλιασε, τη φίλησε, της μίλησε τρυφερά και καλοσυνάτα.

Όταν έφυγε η γριούλα, ο Γιάννης μου διηγήθηκε πως ήταν η μητέρα ενός συγκρατούμενου του στις φυλακές της Κέρκυρας, ο οποίος ήτανε μελλοθάνατος. Λίγο πριν τον πάρουνε για να τον εκτελέσουνε, πήρε το χέρι του Γιάννη, το ακούμπησε στην καρδιά του και του είπε «**Αυτούς τους χτύπους της καρδιάς μου Γιάννη, σε παρακαλώ αν εσύ ζήσεις, να τους πας χαιρετίσματα στη μάνα μου**».

Ο Γιάννης ευτυχώς έζησε και αυτά τα χαιρετίσματα φτάσανε στη χαροκαμένη μάνα, η οποία περνούσε κάπου-κάπου απ' το γραφείο του Γιάννη.

Αυτός λοιπόν είναι ο Γιάννης. Ο Γιάννης μας.

Ο Γιάννης ο Τριάρχου, ένα υπόδειγμα Ανθρώπου, ένα υπόδειγμα Αγωνιστή, ένα υπόδειγμα Πολίτη.

Η Πολιτεία του οφείλει πολλά, η Δημοκρατία περισσότερα.

Το Λιβάδι και ο Σύλλογός μας του οφείλουν την γαλούχηση ολόκληρων γενεών με ιδέες αγνές, ιδέες πατριωτικές, ιδέες ευγενείς.

Εύχομαι να ζήσει και να είναι πάντα υγιής και λεβέντης και να τον χαιρέται η οικογένειά του και όλοι μας για πολλά-πολλά χρόνια ακόμη.

Σας ευχαριστώ.

Η ΑΝΤΙΦΩΝΗΣΗ ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΤΡΙΑΡΧΟΥ

Συγκεντρωθήκαμε σήμερα, μέλη και φίλοι του Συλλόγου μας, για να γιορτάσουμε τα 75 χρόνια από την ίδρυσή του και να επιβεβαιώσουμε ότι 96 χρόνια πριν, το 1908, στην περίοδο της τούρκικης σκλαβιάς, κάποιιο πρόγονοί μας είχαν ιδρύσει ένα παρόμοιο σύλλογο.

Ο Σύλλογός μας, μας χωράει όλους, μας θέλει όλους και μας χρειάζεται όλους.

Ακολούθησε αναφορά στο πρόσωπό μου, παρότι υπέδειξα στον Πρόεδρό μας να μη γίνει. Παρά τις υπερβολές που υπήρξαν, θέλω να ευχαριστήσω τους πολύ αγαπητούς μου ομιλητές για τα όσα είπαν και όλους εσάς που είχατε την καλοσύνη να τα και να με ακούσετε.

Είναι τυχερός ο Πρόεδρος, μαζί με τα αγαπητά μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, διότι, υπό άλλες συνθήκες που όχι στο πολύ μακρινό παρελθόν έζησε ο τόπος μας, θα μπορούσε να μπει στη φυλακή, αφού τίμησαν έναν... «εγκληματία», μια που πριν 57 χρόνια, τα ξημερώματα της 12 Δεκέμβρη 1947, μου ανακοινώθηκε η καταδίκη μου στην ποινή του θανάτου από το έκτακτο Στρατοδικείο Θεσσαλονίκης.

Οδηγήκαμε στα μπουντρούμια του Επταπυργίου τριάντα θανατοποινίτες, από τους οποίους, παραμονές των Χριστουγέννων εκτελέστηκαν «στο συνήθη τόπο» οι 19, που ήταν πολίτες χρήσιμοι για την πατρίδα, όπως και όλα τα άλλα θύματα της εμφύλιας σύρραξης που έζησε ο τόπος μας, σε όποια παράταξη και αν τοποθετηθούν.

Σήμερα, στο όνομα του πολιτισμού και του χριστιανισμού, σε πολλά μέρη του πλανήτη μας χύνεται ανθρώπινο αίμα.

Σήμερα η ανεργία απειλεί τον κοινωνικό ιστό και στην Ελλάδα και στον υπόλοιπο κόσμο.

Σήμερα η ειρήνη απειλείται σοβαρά.

Σήμερα το περιβάλλον στο οποίο ζούμε και θα παραδώσουμε στις επόμενες γενιές απειλείται από την ανθρώπινη απληστία, αφού το απεριόριστο κέρδος προβάλλεται ως το κύριο σύγχρονο ιδανικό.

Σήμερα ανάγκη και χρέος όλων μας είναι να υπερασπιστούμε την ειρήνη, τη χωρίς εισαγωγικά ελευθερία την δημοκρατία, όχι βέβαια αυτή των media, το περιβάλλον. Το «αγαπάτε αλλήλους» πρέπει να γίνει καθημερινή πράξη του καθένα μας.

Υπογράμμισα, συνοπτικά, τα παραπάνω, γιατί πάντοτε ένιωθα και νιώθω ότι αποτελώ ένα άτομο μέσα σε ένα σύνολο, ένα υπεύθυνο και ενεργό πολίτη που είχε και έχει τα ίδια οράματα, τις ίδιες αγωνίες.

Τον απολογισμό της δικής μας ζωής, της γενιάς της Εθνικής μας Αντίστασης, έκανε ένας κοινωνικός αγωνιστής, μαζί και στοχαστής, ο Σταύρος Γιαννακόπουλος, ο «Ανταίος» της εποχής που κι αυτός δεν ζει πια, με τους εξής στίχους, σαν «επιμύθιο».

Πονέσαμε, Πολεμήσαμε. Αγαπήσαμε, Τη ζωή μας τη ζήσαμε, Μοχθήσαμε, Σωθήκαμε, Ονειρευτήκαμε, Τη ζωή τη ζήσαμε. Δεν την πουλήσαμε. Δεν την τοκίσαμε. Δεν πλουτίσαμε. Δεν δοξαστήκαμε. Τη ζωή μας τη ζήσαμε Κι αν θυσία τη χάρισαμε, Τη ζωή μας για να την υψώσουμε ουράνια –Εμείς το θελήσαμε!

Αναλώσιμοι γεννηθήκαμε! Κι όταν το νιώσαμε, Δεν λυπηθήκαμε, Δεν μετανιώσαμε. Αντισταθήκαμε! Θανάτω θάνατον πατήσαμε. Τη ζωή μας τη ζήσαμε

Σας ευχαριστώ θερμά όλες και όλους

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ ΚΑΙ Ο 'ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ', ΕΥΧΟΝΤΑΙ ΝΑ ΤΑ ΕΚΑΤΟΣΤΙΣΟΥΜΕ ΟΛΟΙ ΜΑΣ

Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας, ευχαριστεί την Τιμητική Επιτροπή, το Προεδρείο καθώς και όλους όσοι συνέβαλαν με κάθε τρόπο και κυρίως με την παρουσία τους, στη μεγάλη επιτυχία της ημερίδας.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας, ευχαριστεί επίσης **-και ο Πρόεδρός του ιδιαίτερα-** θερμότατα και εκ βάθους καρδιάς, την Διοίκηση του Μακεδονικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης και κυρίως την αξιότιμη Πρόεδρό του και καλή φίλη του Συλλόγου μας, την Καθηγήτρια του Α.Π.Θ. κυρία **Ξανθήπιπη Σκαρπιά-Χόιπελ**, για την ευγενή παραχώρηση του πανέμορφου αμφιθεάτρου του ΜΜΣΤ, ώστε να καταστεί εφικτή η εκδήλωσή μας.

Ο 'ΛΟΓΟΣ' ΕΛΑΒΕ ΕΝΤΟΛΗ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΛΙΒΑΔΙΩΤΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΝΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙ ΤΗΝ ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης, κατά τη συνεδρίαση της 16ης Δεκεμβρίου 2004 (παρόντα μέλη οι: Γ. Συνεφάκης, Δ. Προκόβας, Α. Δίκα, Κ. Μουσένας, Ε. Παπαδάμ, Δ. Τζημάλας – απών ο Π. Καρανίκας), αποφάσισε ομόφωνα να εκδώσει την εξής ανακοίνωση :

Η Διοίκηση του Συλλόγου Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης χαιρετίζει με ενθουσιασμό τη μεγάλη επιτυχία της Γενέθλιας Ημερίδας **“Σύλλογος Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης ‘Ο Γεωργάκης Ολύμπιος’ : Ένας έφηβος 75 ετών που κρύβει τα χρόνια του”**, που διεξήχθη την Κυριακή 12 Δεκεμβρίου 2004, στο θαυμάσιο αμφιθέατρο του Μακεδονικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης της Θεσσαλονίκης. Τιμώμενο πρόσωπο της Ημερίδας ήταν ο Επίτιμος Πρόεδρος του Συλλόγου μας Γιάννης Τριάρχου.

Η εντυπωσιακή συμμετοχή των μελών και των φίλων μας, εντυπωσιακή τόσο σε αριθμό όσο και σε παλμό, οι οποίοι γέμισαν ασφυκτικά το μεγάλο αμφιθέατρο του Μουσείου -ακόμη και τους διαδρόμους ως όρθιοι- **και τίμησαν τον Σύλλογό μας και τον Γιάννη Τριάρχου**, μας γεμίζει με χαρά και μας δίνει κουράγιο για να συνεχίσουμε με περισσότερη ζέση τις προσπάθειες μας για την προβολή και την περαιτέρω καταξίωση του ιστορικού Συλλόγου μας στις κοινωνίες της πόλης μας και του χωριού μας. Και θα συνεχίσουμε, εμείς και το κάθε επόμενο και μελλοντικό Διοικητικό Συμβούλιο, θεωρώντας το ως καταστατική, ιστορική, κοινωνική, ηθική και εσωτερική ανάγκη, επιθυμία και υποχρέωση προς τα παλαιότερα, τα νυν και τα μελλοντικά μέλη και φίλους του Συλλόγου μας.

Παράλληλα, το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου κατέγραψε με έντονη δυσφορία, δυσαρέσκεια και απογοήτευση, την επιδεικτική απουσία της Δημοτικής Αρχής του Λιβαδίου (Δημάρχου και Δημοτικού Συμβουλίου), της Λιβαδιώτισσας Επάρχου της Επαρχίας Ελασσόνας, αλλά και του Προέδρου και του Δ.Σ. του Εξωραϊστικού Συλλόγου Λιβαδίου ή έστω εκπροσώπων τους, από την εκδήλωση. Το γεγονός αυτό προκάλεσε αρνητικότητα εντύπωση και μια γεύση απέραντης πικρίας σε όλα τα μέλη και τους φίλους μας που παρέστησαν, αλλά ακόμη περισσότερο στα ιστορικά μέλη του Συλλόγου, που ένοιωθαν κι αυτά άκρως προσβεβλημένα, όπως όλοι μας, από αυτή την ανάξια προς την ιστορία και την ευγένεια του λαού του Λιβαδίου συμπεριφορά των εκπροσώπων του. **Σημειώνουμε μάλιστα πως ο κος Δήμαρχος και ο κος Πρόεδρος του Εξωραϊστικού Συλλόγου ήταν, με απόφαση του Δ.Σ. μας, μέλη της τιμητικής Επιτροπής της Γενέθλιας Ημερίδας**, δίπλα σε ιστορικά ονόματα του Συλλόγου μας.

Οποιαδήποτε προσπάθεια ερμηνείας της παντελούς αυτής αδιαφορίας, όσο καλοπροαίρετη κι αν θέλει κανείς να είναι, δεν μπορεί να δικαιολογήσει επιλεκτικές απουσίες αυτού του μεγέθους και επιπέδου. Αυτοί οι τοπικοί ‘άρχοντες’, προς γνώση και επίγνωση όλων, είχαν προσκληθεί **επισήμως και προσωπικώς από τον Πρόεδρο και το Δ.Σ. -γραπτώς, τηλεφωνικώς, ηλεκτρονικώς, παντοιοτρόπως δηλαδή και μάλιστα κατ’ επανάληψη-**, πέρα από την γενικότερη πρόσκληση μέσω της εφημερίδας μας, προς όλους και κυρίως προς τον απλό αλλά ευγενέστερο προφανώς -και που ένθερμα ανταποκρίθηκε- κόσμο του Λιβαδίου και της Θεσσαλονίκης,

Η ανταπόκριση (ακόμη και γραπτώς ή τηλεφωνικώς) στην πρόσκληση σε μια γενέθλια Ημερίδα του Συλλόγου τέτοιου βεληνεκούς, δεν είναι θέμα επικοινωνιακής πολιτικής ή μικρο-πολιτικής ή ψευτοπολιτικής αβρότητας, **που ούτε καν αυτό οι διοικητικοί και πολιτιστικοί ντόπιοι άρχοντες θέλησαν ή είναι σε θέση να επιδείξουν**. Η παρουσία τους θα ήταν μια ένδειξη τιμής προς τον ιστορικό Σύλλογο Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης των 96 χρόνων ζωής, τον Σύλλογο που συμπαραστάθηκε σε άπειρες περιπτώσεις στο χωριό και τους κατοίκους του, τον φυσικό υποδοχέα και υποστηρικτή των πάμπολλων Λιβαδιωτών μεταναστών στην Θεσσαλονίκη, τον σταθερό και αμετακίνητο ιστορικό φορέα προσφοράς πολιτισμού, έργων, έγνοιας, συμπαρατάξης και συμπαραστάσης προς το Λιβάδι, τον Σύλλογο **που μαζί με τους άλλους Συλλόγους των απανταχού ανά την Ελλάδα και τον κόσμο Λιβαδιωτών**, είχε και έχει αγκαλιάσει τον κόσμο του Λιβαδίου και τον έχει στηρίξει διαχρονικά στη μεγάλη προσπάθεια του για καλύτερες συνθήκες ζωής. Θα ήταν μια ένδειξη τιμής προς τον απλό και σεμνό λαό του Λιβαδίου που εκπροσωπούν, ο οποίος με εγκαρδιότητα και σεμνότητα μας ευχήθηκε με κάθε τρόπο και κάθε μέσο **‘Χρόνια Πολλά για τα γενέθλιά μας’** και που απέδειξε πως αυτός ο λαός, ‘ο Μικρός, ο Μέγας’, ξέρει να τιμά τους δικούς του ανθρώπους.

Πέρασαν πλέον οριστικά οι παλιοί καιροί, που οι όποιες ανεπάρκειες ανταπόκρισης των τοπικών κοινοτικών αρχών (αν και όποτε υπήρξαν ήταν ελάχιστες) σε τέτοια γεγονότα, καλύπτονταν από όλους μας πίσω από τρυφερές ερμηνείες περί καλοκάγαθης επικοινωνιακής αδεξιότητας ή υπέρμετρα σεμνής συστολής, ντροπαλοσύνης και εσωστρέφειας. Ο Δήμος -πλέον- Λιβαδίου, απαιτεί από τους εκπροσώπους του να έχουν συναίσθηση του ρόλου τους, και να επιδεικνύουν στοιχειωδώς ευπρεπείς και ευγενείς συμπεριφορές, ανάλογες του εξαιρέτου ήθους και της καλής ψυχής του λαού του, απαιτεί συμπεριφορές κύρους και αξιοπρέπειας, αντάξιες της ιστορίας του τόπου και των προγόνων του.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης, μαζί με όλα τα ιστορικά και νεώτερα μέλη του, με απέραντη θλίψη καταγράφει το χάσμα αρχοντιάς που υπάρχει, εμφανώς πλέον, μεταξύ του απλού κόσμου του χωριού και των εκπροσώπων του. Σημειώνει δε, πως όσο νωρίτερα οι τοπικοί ταγοί, οι λεγόμενοι κατ’ ευφημισμόν ‘άρχοντες’, αντιληφθούν αυτή την αναντιστοιχία νοοτροπίας και ήθους μεταξύ λαού και διοίκησης, **τόσο πιο γρήγορα το Λιβάδι θα δείχνει ως πρόσωπο προς τα έξω αυτό που πραγματικά ήταν, είναι και προς πείσμα ολίγων θα είναι πάντα, δηλαδή : ‘Μια κοινωνία που στηρίζεται στις αρχέγονες, πατρογονικές και ιστορικές έννοιες της ευγένειας, της ευπρέπειας, της καλοσύνης και κυρίως της αρχοντιάς’.**

Το Δ.Σ. ελπίζει πως η απόφαση αυτή που έλαβε, με πολύ και μεγάλο πόνο ψυχής, αυστηρή μεν αλλά αναγκαία, **καθώς και η δημοσιοποίηση της μέσω του ‘Λόγου**, θα αποτελέσει έναυσμα για προσεκτικότερες συμπεριφορές στο μέλλον από όλους μας.

Θεσσαλονίκη 16 Δεκεμβρίου 2004 - Για το Δ.Σ. του Συλλόγου Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης

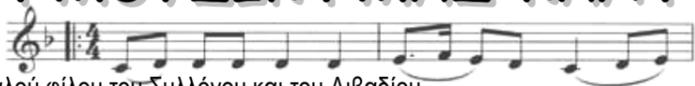
Γ. Συνεφάκης - Πρόεδρος, **Δ. Προκόβας** - Αντιπρόεδρος, **Α. Δίκα** - Γενική Γραμματέας, **Κ. Μουσένας** - Ταμίας, **Ε. Παπαδάμ** - μέλος, **Δ. Τζημάλας** - μέλος.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΙ : Η ΠΕΝΤΆΓΡΑΜΜΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΜΑΣ ΚΑΛΗ ΑΚΡΌΑΣΗ

Η ΚΑΤΕΡΙΝΑ-ΚΑΤΙΝΙΩΪ

Του κυρίου Ιάκωβου (Άκη) Αρ. Γεροντάκη

Διευθυντή Ορχήστρας-Μουσικοσυνθέτη και πολύ καλού φίλου του Συλλόγου και του Λιβαδίου

Στις τελευταίες τάξεις του γυμνασίου έκανα φροντιστήριο για να μπω στο Πολυτεχνείο. Μην στεναχωριέστε δεν έγινα Μηχανικός. Μουσικός παρέμεινα. Είχα που λέτε στο φροντιστήριο μια συμμαθήτρια που τη λέγανε Κατερίνα και τη φωνάζαμε Κατινιώ. Εξαιρετη μαθήτρια αλλά και εξαιρετη φωνή. Άνθρωπος αλέγγρος η Κατερίνα-Κατινιώ, εύθυμος χαρακτήρας, πρόσχαρη και τρυφερή. Αρχές της δεκαετίας του 70 ... Χούντα ... Η Μαρινέλλα, ο Κινούσης κι ο Χρηστάκης στα πάνω τους καθώς και ο Παπακάς ... εκείνος ο περίεργος αστεράτος τύπος με το μαγικό μυστήρι... και εμείς ανά δύο, διότι απαγορευόταν «η συνάθροισις άνω των δύο ατόμων» σε δημόσιο χώρο, μια που θεωρείτο διαδήλωση. Μια σχολείο, μια φροντιστήριο, μια Ωδείο και πού και πού κανένα φτηνό συνοικιακό ταβερνάκι στο ρεφενέ. Η καλλιφώνη η Κατερίνα-Κατινιώ ήταν πάντα παρούσα στις μικρές εξόδους της παρέας, μιά και ήταν το αηδόνι μας. Νωρίς πηγαίναμε αλλά και νωρίς γυρνούσαμε στο σπίτι. Έτσι έπρεπε τότε, μιά και για τους ανήλικους νέους η κυκλοφορία απαγορευόταν μετά τις 11:30 μ.μ. Είχε πράγματι πολύ ωραία φωνή. Το χαρακτηριστικό της ήταν ότι τραγουδούσε υπέροχα δημοτικά τραγούδια. Τα έλεγε όμως με σπασίματα, με αποτζιατούρες, με γυρίσματα δηλαδή. Τραγούδια άγνωστα σε μένα, όπως και σε όλους μας. Μάλιστα, επειδή εγώ ήμουν ο «μουσικός» της παρέας, ερχόταν και μου τα τραγουδούσε τρυφερά στο αυτί με τη γλυκιά φωνή της. Μου άρεζε πολύ να ακούω τα τραγούδια της Κατερίνας-Κατινιώ. Μην πάει το μυαλό σας στο πονηρό. Δεν συνέβαινε τίποτε ανάμεσα μας. Άλλωστε ήταν κοντούλα και λίγο παχουλή. Για να πω την αλήθεια, δεν ήταν αυτός ο λόγος.

Το μυαλό μου ταξίδευε για να βρει μιαν άλλη κοπελλιά. Όχι καλλιφώνη σαν την Κατερίνα-Κατινιώ αλλά ούτε και κοντή και παχουλή σαν την συμμαθήτριά μου. Όμως, πάντα εγώ ήμουν αυτός που την συνόδευα σπίτι της σαν ερχόταν η ώρα να γυρίσουμε. Κι αυτό για να ακούω τη φωνή της. Μια μέρα κατηφορίζοντας τα κάστρα της ζήτησα αν ήξερε να μου τραγουδήσει κάτι άλλο εκτός από τα Δημοτικά. Η Κατερίνα-Κατινιώ ήταν τότε 5^η Γυμνασίου και εγώ 6^η, τελειόφοιτος δηλαδή. Ήταν Άνοιξη. Όλες οι αυλές των σπιτιών στην Άνω Πόλη μοσχοβολούσαν γιασεμί κι αγιόκλημα. Με κοίταξε με τις ματάρες της πίσω από τα μυωπικά γυαλιά της, μιά εμένα, μιά γύρω και πίσω της, κάθισε στο ρειθρο του πεζοδρομίου στη κατηφορία και άρχισε να τραγουδά το ... «Χάθηκα μέσα στους δρόμους που μ' έδεσαν για πάντα, μαζί με τα σοκάκια μαζί με τα λιμάνια ...». Εκεί κατάλαβα ότι η συμμαθήτριά μου ήξερε κι άλλα τραγούδια. Τραγούδια γεμάτα ποίηση, έντεχνα και όχι μόνο τα δημώδη. Όταν τελείωσε μου είπε, ότι, πολλά από τα σύγχρονα τραγούδια που εμπεριέχουν ποίηση σαν στίχο τους, μοιάζουν με τα δημοτικά μας. Κυρίως στη μελωδική τους γραμμή. Προσπάθησα να καταλάβω τι εννοούσε. Τη ρώτησα ποιος της έμαθε τόσα πράγματα πάνω στο Δημοτικό τραγούδι και μου είπε για τον πατέρα της τον Δάσκαλο που συγχωρέθηκε στον Αη Στράτη το 69 και από τη μάνα της που ακόμα είναι στο Λακκί της Λέρου τρελλή απ' τα βασανιστήρια που της κάνανε στο Τρίκκερι. Ο κόσμος γύρισε ανάποδα κάτω από τα πόδια μου. Κατάλαβα ότι αυτή, η γυναίκα πια, ήταν ένα ζωντανό κομμάτι ιστορίας και μνήμης. Κι ας ήταν τόσο μικρή, άβγαλη και ευάλωτη. Της χάιδεψα το δάκρυ από το μαγουλάκι της και τη ρώτησα γιατί βιαζόταν να γυρίσει πίσω, αφού δεν είχε κανέναν να την περιμένει ή έστω για να της κάνει κάποια παρατήρηση. Κάτι μου είπε για τη γιαγιά της, για διαβάσματα και φτάνοντας σπίτι, της πρότεινα την ερχόμενη Τετάρτη που εγώ δεν θα πήγαινα φροντιστήριο και θα ήμουν στο Ωδείο για εξετάσεις, αν ήθελε να περνούσε να με πάρει από νωρίς το απόγευμα για να πάμε βόλτα στη παραλία και μετά να ανηφορήσουμε μαζί στα σπίτια μας. Δέχτηκε. Έτσι και έγινε. Το ωδείο ήταν τότε στη παραλία. Περπατήσαμε ανάμεσα στα δέντρα του πάρκου και της ζήτησα να μου μάθει το τραγούδι που αυτή αγαπούσε περισσότερο απ' όλα τα' άλλα. Αυτή δέχτηκε χωρίς δεύτερη σκέψη. Ποιος ξέρει. Ίσως να 'ταν προετοιμασμένη για κάτι τέτοιο. Ήταν για μένα, ότι πιο όμορφο και ότι πιο σημαντικό μου είχε συμβεί στη μουσική μου γνώση μέχρι τότε. Ήταν ένα τραγούδι που ποτέ δεν το ξέχασα. Ένα τραγούδι που ποτέ δεν το αρνήθηκα. Ένα τραγούδι που τα λέει όλα. Ένα τραγούδι που έμελλε να στιγματίσει τις μετέπειτα σπουδές μου αλλά και τις φιλίες μου με τους ανθρωπούς, που ορισμένους -είναι ασπρομακρυμάλληδες συνήθως- μάλλον τους γνωρίζετε, μια και το τραγούδι αυτό το έχουν σαν εθνικό ψαλμό και μου το ζητούν συνέχεια. Ήταν ένα δημοτικό τραγούδι. Ήταν «Η ΛΑΦΙΝΑ».

Την Κατερίνα-Κατινιώ δεν την ξαναείδα από τότε. Αγώνας, γεγονότα Πολυτεχνείου, Ασφάλεια, 3^ο Α.Τ., Μεταγωγών, Πτυχίο βιολιού, Πτυχία ανώτερων θεωρητικών, σπουδές στο εξωτερικό, χαθήκαμε. Κάποια στιγμή έμαθα ότι διορίστηκε στην πολεοδομία της Σπάρτης. Άρα έγινε Μηχανικός και μάλιστα Αρχιτέκτων. Όμως ποτέ δεν ξέχασα ούτε τη φωνή της, ούτε το δάκρυ της, ούτε το υπέροχο τραγούδι που κατέγραφα στη μνήμη μου σε σολφέζ σ' εκείνη την απογευματινή βόλτα, το τραγούδι που αργότερα έμελλε να σημαδέψει τη ζωή μου, κάνοντάς με να νοιώσω βαθιά μέσα μου την ανάγκη να ερευνήσω και να καταγράψω τη δημοτική μας παράδοση σε νότες. Έπρεπε να περάσουν τόσα χρόνια για να καταλάβω ότι η Κατερίνα-Κατινιώ τραγουδούσε εξ' ίσου καλά και τα δημοτικά, αλλά και τα σύγχρονα τραγούδια, διότι το ένα είναι απόρροια του άλλου. Το σύγχρονο τραγούδι είναι το διασπασμένο του αρχαίου Ελληνικού μέλους και παππούς του είναι το Βυζαντινό μέλος. Πέρασε καιρός πολύς, με έρευνα σε βάθος για να καταλάβω ότι όλα αυτά τα είδη μουσικής και τραγουδιού έχουν κοινές ρίζες σε σχέση με τις κλίμακες όπου βασίζονται οι μελωδίες τους, με τη ρυθμική τους αγωγή αλλά και με την μουσική αρμονία που τα υποστηρίζει εδώ και 2650 χρόνια. Ακόμη, πέρασε πολύς καιρός για να καταλάβω τι έκανε η Κατερίνα-Κατινιώ. Τραγουδούσε τα δημοτικά μας τραγούδια δημόσια, διότι στη Χούντα μόνον αυτά, η Μαρινέλλα κι ο Κινούσης επιτρέπονταν. Ενώ σε ιδιαίτερες στιγμές, απέδιδε με το φωνητικό της ταλέντο αυτό το «άλλο» τραγούδι, που δηλώνει ότι, ακόμη κι ο έρωτας πολλές φορές αναβλύζει μέσα από αγώνα και θέλει πιότερο κουράγιο για να στεριώσει.

Αγαπητή μου Φίλη και Αρχιτέκτονα Κατερίνα-Κατινιώ, σε ασπάζομαι όπου κι αν είσαι, ευχαριστώντας και ευγνωμονώντας σε μια και 'Χάθηκα μέσα στους δρόμους που μ' έδεσαν για πάντα μαζί με τα σοκάκια, μαζί με τα λιμάνια ... γιατί δεν είχα τα φτερά, μόνο είχα εσένα Κατινιώ ... γιατί είχα όνειρα πολλά και το λιμάνι ήταν μικρό' Αυτό το τραγούδι σας προτείνω να ακούσετε σήμερα από τα ηχητικά σας μέσα ή να το τραγουδήσετε. Το γράφανε δυο αδελφια. Ο Μίκης Θεοδωράκης τη μουσική και ο Γιάννης Θεοδωράκης τους στίχους.

Όσο για τη Λαφίνα μου, τη Λαφίνα μας, μια που δεν υπάρχει παρά μόνο σε μουσική παρτιτούρα, δεν έχω άλλο τρόπο να σας την καταθέσω παρά μόνο έτσι, μαζί με τους στίχους. Κάποιο παιδί ίσως θελήσει να το μάθει, να το τραγουδάει και να το παίζει με το μουσικό όργανο που σπουδάζει.

Η Λαφίνα - Δημοτικό τραγούδι ανώνυμου ποιητή

- ✓ Όλα τα λάφια βόσκουνε κι όλα δροσολογούνται - μα μια λαφίνα ταπεινή δεν πάει μαζί με τ' άλλα
- ✓ Μόνο στα μπόσκια περπατεί, στα απόξερβα αγναντεύει - κι όπου βρει γάργαρο νερό, θολώνει το και πίνει
- ✓ Κι ο ήλιος την ερώτησε κι ο ήλιος την ρωτάει - γιατί λαφίνα ταπεινή δεν πας μαζί με τ' άλλα
- ✓ Μόνο στα μπόσκια περπατείς στα απόξερβα αγναντεύεις - κι όπου βρεις γάργαρο νερό θολώνεις το και πίνεις
- ✓ Ήλιε μου σαν με ρώτησες θα σου το ομολογήσω - δώδεκα χρόνους έμεινα, στείρα χωρίς ελάφι
- ✓ μα πάνω στο δωδέκατο, εγέννησα ελαφάκι - μα πάνω στο δωδέκατο εγέννησα ελαφάκι
- ✓ Μα σαν εβγήκ' ο Βασιλιάς να λαφοκνηγήσει - το βρίσκει μοσχανάθρεφτο και μου το διπλοσκοτώνει
- ✓ Γι' αυτό σ' απόσκια περπατώ στα απόξερβα αγναντεύω - κι όπου βρω γάργαρο νερό θολώνω το και πίνω

Μουσική καταγραφή
Άκης Α. Γεροντάκης

Η λαφίνα

Δημοτικό
Ανώνυμου δημιουργού

3 6 9 11

όλα λα τα λάφια βόσκουνε νε
Μα μια λαφίνα τα πεινή δε
κιόλα δροσο λογού νται μόνο στα μπόσκια
πάει μαζι με τάλλα
περπατεί σταπόξερβα αγναντεύει
κιόπου βρει γάργαρο νερόθο
λώνει το και πίνει

ΜΙΑ ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΣΗΜΕΙΩΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ ΤΟΥ 'ΛΌΓΟΥ'

Η σύνταξη του 'Λόγου' μας, έχει συχνά καταθέσει την αδυναμία της προς τον εξαιρετο Μαέστρο και Μουσικοσυνθέτη κύριο Άκη Γεροντάκη -τον Άκη μας- και όχι αδικαιολόγητα. Ο Άκης Γεροντάκης έχει αγαπήσει το Λιβάδι και τον Σύλλογό μας -χωρίς καν να είναι μέλος του- όσο λίγοι άνθρωποι. Έχει προσφέρει και στο χωριό μας και στον Σύλλογο, απροσμέτρητες ποιότητες και ποσότητες πολιτισμού, με περισσή σεμνότητα και ανιδιοτέλεια. Έχει εξυψώσει και απαλύνει τις ψυχές μας με τις επανειλημμένες δημόσιες καταθέσεις του συνθετικού και ενορχηστρωτικού του έργου, αποκλειστικά για τα μέλη, τους φίλους μας και τους κατοίκους του Λιβαδίου. Έχει επουλώσει με το μουσικό μαγικό του ραβδί τις πληγές μας από την καθημερινότητα και τη ρουτίνα μας, μας έχει κάνει να τραγουδάμε τις χαρές και τους καημούς μας, μας έχει ξαναγείσει στους κόσμους της Αρμονίας και του Ρυθμού, μας έχει μάθει ΝΑ ΑΚΟΥΜΕ ΤΗ ΖΩΗ ΜΕ ΑΛΛΟΥΣ ΗΧΟΥΣ.

Η αλησμόνητη συναυλία του στις 9 Αυγούστου του 2003 στο Λιβάδι, όπου ο Όλυμπος, η Πανσέληνος κι όλοι εμείς, ντόπιοι και ξένοι γίναμε μιά φωνή και μιά νότα χαράς και συγκίνησης, οι αξέχαστες υπέροχες βραδιές που μας χάρισε, μεταμορφώνοντας τη παρουσία στο 'Λόγο' μας, μας κάνουν να νοιώθουμε τύψεις για το ότι ακόμη ο Σύλλογός μας δεν τίμησε αυτόν τον Άνθρωπο. Η σύνταξη του 'Λόγου' εισηγήθηκε στον Πρόεδρο και στο Δ.Σ. να τιμήσουν τον Άκη Γεροντάκη, τον Κύριο με Κ κεφαλαίο, όχι με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, αλλά με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης του Συλλόγου, μια που ο Απρίλης είναι πολύ κοντά. Ο Πρόεδρος ασπάζθηκε φυσικά την πρόταση αμέσως και ευελπιστούμε πως η Γ.Σ. θα το αποδεχτεί μετά χαράς. Η σύνταξη ευχαριστεί από καρδιάς τον Μαέστρο, για τη μεγάλη του συμβολή στην ανύψωση της ποιότητας της στάθμης του 'Λόγου' μας, μέσω των θαυμάσιων άρθρων του και γενικότερα στην ανύψωση της μουσικής παιδείας των αναγνωστών του. Εύχεται δε, ανάλογες ιδέες να βρούν μιμητές και εκεί που πρέπει.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΙ : 'ΛΟΓΙΕΣ' ΑΠΌΨΕΙΣ, ΎΨΕΙΣ, ΚΑΤΌΨΕΙΣ, ΤΟΜΕΣ !

Η ΩΡΑΙΑ ΚΟΙΜΩΜΕΝΗ ΤΟΥ... (ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ) Δάσους

Μια φορά κι ένα καιρό, ζούσε σ' ένα τόπο ονειρικό, μια δασκάλα-μάγισσα.

Οι μαθητές τη λάτρευαν, γιατί μετέτρεπε τη σχολική αίθουσα σε ιπτάμενο χαλί και τους ταξίδευε σε νοητά διαπολιτισμικά ταξίδια, γεμάτα εμπειρίες πρωτόγνωρες, ανεπανάληπτες κι αξέχαστες.

Τους μάθαινε να σκέφτονται, να σέβονται τον εαυτό τους και τους άλλους, να θέλουν να γίνονται ολοένα και καλύτεροι.

Αυτή, λίγο-πολύ, είναι η αντίληψη όλων μας, για μια Παιδεία στο χώρο του ιδεατού.

Πού να βρεθεί, όμως, σήμερα, ένα τέτοιο μαγικό πλάσμα;

Στη χώρα μας πάντως, η Παιδεία, δείχνει, να έχει περιέλθει σε λήθαργο βαθύ, περιμένοντας τον Πρίγκιπα, που θα της δώσει το φιλί της ζωής, για να ξυπνήσει..

Οι καιροί όμως, δεν είναι για πρίγκιπες, και δυστυχώς, ενώ αυτή κοιμάται, κάποιος άλλος αλωνίζει..

Είναι κοινός τόπος πλέον, ότι ο Έλληνας μαθητής, δεν αποδίδει στην προγραμματισμένη δημόσια διδασκαλία, ότι τα φροντιστήρια, αποτελούν καθεστώς και ότι οι αρμόδιοι φορείς, κρύβονται πίσω από το δάχτυλό τους, κάθε φορά που αναφέρονται στον περί δωρεάν παιδείας μύθο.

Οι δύστυχοι γονείς όμως, δεν κρύβουν καθόλου την αγωνία τους, όταν, προκειμένου να ανταπεξέλθουν στις επιπρόσθετες εκπαιδευτικές ανάγκες των παιδιών τους, αναγκάζονται να επιδοθούν σε άγρια δεύτερης ή και τρίτης καμιά φορά εργασίας..

Και τα παιδιά μας, περνούν τα ωραιότερα χρόνια της ζωής τους, τα λεγόμενα ανέμελα χρόνια, χωρίς παιχνίδια και παραπαίοντας από το δημόσιο σχολείο στα πάσης φύσεως φροντιστήρια, με στόχο την κατάποση τόνων γνώσης, στερούμενα όμως της πολυτέλειας της γεύσης.

Ο ισχνά αμειβόμενος Έλληνας εκπαιδευτικός, χρειάζεται κατεπειγόντως ενέσεις αυτοπεποίθησης, καθώς έχει επιφορτιστεί όλες τις ευθύνες της κακής πορείας του εκπαιδευτικού συστήματος, και πες ο ένας, πες ο άλλος, έχει αρχίσει να αναρωτιέται και ο ίδιος, μήπως αυτός είναι πράγματι, η αιτία του κακού;

Της κυρίας Βάσως Σφέτσιου, Φιλολόγου

της Γαλλικής Γλώσσας και Φιλολογίας και πολύ καλής φίλης του Συλλόγου μας και του Λιβαδιού

Μήπως αυτός είναι που φταίει, για τα ακατάλληλα κτίρια, για τις διπλές βάρδιες, για τα δυσνόητα και κακογραμμένα βιβλία, για την έλλειψη επιμόρφωσης, για την επέλαση των παιδιών των μεταναστών στη ελληνική -κατά το ήμισυ μόνο- σχολική αίθουσα, για το ότι ο ίδιος αγνοεί παντελώς τη γλώσσα τους, και για το ότι εκείνα παρουσιάζουν τεράστια κενά στη δική του γλώσσα διδασκαλίας;

Σαν αποτέλεσμα όλων αυτών, αναγκάζεται να επιβραδύνει τους ρυθμούς παροχής του γνωστικού υλικού, γιατί κανείς δεν του δίδαξε ποτέ, πώς να γίνει θαυματουργός.

Του υποδείκνυαν, αντίθετα, μεθόδους διδασκαλίας ιδεατές, για σχολεία ιδεατά, με εξοπλισμό άφογο και έμπυχο υλικό ανώτερου γνωστικού επιπέδου.

Οι «μπαμπούλες» που θα κρίνουν τις γνώσεις που απέκτησε στα ελληνικά πανεπιστήμια, το φιλότιμο ή την αξιοσύνη του, δεν αποτελούν σίγουρα την ιδανική λύση στο πρόβλημα, ενώ ουδόλως υποκαθιστούν τα ευεργετικά αποτελέσματα μιας συστηματικής και σε τακτά διαστήματα, επιμόρφωσης.

Ας μην ξεχνάμε άλλωστε, ότι για να μπορεί κανείς να εμπνεύσει, θα πρέπει ο ίδιος πρώτα, να νιώθει υπερήφανος και σίγουρος για τον εαυτό του.

Ας μην ξεχνάμε παράλληλα ότι ιδεατό είναι το εκπαιδευτικό σύστημα, που δεν κοιμάται...

Λύσεις αποθεραπείας, θα βρεθούν..

Αρκεί βέβαια, να υπάρξει, από την πλευρά των εμπλεκόμενων φορέων, θέληση και μεράκι, για ν' αλλάξει επιτέλους σ' αυτό τον τόπο, και κάτι άλλο, πέρα από το εξεταστικό σύστημα εισόδου στα ΑΕΙ.

Αρκεί επίσης, οι μεγαλέμποροι της παραπαιδείας και η πλημμυρίδα των μικρών επιχειρήσεων και των ατόμων που ζουν και ευημερούν, μέσω της κατάστασης ύπνωσης του εκπαιδευτικού μας συστήματος, να μην φέρουν προσκόμματα

Και αρκεί φυσικά, το «φιλί του πρίγκιπα» να έρθει έγκαιρα!

Η ΛΑΪΚΗ ΜΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗ, ΟΙ ΑΚΡΙΔΕΣ, ΟΙ ΑΠΟΚΡΙΕΣ, ΤΟ ΣΚΑΜΝΙ ΚΑΙ ΆΛΛΑ ΕΥΤΡΆΠΕΛΑ !

Η μεγάλη κυρία της ελληνικής παραδοσιακής μουσικής, Δόμνα Σαμίου, θα καθίσει στο εδώλιο της κατηγορουμένης μετά από μηνυτήρια αναφορά που κατάθεσε εις βάρος της ο ιεροψάλτης Θεόδωρος Ακριδής από το Μεσολόγγι.

Ο κ. Θεόδωρος Ακριδής μηνύει την κ. Σαμίου, επειδή σε εκπομπή του τρίτου καναλιού της κρατικής τηλεόρασης τραγουδούσε τολμηρά δημοτικά τραγούδια, τα οποία παραδοσιακώς λέγονται την περίοδο της Αποκριάς.

Τη μηνυτήρια αναφορά επιβράβευσε με επιστολή του ο αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος, κ. Χριστόδουλος και υπερασπίστηκε ο εκπρόσωπος τύπου του αρχιεπισκόπου, αρχιμανδρίτης Επιφάνιος Οικονόμου, ο οποίος δήλωσε την Δευτέρα ότι «πρέπει να αποκτήσουμε πολιτιστικό κριτήριο και να μπορούμε να ξεχωρίζουμε τους θησαυρούς της παράδοσης μας από τα, ενδεχομένως, περιττά στοιχεία που διαθέτει»

Το θέμα καταδίκασαν ο κυβερνητικός εκπρόσωπος και όλα ανεξαιρέτως τα πολιτικά κόμματα, καθώς και σχεδόν όλοι οι λαογραφικοί και πολιτιστικοί φορείς του τόπου. (Από τις εφημερίδες)

Η σύνταξη του 'Λόγου', διατηρώντας την παροιμιώδη ψυχραιμία της και κρατώντας την δέουσα απόσταση για λόγους αντικειμενικότητας, θα απαντήσει σοβαροφανεστάτα με τα εξής :

1. Είναι γνωστό ότι από την εποχή των Φαραώ της Αιγύπτου, οι ακρίδες αποτελούσαν και θεωρούνταν μία από τις μεγάλες πληγές της ανθρωπότητας.
2. Κακώς εμνήσθη ο κύριος Θ. Ακριδής την κυρία Δόμνα Σαμίου. Έπρεπε να μηνύσει όλους εκείνους που παρήγαγαν ιστορικά και μετέδωσαν στις επόμενες γενεές αυτά τα απαράδεκτα δημοτικά τραγούδια. Να μηνύσει δηλαδή όλους τους προ-παππούδες και τις προ-γιαγιάδες μας που τα δημιούργησαν, τους παππούδες και τις γιαγιάδες μας που τα διατήρησαν, τους πατεράδες και τις μανάδες μας που μας τα μετέφεραν και εμάς όλους που τα τηρούμε και τα τραγουδούμε. Όταν τα βάζεις με το στοιχείο του νερού, τα βάζεις με την πηγή, απ' όπου αναβλύζει και όχι με τον αγωγό ύδρευσης ή τον καταναλωτή του.
3. Σε περίπτωση τεχνικού κωλύματος για την ανεύρεση όλων αυτών των κακοποιών στοιχείων, υπάρχει η δυνατότητα μήνυσης, σε μορφή πακέτου, ολόκληρων πόλεων που συντηρούν αυτές τις άθλιες για την εκκλησιαστική μας ιεραρχία παραδόσεις. Η σύνταξη συστήνει, εκτός από τη μήνυση, και τη σύλληψη ολόκληρης της προσφιλούς σε αυτήν πόλης του Τυρνάβου και όλων όσοι συμμετέχουν στο άθλιο και παγανιστικό Μπουρανί, κυρίως εκείνων που μετακινούνται από τη Θεσσαλονίκη για να διονυσιαστούν, όσο υψηλόβαμτοι κι αν είναι.
4. Επειδή η σύνταξη του 'Λόγου' ενδιαφέρεται πρωτίστως για το Λιβαδί μας και μετά για άλλες πόλεις και χωριά, προτρέπει τους Λιβαδιώτες, ντόπιους και μη, να ξαναδούν λίγο τα ήθη και τα έθιμά μας, κυρίως τα αποκριάτικα, γιατί μας φαίνεται ότι κάπου ορισμένα εξ αυτών, εγγίζουν τα όρια της αθυρόστομης τολμηρότητας, άρα της αμαρτίας. Κατ' επέκταση κινδυνεύουμε όλοι μας να βρεθούμε ή αφορισμένοι ή αγκαλιά με την κυρία Δόμνα Σαμίου, καθισμένοι σε άβολα σκαμνιά
5. Συστήνει ανεπιφύλακτα την εμβριθή ανάγνωση των παρακάτω σχολίων του ΣΤΑΘΗ της ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑΣ, του άρθρου του Παντελή Μπουκάλια, εγκρίτου δημοσιογράφου της υπεράνω κάθε υποψίας 'ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ', καθώς επίσης και τη σημειολογική ανάλυση της εξαιρετικής ευθυμογραφίας του Πετρουλάκη, από την ίδια εφημερίδα. Ίσως βοηθήσει σε κάποια μυαλά, ρασοφόρα ή μη, να σοβαρευτούν και να μη προκαλούν το δημόσιο αίσθημα του λαού μας ή ακόμη χειρότερα, τον δημόσιο γέλωτα και τη χλεύη του.
6. **Και να θέλουμε να αγιάσουμε, δεν μας αφήνετε.**

ΣΤΑΘΗΣ - Χιλιάδες χρόνια τώρα οι άνθρωποι σ' όλες τις περιοχές της γης, σ' όλους τους πολιτισμούς διασκεδάζουν, ευχαρούνται, ευφημούν τη γονιμότητα, εξορκίζουν τον κίνδυνο, καλούν τον έρωτα, λατρεύουν το φως, επευφημούν τη ζωή, δέονται στο αγαθόν κι εξευμενίζουν

το βάσκανον με τραγούδια, γιορτές, στίχους και τελετές σκωπτικές, αθυρόστομες, φαλλικές, βωμολοχικές, έργα και καμώματα αιώνων τέχνης λαϊκής (και λόγιας), ένας θησαυρός παραδόσεων με τον οποίο πρώτος θα διασκεδάζε ο Θεός (αν ξέραμε τι είναι) και πάντως, **αν είναι αυτό που νομίζουμε πως είναι, η Αγάπη δηλαδή**, το τελευταίο που θα δυσανασχετούσε τη χάρη Του θα ήταν το πλέον αθώο των ανθρώπων, το γέλιο και το κέφι.

Τόσον σκοταδισμό (πάλι και ξανά, με φόρα απ' το 1950 και πάντα) οι Χριστοδουλότατοι αυτού του τόπου - πώς δεν παθαίνουν σκοτοδίνη;

«Απαράδεκτη» παράδοση - Του Παντελή Μπουκάλια

Ακόμα κι όταν μιλάμε με κλισέ, άλλη γλώσσα μιλάει ο καθένας, αφού και στα κλισέ δίνουμε το νόημα που απορρέει από τις προσωπικές μας πεποιθήσεις και τις παραδοχές μας. Λέμε, επί παραδείγματι, πως «η ιστορία θα λάμψει», αλλά όταν το λέμε, με τόνο πάντοτε επιθετικό και αυτάρεσκο, έχουμε στον νου μας τη δική μας εκδοχή ιστορίας και αυτή ευελπιστούμε ότι θα λάμψει, ακόμα κι αν έχει πολλή σκουριά μέσα της. Κι όταν αναφερόμαστε, με τόνο μνηστικό αυτή τη φορά, στις «πατροπαράδοτες αξίες», στα «πατρογονικά ήθη και έθιμα», και πάλι βάζουμε στο δισάκι μας τις αξίες και τα έθιμα που μας ταιριάζουν, αφήνοντας έξω όσα αντίκεινται στον κανόνα που σχηματίζεται με τον καιρό κάτω από το τριχωτό της κεφαλής μας.

Διαφορετικά στοιχεία επιλέγει λοιπόν ο καθένας να παραλάβει από το σώμα της παράδοσης και να τα αναδείξει. Το πράγμα μάλιστα έγινε περισσότερο σύνθετο αφότου «των Ελλήνων οι κοινότητες», μυθολογημένες ή μη, σκόρπισαν, υποχώρησε ο προφορικός πολιτισμός, η δε ύπαιθρος χώρα έπιασε να μιμείται την πρωτεύουσα, μετατρέποντας ορισμένα πανηγύρια της σε κακέκτυπο μιας βραδιάς σε ξεφυτάδικο ή σκηνοθετώντας αναπαραστάσεις εθίμων σβησμένων από καιρό. Ο λαϊκός πολιτισμός, ιδιαίτερα ο αγροτικός, με τα παγανιστικά του επιβιώματα, έφερνε πάντοτε σε δύσκολη θέση την επίσημη Εκκλησία, που, για να μη δει το πλήρωμά της να μειώνεται ή να δυσφορεί, υποχρεώθηκε πολλές φορές να κάνει την ανάγκη φιλοτιμία ή εθελουφλία.

Ίσως το ενοχλητικότερο για την Εκκλησία συστατικό της παράδοσης είναι οι γιορτές της Αποκριάς, που, λόγω του έκδηλου διονυσιακού τους χαρακτήρα, δύσκολα θα μπορούσε να τις απορροφήσει το χριστιανικό τυπικό. Ποτέ δεν έλειψαν λοιπόν οι επίσκοποι που αναθεμάτιζαν τα άσεμα τραγούδια και δρώμενα και αποκήρυσσαν μετά βδελυγμίας όσους πιστούς «ενέδιδαν» και συμμετείχαν στα αποκριάτικα πανηγύρια. Ωστε δεν είναι απροσδόκητη η συστράτευση του αρχιεπισκόπου με τον ψάλτη, μηνυτή της Δόμνας Σαμίου.

Απλώς ο μακαριότατος, με το θεσμικό του κύρος, αναβάθμισε ένα περιστατικό που δεν ανήκει στα πρωτοφανή : τα αποκριάτικα τραγούδια οδήγησαν και άλλοτε τους «θεματοφύλακες της παράδοσης» σε μηνύσεις.

Να ξενιστούμε τώρα που ο κ. Χριστόδουλος απόκαλει «νόσον του πνεύματος, σκότος, μωρία, αφροσύνη, πώρωση συνειδήσεως» και «μόλυνση της πατρίδος»

την τηλεπαρουσίαση των Αποκριάτικων; Προς Θεού! Δεν πάει καιρός που, με άλλη του επιστολή, είχε επαινέσει το «ανυπόκριτο πατριωτικό φρόνημα» του κ. Στ. Παττακού, τον οποίο και χαρακτήρισε «εκφραστή ξεχωριστών προσόντων και αρετών»...

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΙ ΕΝΤΑΥΘΑ : Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ

Η σύνταξη του 'Λόγου', δημοσιεύει κάθε επώνυμη επιστολή που αποστέλλεται στην εφημερίδα μας, με κάθε μορφής περιεχόμενο (ενημερωτικό, ιστορικό, λαογραφικό, κοινωνικό, πολιτικό, πολιτιστικό), δέχεται απόψεις (θετικές, αρνητικές, σκληρές, μαλακές, σκωπτικές, ειρωνικές, φιλιππικούς και διθυράμβους) γι' αυτήν, αρκεί το ύφος να συνάδει με τους κανόνες της στοιχειώδους δημόσιας ευπρέπειας. **Δεν δέχεται σκέτες κακίες ή λιβέλλους**, γιατί θα αναγκαστεί να τις απαντήσει, αλλάζοντας την τρυφερή σινική μελάνη που συνήθως χρησιμοποιεί για την πένα της, με H₂SO₄, το κατά κόσμον βιτριόλι δηλαδή (βλέπε αναφορά στην 1^η σελίδα).

Επίσης, ως πειθήνιο και άμεσα εξαρτώμενο όργανο από το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου, δημοσιεύει και κάθε άλλο έγγραφο που το Δ.Σ. κρίνει ότι είναι σκόπιμο να δημοσιευτεί.

Η σύνταξη του 'Λόγου' και το Δ.Σ. του Συλλόγου έλαβαν από τον εξαίρετο συμπατριώτη μας κύριο Κώστα Προκόβα, δύο επιστολές, τις οποίες ο 'Λόγος' με μεγάλη χαρά δημοσιεύει, αυτούσιες φυσικά, όπως και κάθε άλλη. Επίσης δημοσιεύει και τις αντίστοιχες απαντήσεις :

Η 1η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΩΣΤΑ ΠΡΟΚΟΒΑ

Θεσσαλονίκη 18 Νοεμβρίου 2004

Προς
Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης «Γεωργάκης Ολύμπιος»

Αγαπητέ κύριε πρόεδρε,

Παρακολουθώ χρόνια τώρα τις δραστηριότητες και τις προσπάθειες του Συλλόγου για τη συσπείρωση των ανθρώπων της εδώ παροικίας των Λιβαδιωτών και την προβολή του Λιβαδίου, της γενέθλιας γης. Χαίρομαι πολύ γι' αυτά και σας συγχαίρω ειλικρινά. Δεν μπόρεσα, δυστυχώς, να προσφέρω και εγώ ανάλογες υπηρεσίες, χρόνια όμως τώρα, από μια άλλη σκοπιά, ασχολούμαι με την ιστορία, τη γλώσσα, την παιδεία και το λαϊκό πολιτισμό του Λιβαδίου. Με τους επώνυμους και ανώνυμους ανθρώπους του που έζησαν, έδρασαν και κράτησαν με καρτερία και αξιοπρέπεια το ήθος της ορεινής κοινότητάς μας. Καρπός αυτής της προσπάθειάς μου είναι τρία βιβλία που φιλοδοξώ να ολοκληρώσω και προτίθεμαι να προσφέρω στο Σύλλογό σας:

1. «Μικρό Γλωσσάρι της Κουτσουβλάχικης το Λιβαδίου. Λέξεις, ιστορία, λαογραφία και λαϊκός πολιτισμός» (σελ. περίπου 500, χειρόγραφο κείμενο).
2. «Λιβάδι Ολύμπου, κείμενα ιστορίας, παιδείας και λαϊκού πολιτισμού». Περιλαμβάνει το «επίμετρο» από «Τα παιδιά της Μνημοσύνης» μαζί με καινούργιες εργασίες (σελ. περίπου 200).
3. «Τα παιδιά της Μνημοσύνης» σε συμπληρωμένη με πολλά νέα στοιχεία και βελτιωμένη έκδοση. Αν βέβαια εξαντλείται ή εξαντλήθηκε η πρώτη έκδοση και ο Σύλλογος ενδιαφέρεται για επανέκδοσή του (σελ. 300).

Με αυτήν την «τριλογία» πιστεύω ότι θα μπορέσω κι εγώ να ανταποδώσω τα τροφεία στην πατρίδα μου. Η βιβλιογραφία για το χωριό μας είναι γνωστό ότι είναι πολύ μικρή, δυσανάλογη με την ιστορία του. Άρχισε μόλις το 1972 με τις φιλόπρονες εκδοτικές προσπάθειες άξιων ανθρώπων του τόπου μας. Μπορεί κανείς να φανταστεί τι θα γνωρίζαμε για το Λιβάδι χωρίς αυτές τις θεμελιακές εκδόσεις, στις οποίες παραπέμπουν όλοι οι μεταγενέστεροι. Πρόκειται για τα βιβλία των: Νίκου Παπαϊωάννου, Ελευθερίου Γκούμα, Ιωάννη Συνεφάκη, Νίκου Συννεφάκη, Γιώργου Ράπτη, Νίκου Καραϊσκού (βιβλία και η εφημερίδα «Λιβάδι Ολύμπου») κ.ά. Με την ευκαιρία αυτή θα ήθελα να προτείνω την συγκέντρωση σε σώμα όλων των διπλωματικών και μεταπτυχιακών εργασιών για το Λιβάδι που δόθηκαν από το τμήμα της Αρχιτεκτονικής του Α.Π.Θ. Λείπουν οι επιστημονικές εργασίες. Αναγκαία είναι και η έκδοση των εισηγήσεων από τα συνέδρια που έχουν γίνει. Ύστερα από πολλά χρόνια είναι αυτά που θα μείνουν για το χωριό, το Δήμο μας.

Όλα αυτά απαιτούν δαπάνες μεγάλες για τις μικρές δυνατότητες του Συλλόγου μας και οι εκδόσεις αυτές δεν θα είναι ασφαλώς εκδοτικές επιτυχίες, ώστε να καλύψουν τα έξοδα. Θα πρέπει, όπως γίνεται και σε άλλα μέρη, να αναζητηθούν χορηγοί, στους οποίους θα αφιερώνεται η κάθε έκδοση.

Η δική μου προσφορά είναι δεδομένη, όπως δεδομένες είναι και οι δυσκολίες του Συλλόγου. Σεις θα κρίνετε και θα αποφασίσετε.

Με ιδιαίτερη εκτίμηση και αγάπη

Κώστας Προκόβας

Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Αξιότιμε κύριε Κώστα Προκόβα
Φίλτατε και ευγενή συμπατριώτη

Είναι γνωστή σε όλα τα μέλη του Συλλόγου μας, την κοινωνία της Θεσσαλονίκης και του Λιβαδίου μας, στους απανταχού ανά τον κόσμο συμπατριώτες και όχι μόνον, η ευγενής σας ψυχή, η μεγάλη σας πατριωτική συνείδηση, η επιστημονική και κοινωνική σας ευαισθησία και προσφορά, σε κάθε τι που προάγει τη γνώση, τη μόρφωση και τον πολιτισμό.

Η επιστολή σας αυτή, δεν κάνει τίποτε άλλο από το να επιβεβαιώσει ακόμη μία φορά, όλες αυτές τις ζηλευτές ποιότητες σας, που δύσκολα πλέον συναντώνται στην εποχή μας, εποχή φθοράς πνευματικών αξιών και ανάδειξης και προβολής φθηνών αναλώσιμων ειδώλων.

Η συγκεκριμένη πρόταση την οποία κάνετε προς τον Σύλλογο Λιβαδιωτών, τον οποίο το Συμβούλιό μας διοικεί την παρούσα στιγμή, περιποιεί μέγιστη τιμή προς τον Σύλλογό μας και προς όλους του ανθρώπους που τον περιβάλλουν. Επιβεβαιώνει επίσης τη μεγάλη σας αγάπη για τον Σύλλογό μας και την απροσμέτρητη διάθεση προσφοράς η οποία σας διέπει, αφού προτίθεστε να παραχωρήσετε τα δικαιώματα του πνευματικού σας μόχθου σε αυτόν.

Το Δ.Σ. υποκλίνεται στην κίνησή σας. Θεωρεί όμως ότι, μία άμεση απόφαση αποδοχής μίας πρότασης τέτοιου βεληνεκού (οικονομικού και γενικότερα μεγέθους) διαχειρίσιμου του όλου θέματος, πέραν του πολιτιστικού, 3 μήνες προ της λήξης της θητείας του, θα ήταν κίνηση άκρας

δεσμευτική και κατ' επέκταση άτοπη προς το μελλοντικό νέο συμβούλιο. Θα του μετέθετε ευθύνες και υποχρεώσεις που ίσως δεν θα ήθελε ή δεν θα μπορούσε να ανταποκριθεί.

Παρ' όλα αυτά, η παρούσα διοίκηση, γοητευμένη από την πρότασή σας και πάντα με στόχο την πολιτιστική και μορφωτική αναβάθμιση της τοπικής και ευρύτερης κοινωνίας μας, στο λίγο διάστημα που της μένει έως τις εκλογές του Απριλίου 2005, ξεκινάει από σήμερα κι' όλας, μέσω του 'Λόγου', μία εκστρατεία ενημέρωσης των συμπατριωτών μας. Η ενημέρωση αυτή, στόχο έχει να σφυγμομετρήσει τις προθέσεις και τις δυνατότητες όλης της λιβαδιώτικης κοινότητας, η ιδέα της αποδοχής της ευγενούς σας προσφοράς να γίνει αντικείμενο ζύμωσης από όλους μας, ώστε να ωριμάσει και να διαφανεί και πρακτικά η εφικτότητά της. Με τον τρόπο αυτό, πιστεύουμε πως το επόμενο συμβούλιο θα βοηθηθεί σημαντικά ώστε να στοιχειοθετήσει την όποια απόφαση λάβει τελικά.

Με μεγάλη εκτίμηση και σεβασμό, καθώς και με θερμότερες ευχαριστίες για την μεγάλη σας αυτή προσφορά

Εκ μέρους του Δ.Σ.

Ο Πρόεδρος
Γιώργος Ι. Συνεφάκης

Η 2η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΩΣΤΑ ΠΡΟΚΟΒΑ

Θεσσαλονίκη 7 Ιανουαρίου 2005

Προς
Τον κ. Πρόεδρο του Συλλόγου Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης «Γεωργάκης Ολύμπιος»

Αγαπητέ κύριε Πρόεδρε,

Τους τελευταίους μήνες ο Σύλλογος απόκτησε και φωνή, βήμα λόγου και διαλόγου. Ανοίχτηκε με τόλμη και έμπνευση σε ανηφορικούς δρόμους, δύσκολους και ωραίους. Οι στόχοι είναι διαφανείς, η συσπείρωση και ενημέρωση των συμπατριωτών της εδώ παροικίας και η προβολή της γενέθλιας γης, του Λιβαδίου. Οι δραστηριότητες του Συλλόγου είναι πολλές και οι συγκινήσεις άλλες τόσες. Ο έντυπος λόγος τις καταγράφει και τις κατοχυρώνει, συνθέτοντας τη γραπτή ιστορία του Συλλόγου.

Γίνεται μαρτυρία όλων των δρωμένων. Αναλογίζεται κανείς τι πλούτος θα ήταν αν υπήρχαν - έστω κάποιες- γραπτές πηγές από τη ζωή του Συλλόγου. Από τότε που δημιουργήθηκε στα 1908. «Ο λόγος του Συλλόγου» προχωρεί πλησίς προς το 4^ο τεύχος και εύχομαι το καινούργιο χρόνο να φυσήξει ούριος άνεμος και να αρματώσει καλά όσους εργάζονται για την προκοπή του Συλλόγου, στοχάζονται για τη συνέχειά του και τρέχουν καλές ελπίδες.

Θέλω να συγχαρώ από καρδιάς όλους όσους εργάζονται για την εφημερίδα μας, που τα χαρακτηριστικά της είναι η γνώση, το κέφι, το έξυπνο χιούμορ και το καλό αισθητικό αποτέλεσμα.

ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ

Κώστα Προκόβας.

Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟέΔΡΟΥ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Αξιότιμε κύριε Προκόβα
Φίλτατε και ευγενή Κώστα

Είναι μεγάλη χαρά για το Δ.Σ. και για μένα προσωπικά, να ακούμε και να διαβάζουμε λόγια καλά, για τις προσπάθειες που καταβάλλουμε, ώστε ο Σύλλογός μας να αποτελεί έναν ελκτικό πόλο συσπείρωσης των μελών και των φίλων του. Η έκδοση της εφημερίδας μας, του 'Λόγου', αν κρίνει κανείς από την αποδοχή που έτυχε από τα μέλη και τους φίλους μας, φαίνεται ότι συμβάλλει θετικά προς την κατεύθυνση αυτή.

Ακούμε διαρκώς καλά λόγια από πολλούς, καθώς και εποικοδομητικές κριτικές (δυστυχώς μόνο προφορικά ακόμη) και χαιρόμαστε πολύ.

Το να ακούμε και να διαβάζουμε όμως τα ευγενή σας λόγια, που μας απευθύνετε με την επιστολή σας αυτή, από σας ειδικά, τον άνθρωπο της μεγάλης προσφοράς προς τον Σύλλογό μας και το Λιβάδι, μας κάνει ιδιαίτερα ευτυχείς.

Η προσπάθεια που καταβάλλουμε, ελπίζουμε πως θα έχει ένα αντίκρισμα προς όλα τα μέλη μας, όμοιο με το δικό σας, όπως μας το περιγράφετε παραπάνω.

Η σύνταξη του 'Λόγου', ασυνήθιστη σε τόσο καλά λόγια, ερυθρία και ελπίζει μόνο να φανεί και στη συνέχεια αντάξια των καλών σας λόγων. Δεσμεύεται όμως πως θα το προσπαθήσει όσο μπορεί και ελπίζει να τα καταφέρει.

Το μόνο μας μέλημα, είναι η ευαισθητοποίηση όλων των αναγνωστών μας, όχι μόνο με αυτή τους την ιδιότητα, αλλά και εκείνη των ανθρώπων που σίγουρα έχουν κάτι να πουν, ώστε να το καταθέσουν και δημοσίως γραπτά. Τότε θα πλουτίσει και ο 'Λόγος' μας με τον λόγο τους και όλοι μας με τις σκέψεις και απόψεις τους.

Σας ευχαριστούμε θερμά. Με μεγάλη εκτίμηση και πατριωτική αγάπη

Γιώργος Συνεφάκης – Πρόεδρος του Σ.Λ.Θ. και μέλος της συντακτικής επιτροπής του 'Λόγου'

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΙ : ΓΙΑ ΝΑ ΣΚΑΣΕΙ ΚΑΙ ΛΙΓΟ ΤΟ ΧΕΙΛΑΚΙ ΜΑΣ

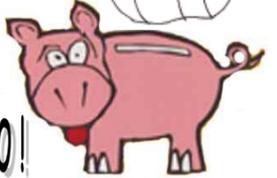
Η σύνταξη έχει ιδιαίτερη αδυναμία στις ευρηματικές επιγραφές –συνήθως με σπρέϊ- που συναντούμε στους τοίχους, περπατώντας στην πόλη μας. Οι περισσότερες βέβαια είναι από ανόητες έως και χυδαίες, αλλά ορισμένες είναι αξιοθαύμαστα έξυπνες και τρυφερά πονηρούλες. Καταγράφουμε κάποιες οι οποίες μας άρεσαν πολύ -καθώς και ορισμένα μαργαριτάρια από εκθέσεις μαθητών της Μέσης Εκπαίδευσης- και τις μοιραζόμαστε μαζί σας :

- Παναγία μου, εσύ που συνέλαβες χωρίς να αμαρτήσεις, κάνε να αμαρτήσω χωρίς να συλλάβω (Σε τοίχο της Φλωρεντίας)
- Μαρία μου, μην πάρεις πτυχίο. Πάρε εμένα. Λάκης (Σε πινακίδα του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης)
- Κάτω οι από πάνω. Υπογραφή 'Οι από κάτω' (Σε τοίχο υπερπλήρους θαλάμου ενός στρατοπέδου νεοσυλλέκτων – αρκετά χρόνια πριν)
- Γιατρέ μου, η γυναίκα μου με κερατώνει, αλλά δεν έχω κέρατα. Μήπως μου λείπει ασβέστιο; (Σε κυλικείο του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης)
- Οι Βιταμίνες είναι χημικές ενώσεις που βρίσκονται ανάμεσα από τις Αλφαμίνες και τις Γαμαμίνες (από έκθεση μαθητού Γυμνασίου σε κάποιο Γυμνάσιο της χώρας)
- Πριν από τον Ναπολέοντα τον Πρώτο' ήταν ο Ναπολέων ο Μηδέν (από έκθεση μαθητού Γυμνασίου σε κάποιο Γυμνάσιο της χώρας)
- Τα Χερουβίμ και τα Σεραβίμ ήταν μικρά αγγελάκια που πετούσαν δεξιά κι αριστερά στο πλάι των μεγάλων Αγγέλων. Τα Χερουβίμ χερουβίζαν (δεξιά πέταγμα) και τα Σεραβίμ σερούβιζαν (αριστερό πέταγμα). Στην ανάγκη υπήρχαν και τα Πτερουβίμ για πέταγμα κατευθείαν στη μέση (από γραπτό μαθήτριας σε διαγώνισμα Θρησκευτικών σε κάποιο Γυμνάσιο της χώρας)
- Ίτε παιδιάς Ελλήνων, είτε παιδιάς Βαρβάρων. Και τα δυό μαζί δεν γίνεται (από έκθεση μαθητού Γυμνασίου σε κάποιο Γυμνάσιο της χώρας)
- Ο Πρόεδρος θα δεκαπλασιάζει την ετήσια συνδρομή σε όποιον δεν έρχεται στις εκδηλώσεις του Συλλόγου (προσεχώς - σε τοίχο της λέσχης του Συλλόγου Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης)
- Γιατί να λέμε βίαιο το νερό του χειμάρρου και όχι τις όχθες που το περιορίζουν; Μπέρτολντ Μπρεχτ (Σε τοίχο του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης)

Η ΧΡΗΣΗ
ΤΩΝ ΚΙΝΗΤΩΝ ΤΗΛΕΦΩΝΩΝ
ΣΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΤΟΥ ΝΑΟΥ
ΕΜΠΟΔΙΖΕΙ
ΤΗΝ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΕ ΤΟ ΘΕΟ
ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ
ΝΑ ΤΟ ΑΠΕΝΕΡΓΟΠΟΙΗΣΕΤΕ

ΑΥΤΟ ΔΕΝ
ΕΙΝΑΙ ΑΣΤΕΙΟ!
ΕΙΝΑΙ ΣΟΒΑΡΟΤΑΤΟ!

Ο ΦΙΛΟΞΕΝΟΣ ΚΟΥΜΠΤΑΡΑΣ-ΚΟΛΟΚΥΘΑΣ
ΣΑΣ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ ΣΤΗ ΛΕΣΧΗ ΜΑΣ

ΠΡΟΒΟΛΗ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΩΝ & ΦΙΛΩΝ

Πολλοί συμπατριώτες και φίλοι, καταξιωμένοι επαγγελματίες της Θεσσαλονίκης και γενικότερα της περιοχής μας, εκτιμώντας την εμβέλεια του 'Λόγου' μας, ζήτησαν από τη σύνταξη να προβάλλουν τις δραστηριότητές τους από τις σελίδες του. Η σύνταξη τους παραχώρησε ευχαρίστως χώρο, αφού με χαρά διαπίστωσε πως ο 'Λόγος' ριζώνει πια παντού, μια που διαβάζεται από 2.000 αναγνώστες περίπου. Τους ευχαριστούμε και συστήνουμε ανεπιφύλακτα να προτιμούμε όλοι μας τα προϊόντα και τις υπηρεσίες των συμπατριωτών και των φίλων μας. Όσοι ενδιαφέροντα να προβληθούν από τον 'Λόγο', ας επικοινωνούν έγκαιρα με τη σύνταξη ή το Δ.Σ. Η προβολή και η διαφήμιση από τις σελίδες του 'Λόγου', πέρα από την μεγάλη επαγγελματική προβολή, αποτελεί και έμμεση μορφή ενίσχυσης της εφημερίδας μας. Τρέξτε κόσμε να διαφημιστείτε. Ευχαριστούμε

ΦΩΤΕΙΝΕΣ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ

- ΝΕΟΝ
- PLEXIGLASS
- ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ
- ΠΑΡΑΛΟΙΣΙΑΚΕΣ
- ΒΥΝΙΔΙΟΥ
- ΜΟΡΙΑΚΕΣ
- ΧΑΡΑΚΤΙΚΕΣ
- PANAFLEX

Τάσος Καζάρης

ΔΙΑΛΕΤΤΗ 7, τ.κ: 54621 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΤΗΛ:031 284.284, 270.836 FAX: 283.518

SERVICE - ΠΩΛΗΣΕΙΣ

Επ. Ψυγείων - Συσκευών μαζικής εστίασης
Κλιματισμού - Συστημάτων εξερισμού

Τοίρκος Αναστάσιος

Ηλεκτρος 11 (περιοχή Μπότσαρη) - Θεσ/νίκη
Τηλ. & Fax: 2310819.580 Κιν.: 6977573.914

VIDEO CINEMA C-L-U-B

Ο κος Ζαχόπουλος δεν είναι Λιβαδιώτης. Είναι ο άνθρωπος που διορίζει βιντεοκασσέτες στην ομάδα κινηματογράφου του Λιβαδίου, ώστε να τις προβάλλουν στο Ζάνναιο για τον κόσμο, όταν και εάν τους δίνουν τα κλειδιά. Τον ευχαριστούμε

Γιάννης Ζαχόπουλος

- Π. Π. Γερμανού 5 Τηλ. 2310 28.47.48
- Βιζυμνού 65-40 Εκκλησιάς Τηλ. 2310 96.86.00 e-mail: aza@aza.gr www.aza.gr

Ουζερί - Ταβέρνα "ο Γιάννης"

ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΚΙΝΗΣ

Αγαπηνού 10, Καμάρα • Τηλ. 2310-276 201

ARIANE COIFFURE

Βασ. Γεωργίου 20
τηλ. 231 0 850 133
231 0 850 233

Τοιμική 61
τηλ. 231 0 284 805
231 0 284 806

Πανόραμα - Αναλήψεως 3
τηλ. 231 0 344 481
231 0 346 276

Επτάλοφος - Βενιζέλου 106
τηλ. 231 0 737 046
231 0 737 048

Καλαμαριά - Πασσαλίδη 36
τηλ. 231 0 431 941
231 0 431 501

Νεάπολη - Α. Παπανδρέου 45
τηλ. 231 0 672 255
231 0 628 588

Μαρτίου 90- Α. Κ. Καραμανλή
τηλ. 231 0 306.455
231 0 306.456

Η εταιρεία Graphica φωτοτυπεί με πολλή αγάπη και πολύ μεράκι την εφημερίδα μας 'Ο Λόγος του Συλλόγου'. Ευχαριστούμε θερμά όλες τις κυρίες της εταιρείας και συστήνουμε ανεπιφύλακτα σε όλους τις άψογες υπηρεσίες τους.

GRAPHICA

Μ. Βλάχου & Σια ΟΕ
Τοιμική 139
Τηλ. (031) 285.631
GR 546 21 Θεσσαλονίκη

ΔΕΞΙΩΣΕΙΣ - COCKTAILS

Για Συνέδρια - Συμπόσια
Εγκαίνια Καταστημάτων - Γάμους
Αρραβώνες - Παιδικά Πάρτυ κ.λ.π.
FAST FOOD

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΡΟΚΟΒΑΣ

ΣΠΑΡΤΗΣ 31 - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Τηλ. 2310 852.724 - 818.604

Άριστος συνδυασμός ποιότητας παρουσίασης και τιμών
Εξασφάλιση επιτυχίας της εκδήλωσης

κινητό: 6945 - 028716

CHRYSLER Jeep

Κωνσταντίνος Ντάμπος
Δικυβνητής Φανασιού - Βαφείου

STAR TEC A.E.
28ης Οκτωβρίου 70, 546 27 Θεσ/νίκη
Τηλ. 2310 510700, 2310 510267
Fax: 2310 553745
www.chrysler-jeep.gr

ΓΡΑΦΕΙΟ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗ
ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗ ΔΟΜΗΣΗΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ - ΠΩΛΗΣΕΙΣ ΤΙΤΛΩΝ

ΒΑΛΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ
ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

Η κυρία Βάλια Ελευθεριάδου-Γεροντάκη δεν είναι Λιβαδιώτισσα (ακόμη τουλάχιστον). Είναι απλά η σύζυγος του κου Ακη Γεροντάκη και μία εξαιρετη επαγγελματίας.

Αβδελά 36 - 551 31 ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ - Θεσσαλονίκη
0310.423483

ΥΠΕΡ ΣΤΙΒΕΣ

ΑΜΙ

ΜΕ ΤΑ ΥΠΕΥΘΥΝΑ ΣΥΝΕΡΓΕΙΑ ΜΑΣ

- ΛΥΣΙΜΟ - ΣΤΗΣΙΜΟ ΕΠΙΠΛΩΝ & ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ
- ΑΜΠΑΛΑΖ - ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑ ΥΑΛΙΝΩΝ
- ΜΕΤΑΦΟΡΑ - ΦΟΡΤΟΕΚΦΟΡΤΩΣΗ
- ΟΙΚΙΩΝ - ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ - ΔΗΜ. ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ

ΓΡΑΦ. ΠΥΛΑΙΑΣ 88, Κ.ΤΟΥΜΠΑ ΤΗΛ. 2310 - 90.11.16
ΓΡΑΦ. ΛΑΓΚΑΔΑ 38, (ΔΟΔΕΚΑΘΡΟΦΕΣ) ΘΕΣ/ΝΙΚΗ ΤΗΛ. 2310 - 50.17.90
ΛΕΒΗΤΗΡΙΑ ΦΟΡΤΗΓΩΝ Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ 1 ΤΗΛ. 2310 - 85.66.88
FAX : 2310 - 945.868 - www.metafores - metakomists.gr

ΕΓΧΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ - ΕΠΙΣΚΕΥΕΣ

ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΟΣ

ΣΥΝΤΗΡΗΣΕΙΣ - ΑΝΑΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

Δημήτρης Γαλλής

Τηλ. 2310 934458 • Κιν. 6944 884759

THESIS
MARKETING • ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

Άρτεμις Θωμά
Σύμβουλος Marketing και Επικοινωνίας

Η κα Άρτεμις Θωμά είναι από πολύ παλιά μία καλή φίλη του Λιβαδίου. Πρόσφατα έγινε μέλος του Συλλόγου μας. Η εταιρεία της είναι από τις πλέον έγκυρες στο χώρο της επικοινωνίας και της οργάνωσης συνεδρίων.

Γρ. Παλαμά 6, 54622 Θεσσαλονίκη • Τηλ.: 2310 265898, 238296 • Fax: 2310 240669
Κιν.: 6944 364394 • E-mail: thesis@thesis-pr.com • www.thesis-pr.com

ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΙΚΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΚΤΙΡΙΩΝ
ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ & ΠΥΡΑΝΙΧΝΕΥΣΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΔΕΡΒΕΝΗΣ

ΤΗΛ. 2310 76.24.19 - ΚΙΝ. 6974 57.20.56

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΝΤΖΙΟΣ

- ΣΙΔΗΡΟΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ
- ΑΝΟΞΕΙΩΤΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ
- ΓΥΦΟΣΑΝΙΔΕΣ - ΨΕΥΔΟΡΟΦΕΣ

18ο χιλ. Χαριθού - Θέρμης (Προσιά Θέρμης)
Τηλ./Fax: 2310 478 958 • Κιν. 6972 996 305

ΙΩΑΝΝΗΣ Π. ΖΑΡΑΡΗΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
Διπλωματούχος Α.Π.Θ.

Ελλησπόντου 6, 55 132
E-mail: zararis@otenet.gr

τηλ.: 2310 451.169
κιν.: 6937 192.535

cafe cafe

mes mes

ΤΟ ΣΤΕΝΑΚΙ ΤΟ ΣΤΕΝΑΚΙ

Αγίου Παντελεήμονος 1 Αγίου Παντελεήμονος 1
Τηλ: 245.322 Τηλ: 245.322
Περιοχή Καυάρα Περιοχή Καμάρα

ΕΛΑΙΟΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΙ **ΓΥΦΟΣΑΝΙΔΕΣ** **ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΙΚΑ**

ΒΑΡΒΑΡΕΖΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ **ΤΣΑΝΟΥΣΑΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ**
6974 809 103 6976 413 474

ΜΕΤΑΚΟΜΙΣΕΙΣ
ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΔΗΣ **ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΔΗΣ**

ΕΝΤΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ & ΣΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΕΣΥΠΗΡΕΤΗΣΗ 24 ΩΡΕΣ
ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ & ΑΡΓΙΕΣ

ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑ: ΥΑΛΙΝΩΝ-ΡΟΥΧΩΝ
ΑΜΠΑΛΑΖ-ΛΥΣΙΜΟ-ΣΤΗΣΙΜΟ

ΠΑΠΑΦΗ 64, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΗΛ.: 0310 919,843, 0944/721867

ΕΣΙΚΕΕ TIMEE ΓΙΑ ΦΟΙΤΗΤΕΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑΝά ΤΗΣ ΤΕΛΕΥΤΑΪΑΣ ΣΤΙΓΜΗΣ ΚΑΙ ΣΕΛΪΔΑΣ ΤΟ 'ΤΣΟΥΝΑΜΙ' ΣΤΗ ΖΩή ΜΑΣ - ΚΆΠΟΙΕΣ ΣΚέΨΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠόΨΕΙΣ

Ένα από τα πιο βίαια φαινόμενα που μπορεί να γεννήσει ο πλανήτης ήταν ο σεισμός των 8,9 Ρίχτερ της Σουμάτρας. Προκάλεσε τη μεταβολή του σχήματος της Γης, η οποία επιμηκύνθηκε κατά μία ευθεία μερικών μέτρων. Ο πλανήτης μας επανήλθε στο αρχικό του σφαιρικό σχήμα μετά από 54 ολόκληρα λεπτά. (ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΤΥΠΙΑ)

Τα παραπάνω επισήμανε ο καθηγητής Βασίλης Παπαζάχος (που θα έχουμε την τιμή να τον ακούσουμε στις 20/2/2005 στη λέσχη μας) μία εβδομάδα μετά τη γέννηση του καταστροφικού σεισμού, που συγκλόνισε ολόκληρο τον πλανήτη και προκάλεσε την απώλεια χιλιάδων ζώων. Όπως λέει ο κ. Παπαζάχος, όχι μόνο οι Αμερικανοί, αλλά όλοι όσοι είχαν εγκατεστημένους σειсмоγράφους στην περιοχή, γνώριζαν για τα παλιρροϊκά κύματα. Αλλά δεν είχαν τον χρόνο να ειδοποιηθούν. Ο σεισμός της Σουμάτρας προκάλεσε την αλλαγή του σχήματος και του όγκου της Γης. Επί 54 ολόκληρα λεπτά, η Γη άλλαζε σχήμα. Ο σεισμός προκάλεσε την επιμήκυνσή της κατά μια ευθεία, για μερικά μέτρα. Επί 24 λεπτά, το σφαιρικό σχήμα του πλανήτη άρχισε να μεταβάλλεται και να γίνεται ελλειπτικό. Αλλά τόσα λεπτά διήρκεσε η επαναφορά της στο σφαιρικό σχήμα.

Η Σύνταξη έχει συγκλονιστεί από το φοβερό αυτό φυσικό φαινόμενο και κυρίως από τις τρομακτικές του συνέπειες. Μέχρι σήμερα, 250.000 άνθρωποι έχουν χάσει τη ζωή τους και ακόμη δεν έχει τελειώσει η καταμέτρηση. Λίγο-πολύ, όλοι μας είμαστε ενήμεροι των γεγονότων. Η σύνταξη δεν θα τα επαναλάβει, απλά έχει ξεχωρίσει κάποια σχόλια από τον ημερήσιο τύπο, που δίδουν μία άλλη διάσταση στο θέμα, κυρίως κοινωνικο-πολιτικού χαρακτήρα.

ΣΤΑΘΗΣ-ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΤΥΠΙΑ. Το πρόβλημα που προκάλεσε το τσουνάμι μεγεθύνθηκε γεωμετρικώς λόγω του ταξικού υπόβαθρου στις χώρες που εκδηλώθηκε. Εξίσου ταξική υπήρξε και η αντίδραση των πολιτών του πλανήτη. Πλεόνασαν κατά πολύ όσοι προσέφεραν εκ του υστερήματός τους και υστέρησαν αγρίως όσοι προσέφεραν εκ του πλεονάσματός τους. Γιατί; Οι πολίτες είδαν στην τραγωδία που προκάλεσε το τσουνάμι, να συμποσούνται και να εμπειρέ-χονται πολλά άγλη απ' όσα επί εικοσαετίαν τουλάχιστον παρατηρούν να προκαλεί το συνεχώς διογκούμενο χάσμα μεταξύ πλούτου και φτώχειας στην υφήλιο. Υπ' αυτήν την έννοια οι πολίτες, οι λαοί, οι κοινωνίες και τα έθνη, εκφράζοντας την αλληλεγγύη τους σε τέτοιον πρωτοφανή βαθμό, έκαναν μια βροντώδη πολιτική δήλωση εναντίον αυτού του χάσματος.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΤΥΠΙΑ - Η κυβέρνηση της Ταϊλάνδης κατηγορείται ότι έχει ρίξει όλη της την προσοχή στο να φτιαχτούν ξανά τα πολυτελή ξενοδοχεία στις πληγείσες από το τσουνάμι τουριστικές περιοχές της χώρας και έχει αφήσει εκατοντάδες χιλιάδες πολίτες της αβοήθητους, στη δυστυχία τους. Τα μεγαλύτερα έσοδα της Ταϊλάνδης είναι από τον τουρισμό και το ψάρεμα. Περισσότεροι από 300.000 ψαράδες (που φέρνουν έσοδα περίπου 50 εκατομμυρίων δολαρίων από την αλιεία γαρίδας) έχουν χάσει τις βάρκες τους και είναι σε απόγνωση. Θεωρούν ότι οι τουρίστες μπορούν να περιμένουν λίγο. Στο κάτω-κάτω, πόσο ειδυλλιακό μπορεί να είναι να κάνεις διακοπές περιτριγυρισμένος από δυστυχισμένους ανθρώπους;

Οι διακοπές είναι πολυτίμες. Τίποτε δεν μπορεί να τις αναχαιτίσει ή να τις διακόψει. Ούτε ο θάνατος χιλιάδων ανθρώπων ούτε οι βιβλικές καταστροφές. Οι διακοπές - για μερικούς- είναι πάνω από την Υπαρξη. Γι' αυτό και οι ευτυχείς προγαστορες απολαμβάνουν αμέριμνοι τον ήλιο και την μπύρα τους στην άμμο της τσακισμένης Ταϊλάνδης δίπλα σε ερείπια και πτώματα. Δεν πρόκειται για κτηνώδη συμπεριφορά. Τα κτήνη -τα ζωντανά του Θεού- βλέπουν, νογάνε, αισθάνονται, λυπούνται, απέχουν.

SRI LANKA KALUTARA BEACH 01/01/2004

SRI LANKA KALUTARA BEACH 12/26/04

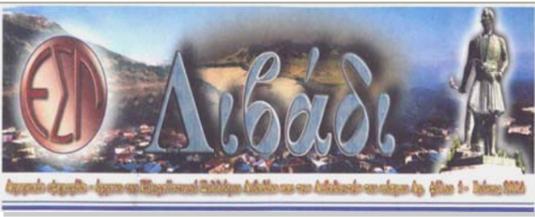
Μέχρι σήμερα αγνοούνται 8.853 τουρίστες στη συμφορά της Ασίας, σύμφωνα με στοιχεία του ΟΗΕ. Το επιλεκτικά τραγικό είναι ότι δεν ξέρουμε πόσοι ντόπιοι αγνοούνται. Επίσης, ο κ. Κόφι Ανάν πήγε στη Σουμάτρα και δήλωσε ότι δεν έχει δει τέτοια απόλυτη καταστροφή. Στο Ιράκ δεν έχει πάει. Μετά από 3 χρόνια, που είχαν εξαφανιστεί, επέστρεψαν στο πλημμυροπαθές Πουκέτ της Ταϊλάνδης οι σπάνιες δερματοχελώνες. Διότι εξαφανίστηκαν οι άνθρωποι.

ΔΕΝ ΞΕΧΝΆΜΕ ! ΠΡΟΣΦέΡΟΥΜΕ όΛΟΙ ΜΑΣ 10' ΑΠό ΤΟ ΧΡόΝΟ ΜΑΣ & 300 γρ. ΑΠό ΤΟ ΑΪΜΑ ΜΑΣ. ΤΑ ΜέΛΗ & ΟΙ ΦΪΛΟΙ ΤΟΥ ΣΥΛΛόΓΟΥ ΔΪΝΟΥΝ ΣΥΝΕΧώΣ ΤΟ ΑΪΜΑ ΤΟΥΣ, ΣΕ όΣΟΥΣ ΤΟ ΕΧΟΥΝ ή ΘΑ ΤΟ ΕΧΟΥΝ ΑΝΑΓΚΗ. Η ΑΙΜΟΔΟΣΪΑ ΕΪΝΑΙ ΣΤΆΣΗ ΖΩήΣ !

ΤΟ ΤΕΨΧΟΣ 3 ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ 'ΛΙΒΑΔΙ'

Ο ΆΓΙΟΣ ΠέΤΡΟΣ

αίρετα ευρήματα της περιοχής και στις μεγάλες ακόμη προοπτικές που διαφαίνονται, για την επαναγραφή ακόμη και της ιστορίας του χώρου. Η σύνταξη σημείωσε επίσης το ενδιαφέρον 2ο μέρος της ανασκόπησης των δραστηριοτήτων του Εξωραϊστικού Συλλόγου (είχαμε σχολιάσει ευμενέστατα στον 'Λόγο 3' το 1ο). Αξιόλογα είναι επίσης και τα άρθρα των εξωτερικών συνεργατών. Ο 'Λόγος' χαιρετίζει την προσπάθεια της συντακτικής ομάδας και εύχεται μακροήμευση και διαρκή βελτίωση.

📌 **Ήθε** και το 3ο φύλλο του ενημερωτικού δελτίου «Λόγος του Συλλόγου» από την όμορφη Θεσσαλονίκη. Πολύ καλή δουλειά. Καλή συνέχεια κ. Πρόεδρε!!!

Είναι προφανές πως η πληθώρα της ύλης, εμπόδιζε εκτενέστερα σχόλια για το περιεχόμενο, κυρίως για τα 3 θέματα που καίνε το Λιβάδι (Περίθαλψη-Ανάπτυξη-Παιδεία), που είχαμε θέσει. Θα μας ενδιέφερε πάντως μία γραπτή άποψη της συντακτικής ομάδας (προφορικές υπάρχουν), εάν βρεθεί λίγος χώρος στο 'Λιβάδι 4', καθώς επίσης -και γιατί όχι-, ένας ελάχιστος και στοιχειώδης συντονισμός και συνεργασία μεταξύ των δύο φύλλων.

Υ.Γ. Παιδιά, προσοχή στον δαίμονα του τυπογραφείου, του ηλεκτρολογίου, της ορθογραφίας, της γλώσσας και του συντακτικού. Κάνει ζαβολιές, ακόμη και πρωτοσέλιδες. Σας το λέμε από προσωπική πείρα.

Ο Σύλλογος κι ο 'Λόγος' μας, έλαβαν το 3ο τεύχος της εφημερίδας 'Λιβάδι', την οποία εκδίδει ο Εξωραϊστικός Σύλλογος. Μεταξύ της ποικίλης ύλης που περιέχει, σημειώσαμε μία πολύ ενδιαφέρουσα συνέντευξη με τους αρχαιολόγους των ανασκαφών Καστρίου, οι οποίοι αναφέρονται στα εξ-

Η σύνταξη του 'Λόγου' επίσης, ευχαριστεί την συντακτική ομάδα του 'Λιβαδιού', για την αναφορά της στο 3ο μας τεύχος και για τις 21 λέξεις που αφιέρωσε (μαζί με τον τίτλο - βλέπε διπλανό απόσπασμα).

Αγιος Πέτρος

Η σύνταξη είναι γνωστή για την ευλάβεια και τις μεταφυσικές της ανησυχίες και αναζητήσεις. Μάλιστα δε, όταν δεν καταφέρνει να λύσει προσωπικά ή οικογενειακά της προβλήματα με τους κλασσικούς τρόπους, δηλαδή της χρήσης του μυαλού ή του σώματος, ανατρέχει κατευθείαν εκεί, δίχως δισταγμό και μέχρι σήμερα δεν έχει μετανοήσει ποτέ.

Εδώ και καιρό, το Δ.Σ. και τα μέλη του Συλλόγου μας, καθώς και η σύνταξη, έχουν γίνει κοινωνοί ενός μεγάλου προβλήματος που ταλανίζει τις νεώτερες ηλικίες του Λιβαδιού. Το πρόβλημα χρονίζει εδώ και αρκετό καιρό και αφορά την διάσημη πλέον κλειδαριά και τους κλειδοκράτορες του Ζανείου Πνευματικού Κέντρου του Λιβαδιού και κυρίως του θεάτρου του. Το πρόβλημα είναι φαινομενικά άλυτο. Είναι το Ζάνειο Θέατρο τμήμα του Γυμνασίου- Λυκείου και κατ' επέκταση μοναδική επιτρεπτή χρήση του είναι η **εκπαιδευτική**, ή είναι τμήμα του Πνευματικού Κέντρου και κατ' επέκταση **αμιγώς πολιτιστική**; Το πρόβλημα θα είχε ρητορική σημασία, αν ο κλειδοκράτορας ήταν ένας και μοναδικός, όπως π.χ. ο κύριος Δήμαρχος ή κάποιος Δημοτικός Σύμβουλος ή η Επιτροπή Παιδείας και Πολιτισμού του Δήμου. Στην περίπτωση αυτή, ο ενιαίος κλειδοκράτορας απλά θα συντόνιζε τις εκπαιδευτικές και πολιτιστικές δραστηριότητες, ώστε να μην υπάρξει επικάλυψη ή σύγκρουση (λες και οι δύο δραστηριότητες είναι ασυμβίβαστες μεταξύ τους και απευθύνονται σε διαφορετικό κοινό η κάθε μία). Επειδή όμως υπάρχει ακόμη ρευστότητα στην κλειδοκρατορία και μάλλον δυαρχία ή αμιγώς εκπαιδευτική μοναρχία, η οποία αποβαίνει σε βάρος των πολιτιστικών δραστηριοτήτων (το θέατρο και ο κινηματογράφος βρίσκουν κλειστές τις θύρες του Ζανείου Παραδείσου συνεχώς, όπως μαθαίνουμε), η σύνταξη του 'Λόγου', γονυκλινή, κάνει παράκληση στον Άγιο Πέτρο, να κατέβει στο Λιβάδι και να διαχειριστεί με σοφία και αγιοσύνη τα κλειδιά του Ζανείου. Έτσι θα λυθεί άνωθεν και αμέσως αυτό το θέμα, πριν αρχίσουν να τρίζουν τα κόκκαλα των μεγάλων ευεργετών από αγανάκτηση. Ως γνωστόν κι ο Άγιος φοβέρα θέλει, αλλά ξέρει κι αυτός να φοβερίζει και μάλιστα με τρόπο όχι πάντα άγιο.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΣΤΟ ΠΑΡά 5'

- Η σύνταξη του 'Λόγου', πληροφορήθηκε πως ο Αντιπρόεδρος του Συλλόγου Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης κύριος Δημήτριος Προκόβας, κατά κόσμον Μητσάκος, έλαβε το χρίσμα της διαχείρισης του Ξενοδοχείου 'Κιόσκι' στο Λιβάδι. Η σύνταξη και το Δ.Σ. χαιρετίζουν το νεόκοπο ξενοδοχειαρχή και του εύχονται καλές δουλειές. Γνωρίζουμε την επαγγελματική επάρκεια του Μήτσου του Προκόβα και είμαστε σίγουροι πως θα αναβαθμίσει αισθητά το 'Κιόσκι' και θα συμβάλλει ενεργά στην αύξηση της τουριστικής κίνησης του Λιβαδιού και της προσφερόμενης ποιότητας. Ο τόπος χρειάζεται επαγγελματίες με μεράκι για τη δουλειά τους και ο Μήτσος είναι ένας από αυτούς.
- Το Διοικητικό Συμβούλιο Συλλόγου Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης και η σύνταξη του 'Λόγου', εύχονται στο νεοεκλεγέν Συμβούλιο του αδελφού Συλλόγου της Κατερίνης, καλή σταδιοδρομία και καλό κουράγιο στο σύνθετο έργο τους. Είμαστε στο πλευρό τους για ό,τι χρειαστούν και όπου μπορούμε να βοηθήσουμε. Καλή δύναμη.

Η σύνταξη, με οδύνη είναι υποχρεωμένη να βάζει σε κάθε φύλλο του 'Λόγου' το Δάκρυ, για να σηματοδοτεί και την απώλεια αγαπημένων φίλων και συμπατριωτών. Αυτή τη φορά, το Δάκρυ της εικόνας κυλάει μαζί με τα δικά μας, για τη μεγάλη απώλεια του **Μιχάλη Κορνέτη**, που στις 8 Ιανουαρίου 2005 έφυγε από τη ζωή, αφήνοντας πίσω του ένα απέραντο κενό. Ο Μιχάλης Κορνέτης, σύζυγος της Πέννυς Δίκα-Κορνέτη και γαμπρός της Γεν. Γραμματέως μας Άννας Δίκα και του τέως Προέδρου μας Τάσσου Δίκα, ήταν ένας ευπατρίδης, ένας άνθρωπος που τίμησε όσο λίγοι την πόλη του, την καταγωγή του, τον εργασιακό του χώρο και την κοινωνία εν γένει. Όσοι τον έζησαν από κοντά (ο αρχισυντάκτης μας είχε τη μεγάλη τιμή, ο Μιχάλης μας να τον θεωρεί γκαρδιακό φίλο, πέρα από τη συγγενική σχέση), διδάχθηκαν από αυτόν ήθος, ευπρέπεια, καλοσύνη, ανιδιοτέλεια, αγάπη, αξιοπρέπεια και κυρίως αισθήματα Ρωμιοσύνης. Στα 63 του χρόνια, έφυγε χωρίς να μας ρωτήσει και μας άφησε όλους ορφανούς, εκτός από τα παιδιά του. Η απώλειά του μας φτώχυνε όλους, μας φτώχυνε ως ανθρώπους, ως συγγενείς, ως πολίτες και ως Σύλλογο. Μιχαλάκη μας, αργά ή γρήγορα, θα ξαναβρεθούμε και θα τα λέμε και πάλι όπως παλιά. Αιωνία σου η μνήμη και χώμα ελαφρύ να σε σκεπάζει.

